

9 770353 734051

INTERVJU

Aljaž Cvirn, eden vodilnih kitaristov mlajše generacije

str. 26-27

GOSPODARSTVO

Razlike v plačah vse večje

str. 4

ŠPORT

Pivovarji znova v mikavni skupini

str. 18

Št. 27 / Leto 73 / Celje, 5. julij 2018 / Cena 2,50 EUR / Odgovorna urednica NT mag. Marjetka Raušl Lesjak

novi tednik

Radio Celje VAM PICO pripelje!

Vsak petek od 15. junija do 27. julija vam jo pripeljemo v službo!

str. 15

Na igrišča, dvorišča in igrala!

Otrokom skušamo zapolniti prav vsak trenutek dneva. A strokovnjaki menijo, da je dobro, da je otrokom kdaj tudi dolgčas in da se zaigrajo po svoje. Žal pa so igrala, ki so na voljo otrokom, velikokrat prazna, saj otroci niso motivirani za igro na prostem. Tudi starše je velikokrat strah pred morebitnimi poškodbami. V tokratni temi smo preverjali, kako so urejena, dostopna in vzdrževana otroška ter športna igrišča v nekaterih večjih krajih regije. str. 12-13

Foto: arhiv NT (SHERPA)

AKTUALNO

Bomo dobili zdravnike iz tujine? str. 3

GOSPODARSTVO

Šmarski veterinarji šli po svoje str. 5

Štore Steel: naslednji teden nadaljevanje pogajanj str. 5

CELJE

Uvajanje mestnega potniškega prometa gre po načrtih str. 6

SLOVENSKE KONJICE

Zaudarja, čeprav »kurja« farma še ne stoji str. 8

KRONIKA

Ognjeni zublji naredili ogromno škodo str. 14

NA PRAZNIČNEM OBISKU

V občini Gornji Grad str. 28-29

V občini Bistrica ob Sotli

str. 30-31

POVEČANO POVPRASEVANJE PO TEŽKIH KRAVAH! NUJNO!
INFO: (02) 790 15 60, 031 733 637

NOVO! TRANSPORT PO SLOVENIJI BREZPLAČEN!
ODKUP KRAV PO VIŠJIH CENAH
do 3,00 € + davek (bio + 0,40 €)

Aktualne dnevne cene: biki do 3,50 € + davek
Aktualne dnevne cene: telice do 3,40 € + davek
POVEČANO POVPRASEVANJE PO BIO ŽIVALIH (do 0,40 €).

2 x v Evropi!
TEDENSKA PRODAJA MALIH TELIČK; cca 200-250 kg!

Zagotovljeno plačilo v dveh dneh na vaš bančni račun.

Kogler Franc A., d.o.o. Parmova ulica 53, SI-1000 Ljubljana

ZADETKI

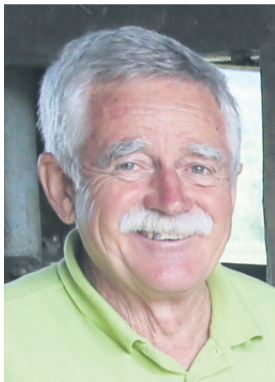
»Kar sem pogrešal na vseh ravneh študija, je to, da nas niso najbolj pripravili na resnično življenje oziroma na življenje po študiju. Vsi te učijo, kako igrati Bacha, nihče pa ti ne pove, kako si organizirati koncert.«

Aljaž Cvirn, eden vodilnih slovenskih kitaristov

»Da se približaš živali, ki je vsaj petkrat težja od tebe in nepredvidljiva, moraš biti kar korajžen.«

Jože Rainer, doktor veterinarske medicine

»Pri večini slovenskih gostiln pogrešam avtonost in lastno identiteto. Prevladujejo tuje prehranske sheme, kot so pice, hamburgerji. A to nismo mi, to delajo drugje veliko bolje.«

Gašper Puhan, podjetnik

»Panti notranjih vrat v starih hišah so bili leseni. Noben gospodar ni pustil, da bi pante namazali, da vrata ne bi škripala. To pa zato, da bi se lahko gospodar, če bi punca ponoči fantu vrata odprla, prebudil.«

Jožef Božič, izdelovalec maket

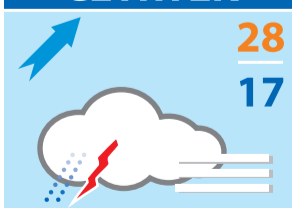

»Žal mi je, da ni več igrišč za vse starostne skupine in predvsem za invalidne otroke. Igrišč, na katerih ne bi manjkalo prostora za prijateljstvo in pomoč, druženje, zabavo in ljubezen.«

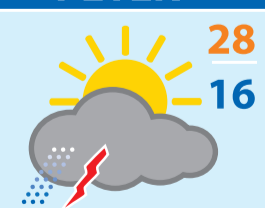
Irena Zdolšek, snovalka in poznavalka otroških igril

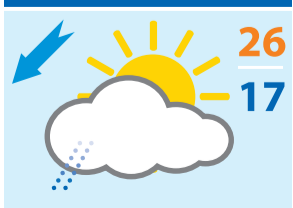
ČETRTEK

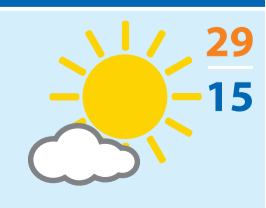
PETEK

SOBOTA

NEDELJA

Vir: ARSO

Uspešni pri regijskih in evropskih projektih

Iva Zorenč, direktorica Razvojne agencije Savinjske regije (RASR)

Kot smo že poročali, je ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo Savinjski regiji v okviru dopolnitve Dogovora za razvoj regij odobrilo 29 razvojnih projektov, katerih vrednost znaša več kot 80 milijonov evrov. Država bo za njihovo sofinanciranje namenila več kot 50 milijonov evrov. O tem in drugih projektih, pri katerih je udeležena regija, smo se pogovarjali z Ivo Zorenč, direktorico Razvojne agencije Savinjske regije (RASR).

Kaj za Savinjsko regijo pomenita odobritev 29 razvojnih projektov in več kot 90-odstotni izkoristek razpoložljivega denarja za regijo v tej finančni perspektivi (2014-20)?

Prepričana sem, da gre za velik dosežek za Savinjsko regijo. Odobreni projekti so dokaz, da smo med prvimi uskladili in ovrednotili prednostne naložbe, ki so bile v pozivu ministrstva. Čeprav smo velika regija - z 31 občinami - nam je uspelo podpisati dogovor za to finančno perspektivo.

Kako zahtevno je bilo usklajevanje z državo v okviru t. i. teritorialnega dialoga za odobritev teh projektov?

Gre za dolgotrajna in zahtevna pogajanja. Letos februarja smo oddali skupek projektov, nato so se začeli teritorialni dialogi. Na teh smo določene projekte lahko dopolnili in ministrstvom pojasnili morebitne nejasnosti.

Iva Zorenč, direktorica Razvojne agencije Savinjske regije (RASR)

Kakšni bodo nadaljnji koraki pri izvajanju teh odobrenih projektov, do kdaj morajo biti uresničeni?

Občine in ministrstva se zdaj lahko začnejo individualno dogovarjati o izvedbi projektov. Treba je dopolniti vloge za neposredno potrjevanje. Nato bo sledil podpis pogodbe, s katero se občina

zavezuje, da bo dokončala investicijo do leta 2023.

Kako ste v RASR uspešni pri drugih projektih?

Ocenjujem, da smo uspešni pri prijavih na evropske projekte. Trenutno izvajamo dva transnacionalna projekta v programu Interreg Europe: prvi je Clean - Čisto, kjer sodelujemo v partnerstvu z osmimi drugimi državami. Namen projekta je izboljšanje energetske učinkovitosti v javnih stavbah. Septembra 2018 bomo na to tematiko pripravili na Mosu v Celju mednarodno konferenco, ki bo namenjena širši javnosti, saj bodo na njej predstavljeni javni razpisi, zakonodaja ter primeri dobrih praks. Izvajanje drugega projekta InnovaSPA - Inovativne zdravstvene rešitve za termalne regije smo začeli v začetku letošnjega poletja. V ta projekt želimo vključiti vseh sedem termalnih zdravilišč Savinjske regije, saj bomo delovali na področju izboljšanja možnosti preventivnega zdravljenja. Hkrati bo InnovaSPA omogočal tudi turistično promocijo zdraviliških ponudb in Savinjske regije.

Ali sodelujete tudi v kakšnem čezmejnem projektu s sosednjo Hrvaško?

Veseli me, da smo z ekipo RASR partnerji dveh pred kratkim potrjenih čezmejnih projektov. Projekt Living Castles Živi gradovi bo omogočil oživiljanje gradov s pomočjo napredne tehnologije. Hkrati je glavno vodilo projekta oblikovanje skupne blagovne znamke zveze gradov, kar bi pripomoglo k boljši

Odobreni projekti Savinjski regiji v okviru Dogovora za razvoj regij v številkah - kohezijska sredstva:

Spodbujanje podjetništva

9 projektov - 7,5 milijona evrov

Gradnja regijskega kolesarskega omrežja

9 projektov - 18,5 milijona evrov

Okoljski projekti

Čiščenje in odvajanje odpadnih voda - 20,7 milijona evrov
Oskrba s pitno vodo - 2 milijona evrov

Izboljšanje regionalne mobilnosti

Navezovalna cesta Ljubecna-AC, priključek Celje - vzhod - 3,5 milijona evrov

prepoznavnosti ter promociji doma in po svetu. Projekt 2SoKroG ima za namen povežovanje različnih ustanov in organizacij predvsem na socialnem področju, za učinkovitejšo družbeno vključevanje socialno ranljivih skupin.

Tudi podjetništvo predstavlja enega od ključnih področij delovanja RASR. Omenili smo že, da je bilo na področju spodbujanja podjetništva v Savinjski regiji odobrenih devet projektov v vrednosti skoraj 7,5 milijona evrov. Kakšne projekte še pripravljate?

Na področju spodbujanja podjetništva smo tudi sicer zelo dejavni, saj smo z ostalimi razvojnimi agencijami vzhodne kohezijske regije organizatorji dveh mednarodnih dogodkov: podjetniškega B2B-foruma SEEmeet Slovenija in investicijskega foruma ESIC, ki bosta oktobra v Mariboru. Aktivno si prizadevam, da bi z udeležbo na teh dogodkih podjetniki Savinjske regije zaznali svojo priložnost za povezovanje in širjenje svojih poslov.

Med že utečenimi projekti RASR je tudi regijska štipendijska shema (RŠS). Kako ocenjujete njene učinke?

Učinki RŠS za Savinjsko regijo se že leta kažejo kot zelo uspešni. Delodajalci štipendirajo prihodnji kader in ga v času izobraževanja z delovno prakso vključujejo v delovni proces. Izobraženi mladi se po izobraževanju zaposlijo v naši regiji in s tem ostanejo v domačem okolju.

ROBERT GORJANC
Foto: osebni arhiv

RAZVAJAJTE SE IN PREJMI TE DARILO

4 x BON v skupni vrednosti 40 €

- oblikovanje telesa in pomlajevanje obraza
- nege obraza in telesa
- ayurveda tretmaji
- masaže in rituali

LA VITA
SPA & BEAUTY
MASAŽNO - LEPOPNI CENTER

Štiri bone v vrednosti po 10 € prejmete ob nakupu vsaj ene storitve v masažno lepnotnem centru La Vita Spa & Beauty. Bon je veljaven do 30. 09. 2018 in ga lahko uporabite ob nakupu in koriščenju storitev v masažno lepnotnem centru La Vita Spa & Beauty, ob ponedeljkih in/ali tokih.

03 78 08 555

www.termesdobrna.si

TERME DOBRNA
HOTELS, SPA & MEDICAL CENTRE
SINCE 1403

Knjiga je najlepše darilo

Dve knjigi po ceni **14⁶⁰** EUR
+ poština

10
EUR
+ poština

Si znate skuhati čaj, ki vas bo umiril po stresnem delovnem dnevu? Ali pa pri težavah s prehladom?

Fitoterapija ali zdravljenje različnih bolezni z zelišči se v tradicionalnem zdravilstvu uporablja že stoletja. Za pravilno uporabo je dobro poznati pozitivne in zaželene učinke različnih zelišč na naš organizem, pa tudi nezaželene, ki lahko poslabšajo naše zdravstveno stanje, sploh v kombinaciji z zdravili, ki nam jih je predpisal zdravnik. Zato je knjiga o zdravilnih zeliščih, čajih in čajnih mešanicah nepogrešljiva.

Knjigo *Kuharske bukve – zdravilna zelišča, čaji in čajne mešanice*, lahko kupite na **oglasnem oddelku Novega tednika in Radia Celje**, Prešernova ulica 19, 3000 Celje.

Naročite jo lahko tudi na spletni strani www.novitednik.com, po telefonu 03/4225-100 ali na elektronskem naslovu tednik@nt-rc.si.

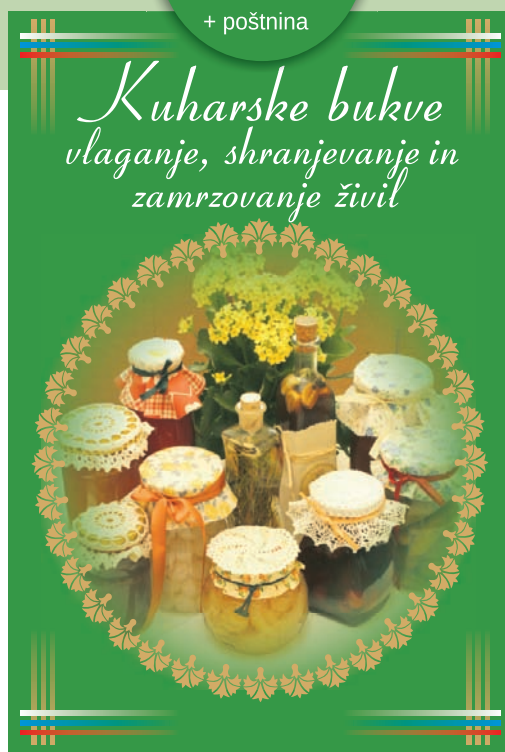
Ko vam vrt bogato obrodi ali pa lahko poceni nabavite zelenjavo in sadje, je treba v akcijo in pripraviti ozimnico.

Pa znate živila vlagati in pravilno zamrzovati, skuhati marmelade ali pripraviti sokove? Knjiga o vlaganju, shranjevanju in zamrzovanju živil vam bo pri tem v veliko pomoč. Praktični in preverjeni nasveti gospodinj vas bodo rešili iz zadrege in domača ozimnica bo obogatila vaše zimske jedilnike. Zelenjavni lonec, čatni iz paprike, grozdje v žganju, sladko iz malin, šipkova marmelada – to je le nekaj naslovov receptov, ki jih ponuja knjiga.

Knjigo *Kuharske bukve – vlaganje, shranjevanje in zamrzovanje živil*, lahko kupite na **oglasnem oddelku Novega tednika in Radia Celje**, Prešernova ulica 19, 3000 Celje.

Naročite jo lahko tudi na spletni strani www.novitednik.com, po telefonu 03/4225-100 ali na elektronskem naslovu tednik@nt-rc.si.

7⁹³
EUR
+ poština

Urgentni center »požira« delovne ure specialistov, ki bi lahko svoje delo opravljali v ambulantah, če bi bilo v urgentnem centru dovolj specialistov urgentne medicine. Foto: SHERPA

Bomo dobili zdravnike iz tujine?

Reševanje kadrovskih težav tudi v celjski bolnišnici

Vlada RS je sprejela predlog Zakona o dopolnitvah Zakona o zdravniški službi. Zdaj ga mora po nujnem postopku obravnavati tudi Državni zbor RS. Spremenjen zakon bo omogočil lažje zaposlovanje tujih zdravnikov, predvsem tistih strok, ki jih v Sloveniji primanjkuje.

Novost spremenjenega zakona je, da minister oziroma ministrica za zdravje lahko izda odločbo, s katero lahko zdravniki specialisti, ki imajo pridobljeno poklicno kvalifikacijo v tretji državi in imajo posebno strokovno znanje, opravljajo zdravstvene storitve tudi v Sloveniji. Toda minister bo takšno odločbo lahko izdal le v izjemnih primerih.

Kaj so izjemni primeri?

»Do izjemnega stanja pride, kadar javni zdravstveni zavodi s slovenskimi stro-

kovnjaki ne morejo zagotavljati neprekinjene zdravstvene dejavnosti in s tem tvegajo ogrožanje življenj ali povzročitve hude okvare zdravja ali smrt bolnikov. Za te izjemne primere znanje slovenskega jezika ne bo pogoj za delo v Sloveniji,« pravijo na zdravstvenem ministrstvu. Zakon tudi predpisuje, da mora izvajalec zdravstvene dejavnosti zagotoviti razumljivo komunikacijo med vabljenim zdravnikom in bolnikom ter njegovimi svojci v slovenskem jeziku ter da mora biti vsa medicinska dokumentacija bolnikov prilagojena in dostopna tudi v slovenskem jeziku.

Zakon prinaša tudi določene omejitve, in sicer da bo tuj zdravnik specialist zdravstvene storitve v Sloveniji lahko opravljal največ dvanajst mesecev, če bo prejel povabilo izvajalca zdravstvene dejavnosti s terciarne ravni zdravstvene dejavnosti, torej iz bolnišnic,

in če bodo za njegovo strokovno znanje jamčili trije zdravniki v Sloveniji. To bodo nacionalni koordinator specializacije in zdravnik specialista, ki sta imenovana za mentorja.

In Celje?

Takšne spremembe so najverjetneje sprožila dogajanja v povezavi z zadnjimi dogodki v primeru Nacionalnega inštituta za otroške srčne bolezni. Malo manj bo to tujim zdravni-

Ne le specialistov urgentne medicine, v celjski bolnišnici primanjkuje tudi nefrologov. Foto: Grupa

kom na primer vrata odprlo v celjsko bolnišnico, ki se prav tako sooča s kadrovskim primanjkljajem. Vendar je vprašanje, ali je takšen kadrovski primanjkljaj, kot se pojavlja v Splošni bolnišnici Celje, za zdravstveno ministrstvo izjemen primer. Celjska bolnišnica se sicer zanima za začasno

zaposlitev zdravnikov specialistov na trenutno kadrovsko podhranjenih specialističnih področjih.

»Že daljše obdobje in tudi letos nam primanjkuje predvsem zdravnikov specialistov s področij urgentne in interne medicine, nefrologije, pulmologije, hematologije, radiologije in patologije,« pravijo v Splošni bolnišnici Celje.

V Celju so zaradi delovanja urgentnega centra zaposlili nekaj specialistov urgentne medicine, a to še zdaleč ni dovolj, opozarja strokovni direktor Splošne bolnišnice Celje Franc Vindišar. »Urgentni center »jemlje« ogromno ur specialistov, ki bi jih v bolnišnici želeli nameniti njihovi osnovni dejavnosti, torej področju, za katerega so se izobraževali. Na letni ravni je tako več kot trinajst tisoč delovnih ur internistov in enako število delovnih ur kirurgov, ki jih opravijo v urgentnem centru. Lahko si predstavljate, kaj bi pomenilo za skrajševanje čakalnih dob in za poslovni rezultat bolnišnice, če bi te delovne ure lahko namenili ambulantam in operativnim posegom. Zato nujno potrebujemo več specialistov urgentne medicine, ki bi delali v urgentnem centru.«

Toda kadrovski primanjkljaj ni le na področju dela zdravnikov. »V zadnjem obdobju ugotavljamo tudi pomanjkanje kadrov iz drugih poklicnih skupin, tako nam kljub večkratnim objavam prostih delovnih mest ne uspe zagotoviti zadostnega števila nekaterih tehničnih kadrov in kuharjev, težave opažamo tudi na področju zaposlovanja diplomiranih medicinskih sester,« še dodajajo v bolnišnici.

SIMONA ŠOLINIČ

Prihod večjega števila migrantov?

Neuradno smo izvedeli, da naj bi minuli teden bosansko-hrvaško mejo nezakonito prestopilo od 5 do 7 tisoč ljudi, ki so zdaj na poti skozi Hrvaško proti Sloveniji.

Ali te trditve držijo, smo preverili na Policijski upravi Celje, kjer nam je vodja izmene v operativnokomunikacijskem centru Boštjan Žaberl povedal: »O zadevi smo bili obveščeni in smo jo tudi nemudoma preverili tako pri hrvaški policiji kot tudi pri policijskemu atašeju v Bosni in Hercegovini. Ugotovitve preverjanj

niso potrdile navedb. Kljub temu smo sprejeli določene ukrepe za poostren nadzor meje in večjo varnost policistov. Slovenska policija izvaja nadzor meje skladno s šengenskimi standardi, pri tem ji pomaga tudi Slovenska vojska. Intenziteto in področja nadzora stalno prilagajamo obsegu tveganj oziroma situaciji. S hrvaško policijo si redno izmenjujemo informacije tudi glede problematike nezakonitih prehodov državne meje. Sodelujemo in se glede ukrepov v skladu s sklenjenimi dvo-

stranskimi sporazumi. Prav tako informacije zbiramo iz drugih javno dostopnih virov, od agencije Evropske unije, policijskih atašejev in slovenskih policistov, napotenih v države zahodnega Balkana.«

Obrnili smo se tudi na Generalno policijsko upravo, s katere so nam prav tako sporočili, da ugotovitve preverjanj, ki so jih opravili, niso potrdile navedb. Za informacije smo zaposlili tudi hrvaško in bosansko vlado, ki pa se na naše prošnje za komentar nista od-

zvali. Podrobnejših odgovorov, kaj se na bosansko-hrvaški meji dogaja, do zdaj še nismo dobili. Bi pa lahko k nezakonitim prehodom botrovala tudi odločitve Evropske unije, da ne bo financirala novega begunskega centra pri Veliki Kladuši v Bosni in Hercegovini, v Bruslju so kot razlog namreč navedli, da je lokacija preblizu meje z Evropsko unijo in bi lahko spodbudila migrante k nadaljevanju poti v države članice.

AH

NAGRADNA KRIŽANKA

				AVTOR: GREGA RIHTAR	PREVARA, ZVLJAČA (POGOVORNO)	AMERIŠKI PISATELJ (GEORGE)	FRANCOSKI FILMSKI REŽISER (JEAN)	AMERIŠKI FILMSKI IGRALEC (CHUCK)	ZGORNJI ZAKLJUČNI DEL OLTARJA						
				9			8								
				ŽIVALSTVO											
				NAJHUJŠE DUŠEVNO NERAZVIT ČLOVEK				25							
				IT. PESNICA (ADA) BRITANSKA PEVKA (SHOLA)					1						
ZADNJI, SVARILNI POZIV ZA IZPOLNITEV ČESA V DOLOČENEM ROKU	VSTAJA, PUNT	POLOŽAJ TELESA	STROJNI DEL V VALJU POTEPUH V ZDA			RIMSKI BOG SMRTI SAHOVSKA FIGURA, LOVEC									
		31					ANGLEŠKI PISATELJ FLEMING KITAJSKO BRENKALO				OKENSKA NAVOJNICA	HRVAŠKI OTOK SEVERO-ZAHODNO OD MOLATA	ETIOPSKI NAZIV ZA GOSPODA	IZVIRNI KRAK TAJSKE REKE MENAM	
BISER					IZPITJE PIJAČE NA DUŠEK IZVRŠITELJ ATENTATA		15		INDONEZ. DEL NOVE GVINEJE GL. MESTO JORDANIJE						
STAR IZRAZ ZA OGEL		26			GORSKI REŠEVALNI ČOLN KEM. ELEMENT (U)			JUDOVSKI FILOZOF SKEPTICIZMA (URIEL)							
VISOKO ZIM-ZELENO TROPSKO DREVO IZ JUGO-VZHODNE AZIJE	16	30			13			MEHKA VOLNENA TKANINA GOMILA		11		20	23		
	SRBSKA IGRALKA, SLIKARKA IN KNJIŽEVNICA	HRVAŠKO MESTO V ZAH. ISTRI ZALOSTNA PESEM					NAŠ FILM. REŽISER (JOŽE) KDOR SE S KOM POZNA	2			BOŽJA SODBA V SREDNJEM VEKU	NEUGODNO, TEŽKO REŠLJIVO STANJE	NAŠ POKOJNI DRAMATIK (IGOR)		
EVA LONGORIA	5		KULTURNA RASTLINA TROPKA OVJALKA			ZNAČILNOST ZRNATEGA FLAVTISTKA GRAFANAUER					24	14			
ITALIJANSKI MOTO-CIKLIST ROSSI	18	4				17		32	IT. SLIKAR (ANDREA DEL) DRUGO IME ZA OJDIPA		3				
DERIVAT AMONIKA		12			PRIPADNIK ARABCEV						HITER KONJ. TEK RDEČA POLJSKA CVETLICA	29			
NEKDANJI KANADSKI ALPSKI SMUČAR (KEN)		28			POLT			GLAVNO MESTO SIRIJE			7	21			
AMERIŠKA IGRALKA HATHAWAY		19			ČLOVEK BREZ IMENA			GRMIČASTA RASTLINA, BLAGAJEV VOLČIN	10		27				
FILMSKA ZVEZDA V ZDA		22			VZDEVEK RADKA POLIČA		6	IZDELOVALEC KRUHA IN PECIVA			ANJA RUPEL				

POMOČ: LAMENT-žalostna pesem, MOLTON-mehka volnena tkanina, ORDAL-božja sodba v srednjem veku, RAMBUTAN-azijsko zimzeleno drevo

Nagradna križanka

Geslo križanke iz TV Okna št. 26 je: Pripovedi babic, hčera in vnukinj. Knjižno nagrado Gorenjskega glasa bodo po pošti prejeli: Mihael Svanjak, Koper, Darja Rizmal, Žalec in Marija Petrič, Kranj.

Geslo križanke pošljite do torka, 10. julija, na uredništvo Novega tednika, Prešernova ulica 19, 3000 Celje. Med reševalci bomo izžrebali tri prejemnike Kuharskih bukev - Vlaganje, shranjevanje in zamrzovanje živil.

novi tednik radio celje

1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
	29	30	31	32		

TV okno tedenska priloga slovenskih regionalnih časopisov: Primorske novice, Novi tednik, Gorenjski glas. Izdajajo: Primorske novice, d.o.o., Koper, Ul. OF 12, NT&RC, d.o.o., Celje, Prešernova 19, Gorenjski glas, d.o.o., Kranj, Bleiweisova 4. TV sporedi: Uredništvo Vikenda, Mateja Košir. Oglasno trženje ovitka Primorske novice, Telefon: 05/335-93-28, E-pošta: irena.nabergoj@primorske.si. Tisk: Delo, d.d., Tiskarsko središče. Izhaja ob četrtnih in petkih. Naklada 70.000 izvodov.

Plače v Nazarjah tisoč evrov višje

Razlike med povprečnimi plačami v podjetjih Savinjske regije vedno večje – Gospodarstvo celjske regije lani povečalo prihodke, dobiček in število zaposlenih

Čeprav smo že sredi leta in v podjetjih bolj kot o lanskem poslovanju razmišljali o tem, kakšne bodo letošnje številke, čas za prebiranje analiz še ni mimo. Že pred nekaj tedni smo pisali, da je bilo gospodarstvo Savinjske regije tudi lani zelo uspešno. Četrto leto zapored je poslovalo s pozitivnim neto finančnim učinkom. Razlika med čistim dobičkom in čisto izgubo je znašala 428 milijonov evrov, kar je 130 milijonov evrov več kot v letu 2016. Čisti dobiček je bil višji za skoraj četrtino, znašal je 524 milijonov evrov, izguba je bila nižja za skoraj četrtino in je znašala 95 milijonov evrov. Podjetja so prodajo na tujih trgih povečala za 9,5 odstotka. Čisti prihodki od prodaje, ustvarjeni z izvozom, so znašali 3,56 milijarde evrov in so predstavljali 40 odstotkov vseh čistih prihodkov. Tokrat predstavljamo glavne poudarke iz analize, ki jo je izpostava Ajpesa v Celju pripravila o lanskem poslovanju podjetij na Celjskem ter plače v celotni Savinjski regiji.

Razlika med najvišjo in najnižjo povprečno bruto plačo v regiji še nikoli ni bila tako velika. Zaposleni v gospodarstvu občine Nazarje so lani v povprečju zaslužili 2.140 evrov in zaposleni v občini Tabor več kot polovico manj – le 1.002 evra.

Povprečna plača v gospodarstvu Savinjske regije je znašala 1.449 evrov, kar je 35 evrov več kot leta 2016. Nad povprečjem so bila podjetja v osmih občinah (leta 2016 v sedmih) – Nazarjem sledijo Štore, Dobje, Vitanje, Velenje, Ljubno, Zreče in Šoštanj. Dobje, ki je bilo zadnja leta na vrhu lestvice, je torej zdrsnilo za dve mesti, Vitanje se je s predlanskega devetega mesta povzpelo na četrto mesto, občina Šoštanj je padla za štiri mesta. Zadnje tri občine na lestvici so Rogatec, Luče in Tabor.

Zaposleni v gospodarstvu občine Celje so lani v povprečju na mesec zaslužili 1.409

Najbolje in najslabše plačani

občina	povprečna bruto plača (v evrih)
Nazarje	2.140
Štore	1.722
Dobje	1.659
Vransko	1.344
Polzela	1.323
Laško	1.322
Rogatec	1.078
Luče	1.075
Tabor	1.002

Vir: Ajpes

Med 31 občinami smo izbrali le tiste, ki so na vrhu, na sredini in na repu lestvice plač v regiji. Za lažjo primerjavo – lani je bila povprečna bruto plača na zaposlenega v gospodarstvu Slovenije 1.581 evrov, Savinjske regije 1.449 evrov in celjske regije 1.396 evrov.

evrov bruto, kar je le 12 evrov več kot leta 2016. Občina je s predlanskega osmega padla na dvanajsto mesto. Zneske nekaterih najvišjih in najnižjih plač objavljamo v posebni lestvici.

Podjetja v celjski regiji so v zadnjih petih letih čisti dobiček povečala za 170 milijonov evrov in čisto izgubo zmanjšala za kar 210 milijonov evrov. Prihodki so se v tem času povečali za 1,2 milijarde evrov.

Za 15 odstotkov več izvoza

Gospodarstvo celjske regije je lani prihodke povečalo za 11 odstotkov, predvsem na račun povečanega izvoza, izgube je bilo za 24 milijonov evrov manj in čistega dobička za 48 milijonov evrov več. Neto finančni učinek je bil že četrto leto zapored pozitiven, razlika med čistim dobičkom in čisto izgubo je znašala 318 milijonov evrov. Lani se je v regiji povečala tudi neto dodana vrednost, število zaposlenih v podjetjih je bilo večje za 7,6 odstotka, izboljšala se je plačilna disciplina. Število podjetij z nepo-

ravnanimi obveznostmi se je zmanjšalo, manjši je bil tudi znesek teh obveznosti.

Podjetja na Celjskem so lani v primerjavi z letom 2016 prodajo na tujih trgih povečala za 15 odstotkov. Čisti prihodki od prodaje, ustvarjeni z izvozom, so znašali 2,265 milijarde evrov in so predstavljali malo manj kot 37 odstotkov vseh čistih prihodkov. Ti so se lani povečali za 11 odstotkov in so znašali 6,191 milijarde evrov. Delež izvoza v strukturi vseh čistih prihodkov je bil spet najvišji v občini Prebold. Poleg Celja se z visokim deležem izvoza lahko pohvalijo tudi podjetja iz Zrečke, štorske, žalske, konjiške, slatinske in tudi vitanjske občine, v kateri je gospodarstvo od enajstih milijonov prihodkov kar sedem milijonov zaslužilo na tujih trgih.

Po obsegu čistih prihodkov od prodaje prvih pet mest na lestvici (podatkov za Engrotuš, Odelo in nekaj drugih podjetij še ni) kovadajo cinkarna, Unior, Kovintrade, Ece in Štore Steel.

Tudi lani so največ prihodkov na tujih trgih ustvarile

družbe v predelovalnih dejavnostih. Rast izvoza je temeljila na tehnološko zahtevnejših izdelkih. Sicer pa so podjetja na Celjskem večino blaga in storitev prodala na trgih Evropske unije.

Najvišja rast izgube v kmetijstvu

Po podatkih Ajpesa je 3.779 gospodarskih družb, ki so zaposlovale malo manj kot 40 tisoč ljudi, lani imelo 313 milijonov evrov čistega dobička. Izgubo, ki je znašala 41 milijonov evrov, je imelo 1.419 družb s 3.400 zaposlenimi.

Največ čistega dobička, 145 milijonov evrov, je imelo gospodarstvo celjske občine, ki je v primerjavi s predlani dobiček povečalo za 30 odstotkov. Sledijo gospodarstva občin Žalec, Slovenske Konjice, Zreče in Prebold, ki so skupaj s Celjem ustvarila tri četrtine vsega čistega dobička v regiji. Najvišjo rast čistega dobička, predvsem zaradi zelo dobrega poslovanja družbe Štore Steel, so zabeležili v občini Štore.

Največ čistega dobička so lani imeli v Cinkarni Celje (28,8 milijona evrov), ki ji sledijo Frutarom Estol (10,8), Elektro Celje (9,0), Štore Steel (8,8) in Unior (7,7). Največ izgube na Celjskem je imelo štorsko podjetje Valji. Znašala je 3,5 milijona evrov.

Tako kot po obsegu čistega dobička so bila podjetja v občini Celje lani na prvem mestu tudi po čisti izgubi. Skupaj so imela 12,8 milijona evrov čiste izgube, kar predstavlja 31 odstotkov vse regijske izgube. Celjskemu gospodarstvu je bilo tik za petami gospodarstvo občine Žalec, ki je imelo malo manj kot 12 milijonov evrov izgube. V primerjavi z letom 2016 se je lani izguba najbolj povečala v občinah Zreče, Štore in Podčetrtek, vendar je z negativnim izidom poslovalo malo družb in znesek izgube ni bil velik. Po dolgem času so lani gospodarstva vseh 31 občin celjske regije poslovala s pozitivnim neto finančnim učinkom, saj so vsa po vrsti imela več dobička kot izgube.

V posameznih dejavnostih so lani opazno rast čistega dobička zabeležila podjetja na področju gradbeništva in trgovine, najvišja rast čiste izgube pa je bila v kmetijstvu, kjer je negativni izid znašal 5,4 milijona evrov.

JANJA INTIHAR

Cinkarna začela pridobivati lastne delnice

Lastniki Cinkarne Celje so na seji skupščine 5. junija upravi dali pooblastilo, da lahko naslednjih dvanajst mesecev odkupi lastne delnice. Družba lahko lastne delnice kupuje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev ali na neorganiziranem trgu, pri čemer nakupna cena ne sme biti nižja od 250 evrov ali višja od 300 evrov za delnico.

Uprava cinkarne je sicer delničarjem predlagala, da bi lastne delnice pridobivala po nižji ceni, ki bi znašala od 170 do 210 evrov, a je Družba za upravljanje terjatev bank nekaj dni pred sejo poslala nasprotni predlog, da nakupna cena ne bi smela biti nižja od 220 evrov in ne višja od 240 evrov za delnico. Na seji so delničarji sprejeli predlog državne Modre zavarovalnice o še višji ceni, po kateri cinkarna zdaj odkupi delnice.

Na dan seje skupščine je cinkarna v skladu lastnih delnic imela 2.149 delnic ali 0,26 odstotka vseh delnic, do konca junija je njihovo število povečala na 0,76 odstotka. To pomeni, da je kupila štiri tisoč delnic, zanje pa je plačala milijon evrov.

Pobudo za odkup lastnih delnic so že pred nekaj meseci dali mali delničarji, prepričani, da se bo na takšen način izboljšala lastniška struktura podjetja. Cinkarna bo lahko, kot je zapisano v sklepu skupščine, odkupila največ do deset odstotkov vseh delnic družbe.

Jl

Delničarjem Elektra Celje 13 centov dividende

V teh dneh se vrstijo letne seje skupščin slovenskih elektro podjetij, na katerih lastniki med drugim odločajo o višini letošnjih dividend. Delničarji Elektra Celje so se že sestali. Na seji so se seznanili z lanskim poslovanjem matične družbe in skupine ter odločili o delitvi bilančnega dobička. Elektro Celje je lani imel 67 milijonov evrov prihodkov, kar je za približno tri odstotke več kot predlani, čisti dobiček je bil nekoliko manjši kot leta 2016 in je znašal 9 milijonov evrov.

Delničarji, med katerimi ima večinski, 80-odstotni delež država, so sklenili, da bodo letos za dividende namenili celoten bilančni dobiček v višini malo več kot 3,1 milijona evrov. Bruto dividenda na delnico bo znašala 13 centov, kar je dva centa več kot lani. Dividende bodo delničarjem izplačane konec septembra.

Zavarovalnica Adriatic Slovenica je na seji ponovno opozorila, da višina zneska, namenjenega za dividende, ni v skladu z Zakonom o gospodarskih družbah. Namesto štirih odstotkov osnovnega kapitala znaša namreč le malo več kot tri odstotke. Glede na dobre poslovne rezultate in čisti dobiček, ki je nad povprečjem zadnjih štirih let, bi lahko bile dividende višje, višina dobička, razporejenega v druge rezerve, pa bi lahko bila nižja, so prepričani v zavarovalnici.

Jl

Dva certifikata tudi na Celjsko

Med desetimi malimi in srednje velikimi podjetji, ki jim je Gospodarska zbornica Slovenije letos podelila certifikat odličnosti, sta tudi celjski Hermi in LePlast iz Velenja.

Podjetje Hermi izdeluje strelvodno opremo in kableske police in je v svoji dejavnosti največje v Sloveniji. Svoje izdelke, ki so večinoma plod lastnega znanja, prodaja v več kot dvajset držav. Velenjski LePlast že skoraj pol stoletja proizvaja izdelke iz plastičnih mas, večinoma za industrijo gospodinjskih aparatov. Certifikat odličnosti je do zdaj dobilo 860 podjetij in samostojnih podjetnikov, kar je približno odstotek vseh gospodarskih družb v državi. Imetniki certifikata dosejajo na zaposlenega višje prihodke, višji dobiček in tudi višjo dodano vrednost.

Jl

Stroji v tovarni nogavic se bodo v letu in pol že drugič ustavili. Tokrat najbrž za vedno.

Nogavic iz Polzele kmalu ne bo več

Tudi tretja dražba tovarne nogavic na Polzeli ni bila uspešna. Čeprav se je v podjetju, odkar je decembra leta 2016 šlo v stečaj, oglasilo nekaj morebitnih kupcev, ponudbe tudi tokrat ni bilo nobene. Stečajni upravitelj bo zdaj proizvodnjo moral ustaviti, kar naj bi se predvidoma zgodilo 20. julija.

Stečajni upravitelj Zlatko Hohnjec je tri hektarje velik tovarniški kompleks prvič prodajal julija lani in nato še konec lanskega leta. Ob prvem zbiranju ponudb je izhodiščna cena znašala 2,8 milijona evrov, drugič je bila za 400 tisoč evrov

nižja in takšno ceno, torej 2,4 milijona evrov, je kot izhodiščno določil tudi na zadnji dražbi. Ker tudi ta ni uspela, bo v skladu s stečajno zakonodajo, ki podjetjem v stečaju dopušča le leto delovanja, moral proizvodnjo ustaviti. Tovarniški kompleks bo nato najverjetneje poskusil prodati po posameznih delih – to je posebej nepremičnine, premičnine, blagovno znamko in zaloge.

Proizvodnja v Polzeli bo postopoma ugasnila že ta mesec, odprte bodo ostale samo trgovine, vendar le do prodaje zalog. Ustavitev proizvodnje pomeni,

da bo brez dela ostalo malo več kot 60 ljudi. Dvajset naj bi jih še nekaj časa bilo zaposlenih v maloprodaji in v strokovnih službah, ki pomagajo pri stečajnem postopku.

V minulem letu in pol je tovarna nogavic poslovala bolje kot pred stečajem. V tem času je s proizvodnjo za domači trg in za tuje naročnike ustvarila 4,8 milijona evrov čistih prihodkov od prodaje in malo manj kot pol milijona evrov dobička iz poslovanja, s katerim je lahko upravitelj pokrival stroške stečajnega postopka.

Jl, foto: arhiv NT (SHERPA)

Šmarski veterinarji šli po svoje

Po skoraj dveh letih najemništva v stavbi Veterinarstva Šentjur so poiskali nove prostore – Vrata šentjurske veterine od začetka tega tedna zaprta

Šmarska veterinarska postaja ne bo kupila poslovne stavbe propadlega Veterinarstva Šentjur, odpovedala je tudi najemno pogodbo. »Postopek prodaje se je vlekel predolgo, poleg tega so ga spremljali mnogi zapletji,« odločitev pojasnjuje direktor Tomi Rumpf. Vendar šmarski veterinarji ostajajo v Šentjurju, saj so v poslovni coni najeli nove prostore, v katerih so po besedah Rumpfa uredili eno najbolj sodobnih veterinarskih postaj v Sloveniji.

Veterinarska postaja Šmarje pri Jelšah je poslovno stavbo Veterinarstva Šentjur najela avgusta 2016, le dva meseca po tem, ko je sodišče razglasilo stečaj podjetja. Opravila je nekaj manjših investicijskih del in zaposlila pet nekdanjih šentjurskih veterinarjev. Vlaganja v stavbo, zaposlitev nekdanjih delavcev in tudi pridobitev koncesije za delovanje na tem območju so nakazovali, da Šmarčani mislijo resno in da bodo poskušali narediti vse, da jim bo nepremičnino uspelo tudi kupiti.

Prva dražba razveljavljena

Prva dražba je bila šele novembra 2017, a še to je moral stečajni upravitelj Branko Mavrič razveljaviti. Veterinarske postaje Šmarje pri Jelšah namreč ni obvestil, da mora,

kljub temu da ima predkupno pravico, pred dražbo, če želi sodelovati na njej, vplačati varščino. Edina, ki je vplačala varščino, je bila Veterina Jagodič, ki je prav tako želela kupiti poslovno stavbo Veterinarstva Šentjur. Dražba se je končala tako, da je Veterina Jagodič izklicno ceno, ki je znašala 271 tisoč evrov, zvišala na 300 tisoč evrov, ki pa jo je predstavnik šmarske veterinarske postaje sprejel in izjavil, da bo podjetje uveljavilo svojo predkupno pravico. Ker Šmarčani niso vplačali varščine, je bila dražba razveljavljena. Takoj po dražbi je Veterina Jagodič celjsko sodišče pozvala, naj razreši stečajnega upravitelja, vendar je sodišče zahtevo zavrnilo.

Sodišče zavrnilo pritožbo

Nova dražba je bila šele prejšnji mesec. Razlog, da je od neuspešne prve dražbe minilo toliko časa, je bila med drugim tudi pritožba šmarske veterinarske postaje na sklep o ponovni prvi prodaji nepremičnega in premičnega premoženja, ki ga je sodišče sprejelo konec februarja. Šmarska veterinarska postaja, ki je takrat z nakupom nekaj zavarovanih terjatev postala ločitevna upnica šentjurskega podjetja, je s pritožbo želela doseči, da bi se nepremičnine in oprema Veterinarstva

»Delujoče podjetje bo lažje prodati, poleg tega bo prineslo več denarja v stečajno maso in upniki bodo bolje poplačani,« je ob začetku stečaja, ko se je odločil, da ne bo zaprl vrat Veterinarstva Šentjur, poudarjal stečajni upravitelj Branko Mavrič. V teh dneh je zaradi odhoda šmarskih veterinarjev moral vrata stavbe vendarle zakleniti.

Šentjur prodale ločeno, a je višje sodišče njeno pritožbo zavrnilo kot neutemeljeno. Poudarilo je, da bo prodaja premoženja kot celote bolj ugodna, saj bo stečajni upravitelj na takšen način lahko iztržil višjo ceno, a tudi sam postopek prodaje bo hitrejši.

Odpovedali najemno pogodbo

Čeprav je Veterinarska postaja Šmarje pri Jelšah za ponovljeno dražbo, na kateri je

bila izklicna cena enaka kot novembra lani, vplačala varščino, se na dražbi ni pojavila. Je pa takoj naslednji dan stečajnemu upravitelju Branku Mavriču poslala dopis, v katerem ga je obvestila, da odpoveduje najemno pogodbo in da želi nekaj aparatov, ki so potrebni pri zdravljenju živali, vzeti v najem. »Gre za aparate, s katerimi so zavarovane terjatve, ki smo jih odkupili. Najeti torej želimo opremo, ki je pravzaprav naša in za kate-

ro smo že januarja predlagali, naj stečajni upravitelj z njo poravna dolg do našega podjetja. Vendar sodišče našega predloga ni sprejelo,« pravi direktor šmarske veterinarske postaje Tomi Rumpf. Kot še pojasnjuje, je podjetje želelo odkupiti tudi terjatve, ki jih ima do šentjurske veterine Abanka. Čeprav je ponudilo le 10-odstotni diskont, se banka za prodajo svoje terjatve, ki je zavarovana s poslovno stavbo, ni odločila.

Razmišljajo celo o tožbi

Ker ji načrti z odkupom terjatev niso uspeli, a tudi zaradi drugih zapletov, se je Veterinarska postaja Šmarje pri Jelšah odločila, da bo za svojo dejavnost v Šentjurju poiskala druge prostore. Najela jih je v poslovni coni, in sicer v pritličju Merkurjeve stavbe, kjer je na 180 kvadratnih metrih uredila veterinarsko ambulanto in na 120 kvadratnih metrih trgovino za male živali. V svoji novi poslovni enoti trenutno zaposluje osem ljudi. »Dokazali smo, da najem šentjurske veterinarske postaje ni bil špekulativen, vendar je bil postopek prodaje predlog in tudi nezanesljiv,« pravi Rumpf in napoveduje, da podjetje zaradi vseh zavrnitev in še marsičesa drugega, kar naj bi se pletlo v ozadju, razmišlja tudi o tožbi.

Upravitelj bo iskal novega najemnika

Stečajni upravitelj Branko Mavrič je zaradi odločitve šmarskih veterinarjev presečen, saj je bil prepričan, da so zelo resni kupci. V teh dneh je z njimi že opravil primopredajo poslov. Zdaj bo, kot pravi, začel iskati nove najemnike in poskušal stavbo čim prej prodati.

JANJA INTIHAAR
Foto: arhiv NT (GrupA)

Naslednji teden nadaljevanje pogajanj

Po opozorilni stavki v jeklarni družbe Štore Steel

Konfederacija slovenskih sindikatov – KSS je v jeklarni družbi Štore Steel v petek izvedla stavko, s katero je želela opozoriti, da vztraja pri zahtevi o višjem dodatku za težke pogoje dela v tem obratu. Namesto napovedani dve uri je stavka trajala uro in pol, saj se je stavkovni odbor vmljes uspel dogovoriti za nadaljnja pogajanja z vodstvom družbe. V torek so se tako sestali in se dogovorili, da se čez teden dni spet srečajo.

Z opozorilno stavko so jeklarji zahtevali višji dodatek za pogoje dela, in sicer za 25 odstotkov več glede na osnovni količnik zaposlenega v jeklarni. Stavkovni odbor je na torkovih pogajanjih to zahtevo znižal na 23 odstotkov, vodstvo pa je želelo, da sindikat do naslednjega torka pripravi konkreten predlog višine količnikov.

Včasih bolje za jeklarje

KSS je že za 25. maj napovedovala dveurno opozorilno

stavko v jeklarni. To je nato preklicala, češ da je vodstvo grozilo zaposlenim. V petek je ob 13. uri približno 90 jeklarjev od 150, kolikor je zaposlenih v tem obratu, za uro in pol res prekinilo delo.

»Glede na to da, podjetje posluje odlično, da ima dovolj naročil in rekordno proizvodnjo, KSS meni, da si tudi zaposleni zaslužijo več,« so dejali člani stavkovnega odbora v posneti videoizjavi oziroma video tiskovni konferenci, kot so jo sami poimenovali. Vodstvu so očitali, da jim ni želelo prisluhniti.

S 1. junijem je dogovor o dvigu plač za 7 odstotkov z vodstvom družbe dosegel

drugi sindikat v družbi, to je Skei. Do letošnje pomladi sta oba sindikata nastopala skupaj, nato sta se razšla in za to krivita drug drugega. Če je za Skei podpis aneksa k podjetniški kolektivni pogodbi, ki je določil tudi višino regresa in nagrado ob koncu leta glede na uspešnost poslovanja družbe, uspeh, pa je dosežen dvig osnovnih plač za KSS premalo, zlasti ko gre za jeklarje, ki delajo v posebej težkih razmerah, meni stavkovni odbor. Vodja odbora Roman Čelešnik pravi, da pri mlajših delavcih, ki nimajo visokega dodatka za minulo delo in imajo kakšen mesec manj nočnega dela, neto iz-

plačilo ne dosega 900 evrov. Pred leti so jeklarji zaslužili do 20 odstotkov več od ostalih zaposlenih, sčasoma pa se je ta razlika zmanjšala ali so jih v nekaterih obratih celo prehiteli, čeprav nimajo tako težkih pogojev dela kot jeklarji, ki delajo v hudi vročini in prahu, ob nevarnosti opeklin in možnost radioaktivnih sevanj, kot opozarja stavkovni odbor. Povprečna bruto plača v podjetju Štore Steel je lani znašala 1.759 evrov bruto.

Je bila stavka zakonita?

Vodstvo družbe je vse očitke KSS pisno zavrnilo že dan pred stavko. Navedlo je,

da je bila KSS seznanjena s pogajanjimi glede plač in da se jih ni želela udeležiti, zato je prišlo do dogovora le s Skei. S 1. junijem so tako začele veljati spremembe, ki vključujejo splošen dvig osnovnih plač za 7 odstotkov, dvig vseh količnikov pogojev dela za 30 odstotkov ter to, da so vzpostavili dodaten 40 odstotkov višji količnik za pogoje dela za najbolj obremenjene zaposlene (namenjen je predvsem zaposlenim v jeklarni). »Z omenjenim kompromisnim dogovorom smo se za več kot polovico približali zahtevam t. i. stavkovnega odbora po 25-odstotnem dvigu plač v obratu jeklarna in pri

podpisu aneksa h podjetniški kolektivni pogodbi je ves čas sodeloval tudi eden od članov t. i. stavkovnega odbora,« so zapisali v izjavi. Vodstvo je tudi zavrnilo očitke o ponovnih grožnjah zaposlenim pred napovedano petkovo stavko, saj naj bi zahtevalo le pravno podlago za njeno izvedbo. »Ker so tolmačenja zakonskih podlag za izvedbo stavke na obeh straneh različna in zaradi možnih pravnih posledic za vse vpletene je podjetje na delovno sodišče vložilo predlog za presojo zakonitosti stavke,« je še zapisalo vodstvo družbe dan pred opozorilno stavko.

TC, foto: arhiv Štore Steel

Rebalans ni okrnil investicij

Uvajanje mestnega potniškega prometa po načrtih

CELJE – Zadnja seja celjskega mestnega sveta z najbolj obsežnim dnevnim redom v zadnjem obdobju je z živahnimi razpravami minila ob pregledu in oceni stanja in obravnave odprtih vprašanj pri nekaterih večjih projektih in dejavnostih v občini.

Proračun Mestne občine Celje tudi po rebalansu ostaja investicijsko naravnano. Zaradi nekaterih projektov, kot so na primer prizidka k II. in hudinjski osnovni šoli ter ureditev skakalnic na Šmartinskem jezeru, bodo investicijski odhodki v celoti višji. Dinamika črpanja evropskih sredstev po drugi strani narekuje, da bo za nekatere projekte, kot je na primer energetska obnova stavb, letos namenjenega

malo manj denarja, a ga bo zato več prihodnje leto. MOC je sicer pred dnevi prejela sklep o odobritvi 1,6 milijona evrov denarja za sofinanciranje energetske obnove stavb v občini.

Severna vezna cesta prednostna naložba

Ena od tem v okviru obravnave rebalansa proračuna je bila tudi gradnja severne vezne ceste. Gre za temo, ki se v razpravah v mestnem svetu večkrat pojavlja, tudi v smislu povezave z drugimi projekti v tem delu Celja. »Ta cesta je nujna, da občani končno začnemo normalno uporabljati cestne povezave, pomembna je tudi za gradnjo soseške DN 10 in

Spremenjen režim parkiranja pri zdravstvenem domu

Mestna občina Celje je s spremembo odloka o občinskih cestah in cestnoprometni ureditvi na zadnji seji mestnega sveta preuredila režim in cenik parkiranja na dveh parkiriščih.

V prvem primeru gre za parkirišče, ki je umeščeno na območju med bolnišnico in parkirno hišo Glazija pri krožišču. »To zemljišče je imela v najemu bolnišnica, zdaj ga ponovno upravlja občina. Na tem mestu bomo vzpostavili parkirišče, po ceniku, ki velja za znane uporabnike, cena parkiranja pa bo 46 evrov na mesec« je povedal Miran Gaberšek. S tem bo občina sprostila drugo parkirišče, ki je bilo prej rezervirano za znane uporabnike pri zdravstvenem domu. Gre za parkirišče, na katerega je mogoče zaviti iz Kersnikove ulice. Na tem mestu je bila prej zapornica in parkiranje je bilo mogoče samo s kartico. To parkirišče bo po novem umeščeno v modro cono kot na drugi strani zdravstvenega doma. Kar pomeni, da bo za uporabnike na voljo dodatnih 25 parkirišč. Cena bo 90 centov na uro, najdaljši čas parkiranja bo dve uri.

za uvedbo mestnega avtobusnega potniškega prometa,« je poudaril svetnik Dejan Žohar.

Župan Bojan Šrot je povedal, da je občina severno vezno cesto kot projekt prijavila v okviru programa celostnih trajnostnih naložb, pri čemer na občini računajo na približno 500 tisoč evrov evropskih sredstev. »Pri cestišču je delež financiranja malo manjši, kot je sicer iz tega programa za kolesarske steze, pločnike in javno razsvetljavo. Takoj ko bomo prejeli sklep o sofinanciranju – računamo, da bo to relativno hitro – se bo začela gradnja severne vezne ceste, ki jo tudi v občini štejemo za eno prednostnih naložb,« je dejal župan in dodal, da bo gradnja severne vezne ceste potem tudi nekoliko spremenila potek linij mestnega avtobusnega potniškega prometa.

Linijni prevozi tudi brez novih postajališč

V zvezi s slednjim smo lahko tudi slišali, da je bil razpis za ponudnika gradnje manjkajočih postajališč in nadstrešnic neuspešen, saj je prispela le ena prijava. Pri čemer je bila ponujena cena za izgradnjo precej višja od pričakovanih občine, zato bo razpis treba ponoviti. »To ne bo vplivalo na uvedbo mestnega potniškega prometa, saj gre za gradnjo le treh novih postajališč. Tudi nadstrešnice so večinoma že urejene, zato bo linijske prevoze mogoče izvajati brez teh investicij, predvidoma v začetku prihodnjega leta,« je zagotovil Miran Gaberšek, višji svetovalec za promet v celjski občini.

ROBERT GORJANC

Škofu je čestital tudi papež

CELJE – V stolnici je bila v nedeljo popoldne zlata maša celjskega škofa dr. Stanislava Lipovška, ki praznuje 50 let duhovniškega poklica. Na slovesnosti so sodelovali duhovniki in verniki iz župnij celjske škofije. Med slovesnostjo sta pela stolno-opatijski zbor in župnijski zbor iz Vojnika.

Škof se je med nagovorom spomnil rodnega Vojnika in ljudi, ki so prispevali k temu, da je bil leta 1968 posvečen v duhovnika. Posvečen je bil v celjski opatijski cerkvi, sedanjí stolnici. Med drugim je bil tam pozneje štiri leta kaplan. Pred posvetitvijo v celjskega škofa pred osmimi leti je bil približno tri desetletja stolni župnik v štajerski metropoli. Škof je med svojim zlatomašnim nagovorom spomnil tudi na pomanjkanje novih duhovnikov. Leta 1968, ko je začel du-

hovniško pot, je bilo namreč v Sloveniji kar 40 novomašnikov. Letos jih je 20, kar je veliko več

kot lani, ko so bili v vsej državi komaj trije. Med škofovim zlatomašnim slavljem je bilo

tudi prebrano voščilo papeža Frančiška, ki je poudaril, da opravlja Lipovšek svoje delo

»ljubezni in resnici ter v plemeniti preprostosti«. Papež je omenil tudi Lipovškovo prizadevano delo v Slovenski škofovski konferenci in dobro opravljanje službe administratorja mariborske nadškofije,

ki jo je opravljal približno dve leti. Škof Lipovšek bo imel zlato mašo tudi v rodni župniji, in sicer 26. avgusta v Vojniku ob somaševanju slovenskih škofov.

BJ, foto: MARJAN MARIČ

Z zlatomašnega slavlja v celjski stolnici

Kmalu več znanega o vsebini pogodbe

LAŠKO – Kaj zajema pogodba o ureditvi medsebojnih razmerij med Pivovarno Laško Union in občino, bo predvidoma znano v začetku prihodnjega tedna. O tej temi je pred dnevi občinski svet imel za javnost zaprto izredno sejo.

Zakaj je bilo treba izredno sejo zapreti za javnost, smo se pozanimali pri Tini Rosini Košir, direktorici občinske uprave v Laškem, ki je sicer takšen način obravnave problematike napovedala že na junijski redni seji občinskega sveta. »Razlog je, da določene vsebine v pogodbi, kar zadeva delovanje Pivovarne Laško Union, predstavljajo poslovno skrivnost, tako jih je označila druga pogodbena stran,« je pojasnila direktorica občinske uprave.

Kot je še dejala sogovornica, pogodba zajema več področij, kjer je še treba urediti odprta vprašanja: »S pogodbo smo uspeli urediti razmerja v zvezi s čistilno napravo. Sicer je treba rešiti še vprašanje glede dvorane Tri lilije, košarkarskega kluba in določenih zemljišč, ki so povezana s protipoplavnimi ukrepi in z vodooskrbo v občini.«

Tina Rosina Košir je še napovedala, da bo skupna izjava za javnost Občine Laško in Pivovarne Laško Union o urejanju medsebojnih razmerij objavljena v prihodnjih dneh. Svetniki so na izredni seji potrdili pogodbo in pooblastili župana, da jo podpiše. RG

Savinja bo čistejša

LJUBNO – Prenova čistilne naprave za komunalne vode na Ljubnem naj bi bila kmalu končana. Obstoječa naprava ne služi več tako, kot bi morala, zato je občina poskrbela za njeno izboljšanje. Rok za dokončanje prenove je 10. julij.

V občini so povedali, da naj bi bila prenova kljub letošnjemu slabemu vremenu končana v roku. Dosedanja čistilna naprava, ki je stara več kot dve desetletji, je bila dotrajana, prav tako je postala premajhna. Občina je z velikimi vlaganji kanalizacijsko omrežje po svojem ozemlju bistveno povečala. Prenovljena čistilna naprava bo služila do tisoč populacijskim enotam, vendar omogoča širitev na dodatnih petsto enot. Rekonstrukcija bo občino stala 280 tisoč evrov.

V zadnjem obdobju je bila že opravljena prenova skupne čistilne naprave mozirske, nazarske in rečiške občine. Na prenovo se pripravlja tudi Občina Luče. Po prenovi zgornjesavinjskih čistilnih naprav naj bi bila Savinja precej bolj čista. BJ

Otroci bodo kmalu varnejši

LJUBNO – Hoja ob prometni državni cesti skozi Radmirje bo kmalu varnejša. Občina Ljubno in država se pripravljata na gradnjo pločnika in preplastitev cestišča. To bo stalo več kot šeststo tisoč evrov. Od tega bo približno tretjino prispevala občina.

Pogodba z izvajalcem je bila podpisana prejšnji teden. Podpisu bo sledil uvod v delo, kjer bo določen datum začetka gradnje. V Radmirju še posebej potrebujejo pločnik, ki bo omogočil večjo varnost pešcev. Med njimi so učenci in dijaki, ki pešajo na avtobusno postajališče oziroma z njega. BJ

Na prometni državni cesti skozi Radmirje (na fotografiji) so najbolj ogroženi šolarji.

Cesta, ki vodi v razlastitev

Sporu zakoncev Brecel z občino še ni videti konca

VOJNIK – Že nekaj let se vleče spor med družino Brecel iz Hrenove v Novi Cerkvi in vojniško občino. Zaradi ceste. Ta je na zemljišču Brecljevih, uporabljajo jo vsi, čeprav ni asfaltirana in je že dodobra načeta. Zakonca Brecel sta želela zadevo urediti, enako jo je želela urediti občina, vendar skupnega jezika v teh letih niso našli. Edina rešitev, ki je tako ostala, je razlastitev. Vsaj po mnenju občine. S tem se Brecljeva seveda ne strinjata.

Karel Brecel je kmetijo v Hrenovi 19 v Novi Cerkvi podedoval po materi in s tem tudi del zemlje, kjer poteka pot, ki jo vsako neurje poškoduje in še razširi na bližnjo njivo, zaradi česar imata zakonca vedno znova težave. Svoje k poslabšanju stanja poti prispevajo tovornjaki, ki mimo Brecljeve kmetije na vrh hriba v Hrenovi vozijo gradbeni material, saj sosedje tam gradijo nove stanovanjske stavbe.

Brecljeva sta že pred leti predlagala občini, naj izvede parcelacijo poti v širini, kot jo določajo predpisi. Nato so se začeli pogovori. Vojniška občina naj bi najprej želela brezplačni prenos dela njunega zemljišča, kjer poteka omenjena pot. V zameno bi Brecljeva dobila del, kjer je bila že v preteklosti načrtana javna pot, vendar zdaj ni več v uporabi, je pa na zemljišču, ki ga uporabljata Brecljeva. Zakonca najprej temu, da bi pot dala občini, nista nasprotovala, pravita. »Dokler nama z ženo niso povedali, da bi sama morala prispevati denar za nekatera dela, preden bi delavci začeli asfaltirati. Toda s tem se nisva strinjala,« pravi Karel Brecel. Nato je naročil cenitveno poročilo o vrednosti uporabljane trase poti, ki poteka po njunem zemljišču. Gre za 645 kvadratnih metrov površine, medtem ko je površina načrtane poti, ki je že desetletja nihče ne uporablja, pol manjša. Izkazalo se je, da je so-

Sporna pot v Hrenovi.

dna cenilka pot, ki jo uporabljajo danes, ocenila neprimerno višje, kot je občina bila pripravljena Brecljevima ponuditi. Zato spet ni bilo rešitve, ki bi ustrezala obema stranema.

Asfalt, ki ga ni bilo

Zapletlo se je tako, da sta Brecljeva zdaj v sporu tudi s sosedi, ki v bližini gradijo stanovanjske stavbe in to pot uporabljajo za dostop. Sledile so prijave na policijo, občinskim redarjem, celo inšpekciji, ker je Brecel v zemljo zabil mejne količke. »Želim samo, da bi zadevo rešili tako, kot je treba,« je dejal Brecel in nam tudi pokazal sporno pot, ki je resnično razrita zaradi prometa in neurejenega odvodnjavanja. Zemljo, pesek in kamenje s ceste promet in deževje nanese na njuno njivo, na kateri si je do zdaj že nekajkrat uničil orodje, saj zaradi nanašenega materiala ne more niti kositi.

V vojniški občini pravijo, da sta občina in Krajevna skupnost Nova Cerkev leta 2013 sprejeli pobudo

krajanov Hrenove, da bi cesto asfaltirali. »Projekt asfaltiranja je bil nato uvrščen v načrt dela za leto 2015. Toda ureditev lastniških razmerij na krajšem odseku cestne trase je bila

pogoj za začetek del. Naročena in izdelana je bila geodetska odmera ceste, ki je prikazala razliko med uporabljano traso, ki naj bi jo asfaltirali, in že desetletja opuščeno traso,«

Siglinde in Karel Brecel dokazujeta svoj prav z dokumentacijo in vztrajata pri tem, da bi prvotna ureditev ceste, tudi s ceno v kupni pogodbi, ki ju je za traso poti določila sodna cenilka, občino stala manj kot zdaj celoten postopek razlastitve in ureditve ceste.

pravijo v Občini Vojnik. Dodajajo, da so v občini Brecljevima predlagali, da bi to storili z menjalno pogodbo. Opuščena trasa je sicer krajša in torej poteka prav tako po delu zemljišča, kjer imata kmetijo Brecljeva.

»Takšno predstavitev sta sprejela, kasneje, ko je bilo treba razmerje še formalno urediti, pa sta soglasje odklonila in zahtevala ureditev lastniškega razmerja s kupno pogodbo. Toda njuno vrednotenje zemljišča, ki bi ga Občina Vojnik pridobila v last, ni bilo sprejemljivo, saj je bistveno odstopalo od tržnih pogojev, zato kupna pogodba ni bila sklenjena. Lani in predlani je občina poskušala doseči dogovor z zakoncema Brecel, a pri tem ni bila uspešna, saj so stališča Brecljevih postajala nesprejemljiva in celo povsem nerazumna,« pravijo v občini, ki jo v pravnih postopkih zastopa odvetnik Marjan Feguš.

»Višek Brecljevih nasprotovanju ureditvi ceste s predlagano ureditvijo lastnine ter izkaz njune neverjetne samovoljnosti je bilo zabitje številnih lesenih stebrov v traso ceste, takšnih, ki so resno ogrozili varnost slehernega, ki je cesto uporabljal,« pa dodaja Feguš. Toda Brecel pojasnjuje, da je količke v zemljo zabil pravilno in da so pokazali, kje in kakšna je lahko širina ceste. »Posredovanje z inšpekcijsko službo je bilo absolutno nujno, tako kot je nujen tudi postopek razlastitve. Ta je v procesni fazi pravnomočne uvedbe postopka, v izdelavi pa je geodetski elaborat, ki naj bi izkazal utemeljenost prostorske predstavitve obsega razlastitve,« dodaja odvetnik Feguš. Toda Brecljeva se s tem ne strinjata, obiskala ju je inšpektorica zaradi količkov, dobila sta tudi dopis, vendar naj bi letos inšpekcija sklenila, da kazni ni treba plačati, dodajata. »Celoten projekt, ki ga bo zaradi trase ceste morala občina pripraviti, in vsa dela bodo stali več, kot če bi se dogovorili že v začetnem postopku. Nama gre samo za pravico,« zaključuje Brecel.

Kakšen bo razplet, zaenkrat ni jasno. Razlastitveni postopek je zdaj v rokah Upravne enote Celje. Ko bo izdana odločba o tem, bosta imela Brecljeva možnost pritožbe. Nato se lahko zadeva spet zavleče. In do asfalta bo minilo še kar nekaj časa. Očitno pa se bodo s postopki kopicili tudi stroški.

SIMONA ŠOLINIČ
Foto: SHERPA

Razglednega stolpa Kristal zaenkrat ne bo

ROGAŠKA SLATINA – V občinski upravi so se odločili, da gradnje razglednega stolpa Kristal v središču mesta ne bo.

Maja so v občini začeli pripravljati občinski prostorski načrt za središče mesta, v katerem je bila predvidena gradnja stolpa Kristal. Po pridobljenih smernicah urejanja prostora v občini niso mogli oceniti, ali bodo lahko projekt tudi uspešno končali, zato so pripravili prostorskega načrta ustavili. »Še posebej izstopajo smernice zavoda za varstvo kulturne dediščine, čeprav je predlagan kraj izven območja zaščitenega naselbinskega spomenika. Sočasno so bili pretehtani tudi nameni ostalih vpletenih, predvsem občanov na območju urejanja na eni strani ter turističnega in ostalega gospodarstva na drugi,« je pojasnil župan Občine Rogaška Slatina **Branko Kidrič**. Iz zavoda za varstvo kulturne dediščine so po pojasnilih Kidriča sporočili le, da 'stolp v zaznavanju vedute iz centralnega zdraviliškega parka deluje nesprejemljivo', pri čemer niso navedli natančnejših navodil. Kot je še pojasnil Kidrič, odločitev občine o dejanski gradnji stolpa oziroma podobne stavbe še ni dokončna.

V prihodnjih mesecih bodo preučili predloge tistih, ki gradnji stolpa nasprotujejo, v kakšni meri njihovi projekti izpolnjujejo podobne cilje kot razgledni stolp za povečanje prepoznavnosti turističnega kraja Rogaška Slatina. »Ciljev je več, med njimi so pomembnejši, da projekt vpliva na povečanje nočitev in enodnevnih obiskovalcev, povečanje privlačnosti in promocije občine, da je izvedljiv in da je za izvedbo možno dobiti tudi državna in druga sredstva ter da se bo projekt v svoji življenjski dobi sam financiral in ne bo breme občinskega proračuna,« je še pojasnil Kidrič. Kaj bodo zgradili na območju stare glasbene šole v središču mesta, zaenkrat še ni znano.

AH

Želijo med Gorniške vasi

LUČE – Občina se pripravlja na vključitev v mednarodni projekt Gorniške vasi. Nastal je na pobudo avstrijskih planinskih društev, v Sloveniji pa ga usklajuje planinska zveza. Kot prvi kraj iz naše države je bilo vključeno **Jezerko, naslednje naj bi bile Luče**.

Te nameravajo svojo kandidacijo vložiti letos, sprejete naj bi bile prihodnje leto. Med pogoji za sprejem je to, da je določen kraj ohranil čim več svoje prvobitnosti in da ostaja brez množičnega turizma. Poleg tega mora imeti kraj manj kot dva tisoč prebivalcev. Pred kratkim je bila v Lučah javna predstavitev tega projekta, ki ga občani sprejemajo z odobravanjem. Javna predstavitev je tudi eden od pogojev za vključitev v projekt. Glavna prednost projekta, ki povezuje manj obiskane alpske vasi, je njihova skupna turistična promocija. Luče pričakujejo od projekta povečano zanimanje obiskovalcev. Evropski sklad za razvoj podeželja ga finančno podpira.

Gorniške vasi se zavzemajo za cilje Alpske konvencije. Gre za sporazum med alpskimi državami in Evropsko unijo o trajnostnem razvoju.

BJ

Komu neprofitna stanovanja?

VOJNIK – Občina bo objavila javni razpis za dodelitev neprofitnih stanovanj prihodnjim najemnikom. Objavljen bo za obdobje od leta 2019 do 2021. Oddana bodo stanovanja, ki bodo izpraznjena, in tudi nova stanovanja. Občina je nazadnje objavila razpis pred dvema letoma in pol.

Odločitev o objavi razpisa je občinski svet sprejel na svoji zadnji seji. Občina namreč trenutno pridobiva več stanovanj v večstanovanjski stavbi v Novi Cerkvi, ki jo celovito prenavlja. Tamkajšnja stanovanja bodo namenjena za reševanje stanovanjskih težav mladih.

Oblikovani bosta dve prednostni listi. Prva bo za tiste, ki niso zavezanci za plačilo lastne udeležbe in varščine, in druga za mlade. Gre za mlade, ki prvič rešujejo svoj stanovanjski problem.

BJ

Fitnes za vsakogar

VOJNIK – Na Frankolovem je bilo pred koncem šolskega leta odprtje učilnice na prostem in zunanega fitnesa, ki je namenjen širši javnosti. Oba sta v bližini osnovne šole.

Učilnica na prostem je bila urejena za pouk učencev, vendar bo osnovna šola povabila tudi društva in sosednje šole. Fitnes je bil urejen v parku ob šoli. V njem je postavljenih šest fitnes naprav tako za mlajše kot za starejše občane. Naložba je stala 17 tisoč evrov. Približno tretjina sredstev je iz projekta LAS, ostalo bodo prispevali šola in njeni trije partnerji. To so Občina Vojnik, frankolovsko prosvetno društvo in župnija.

BJ

Zaudarja, čeprav »kurja« farma še ne stoji

Piščančja farma v Konjiški vasi je kamen spotike med investitorjem in tamkajšnjimi prebivalci

Pogled, ki bi ga lahko imeli piščanci iz prihodnje farme.

SLOVENSKE KONJICE – Konjiški občinski svet je na zadnji seji s tesno večino prižgal zeleno luč za začetek postopka priprave občinskih podrobnih prostorskih načrtov za gradnjo farme piščancev v Konjiški vasi. Prebivalci vasi so s prvopodpisanim Azizom Bradaričem vložili zahtevo za razveljavitev odločitve občinskega sveta. Kot pojasnjujejo v konjiški občinski upravi, sklep z zadnje seje še ne dovoljuje gradnje piščančje farme, vendar bi s podrobnim prostorskim načrtom pripravili teren zanjo.

Farma piščancev naj bi stala v bližini lovskega doma v Konjiški vasi, ki je priljubljena izletniška točka, zraven je tudi vodovarstveno območje. V Konjiški vasi so imeli pred sejo občinskega sveta zbor krajanov, na katerem ni bilo ravno veliko krajanov. Po besedah svetnice Irene Vozlič zapisnik z zбора krajanov ni objektivni, saj krajan tam sploh niso imeli možnosti odločanja o tem, ali so za ali proti farmi, ampak so jim

zgolj predstavili, kakšna bo njena gradnja.

Kdo je vprašal domačine?

Najbolj glasen nasprotnik piščančje farme je Aziz Bradarič, upravljavec lovskega doma, ki je zbral 750 podpisov ljudi, ki so proti gradnji farme, in je s konjiškim svetnikom Jernejem Štromajerjem vložil zahtevo za razveljavitev sklepa o začetku priprave občinskega podrobnega prostorskega načrta za gradnjo piščančje farme v Konjiški vasi. »21 let imam lokal. Naravo bomo ohranili, kurja farma pa tja ne sodi za interese ene fizične osebe, ki dela vse samo za lastno korist. V dveh, treh dneh smo zbrali 750 podpisov, zbrali bi jih še nekaj tisoč več, če bi šli do konca. Nihče ne vpraša nas domačinov, ali se strinjamo, da lahko nek zasebnik postavlja takšen objekt.«

Sporazum s Perutnino Ptuj

Investitor farme za 37 tisoč piščancev je predsednik Krajevne skupnosti Konjiška vas

Marko Cigler, ki je poudaril, da je mesto za farmo izbral prav zato, da se umakne iz vasi. »Podpisan je sporazum s Perutnino Ptuj, da bo vse odpadke odpeljala v svojo bioplinarno, tako da tukaj ne bomo nič gnojili ali depozirali. Obremenitve ceste so bistveno manjše, kot jih ima gostinski objekt. To so trije obiski veterinarja, dovoz hrane, notranja kontrola. Gostilna ima bistveno več obiska.« Prav tako zagotavlja, da je tehnologija v farmi zasnovana po visokih standardih.

Zasebni interes proti volji ljudstva

Občinski svetnik Jernej Štromajer je poudaril, da gre za različne interese. »Rekli bi, da je kravja kupčija, v resnici pa samo zaudarja po kurjem gnoju. Gre za konflikt interesov, kjer predsednik KS iz županove stranke na predlog župana začenja postopek za spremembo občinskega prostorskega načrta, da bi sam sebi pridobil materialno korist in to proti volji lokalnega prebivalstva, proti volji neposre-

dnega soseda, proti javnemu interesu in temu se je treba upreti.«

Pobudniki prehitevajo

Župan je na vloženo pobudo in o mogočem referendumu izjavil, da je zadeva za referendum mogoča le o splošnih aktih občine. »V konkretnem primeru pa je občinski svet sprejel postopkovni sklep o začetku postopka sprejemanja občinskega podrobnega prostorskega načrta. Po našem mnenju predlagatelji prehitevajo postopek. Ves čas ponavljamo, da imajo pobudniki in nasprotniki načrtovane gradnje šele po uvedbi postopka možnost, da izrazijo svoje stališče. Po formalni preveritvi pobude in pridobitvi pravnega mnenja bomo o tem obvestili občinski svet,« so zapisali v občinski upravi.

Občinski svet naj bi branil javni interes, zato bodo konjiški svetniki na naslednji seji imeli možnost popravnega izpita.

BARBARA GRADIČ OSET
Foto: ŠK

Zlato priznanje za upravljanje občine

SLOVENSKE KONJICE – Ob začetku Konjiških dni je občina prejela zlato certifikat ISO standard kakovosti (ISSO) za visoko upravljavsko sposobno občino. Posebej so podeljevalci standarda pohvalili konjiški storitvi e-obrazci in Prostofer.

Projekt Upravljalna sposobnost občin je mehanizem, ki so ga razvili na Fakulteti za družbene vede Univerze v Ljubljani v sodelovanju z ameriškimi kolegi, da bi občinam pomagali doseči čim višjo učinkovitost pri njihovem upravljanju in delovanju. Ob tem jih tudi podeljevalci opozorijo na področja, kjer potrebujejo občine dodatne izboljšave. Upravljalna sposobnost občine so proučevali s štirimi skupinami kazalnikov: to so bili politični, ekonomski, upravno-organizacijski kazalniki in kazalniki javnih storitev. »Občina Slovenske Konjice je največ točk dosegla pri kazalnikih javnih storitev, tu je kar sedem od desetih skupin kazalnikov dobilo vse točke, posebej sta izstopala področje e-obrazci in projekt Prostofer. Pri skupini upravno-organizacijskih kazalnikov je treba posebej izpostaviti področje strategij in vizij, ki je v občini vzorno in idealno urejeno,« je razložil dr. Miro Haček s FDV.

Največ pomanjkljivosti je občina pokazala pri skupini političnih kazalnikov. Občina Slovenske Konjice je na podlagi analiziranih kazalnikov od 100 možnih točk dosegla 87,5 točke, kar je visok rezultat, s čimer je dosegla naziv visoko upravljavska sposobna občina in prejela standard kakovosti zlato certifikat. Konjiški župan Miran Gorinšek je bil priznanja vesel. »Priznanje predstavlja tudi obvezo. Imamo nastavljen ogleдалo, da vidimo, kje smo, kaj je dobro ter kaj je potrebno še dodati. Ena od pripomb je bila, da ni županovega urnika na spletni strani, kar smo takoj uredili.«

Vodstvo občine že načrtuje ukrepe in konkretne rešitve za izboljšanje ostalih šibkejših kazalnikov.

BGO

Kar 41 odstotkov za naložbe

VOJNIK – Občina je že sprejela rebalans letošnjega proračuna. Vanj so med drugim vključeni prihodki iz republiškega stanovanjskega in Eko sklada. Gre za 240 tisoč evrov za sofinanciranje preureditve večstanovniške stavbe v Novi Cerkvi, ki bo po prenovi namenjena mladim.

Prihodki proračuna znašajo po novem 8,3 milijona evrov in so višji za 4 odstotke, po drugi strani so se odhodki povečali za odstotek. Ti znašajo v celoti 9,7 milijona evrov, razliko med obojimi predstavljajo predvsem lani še neporabljeni sredstva. Popravek proračuna je bil med drugim potreben tudi zaradi dodatnih 80 tisoč evrov za nadaljevanje gradnje frankolovske kanalizacije in zaradi povišanja postavk za prenovu mostov pri Homcu in Hrenovi. Več denarja je tudi za otroško varstvo in zimsko službo.

Po rebalansu je za naložbe namenjenega kar 41 odstotkov proračuna. Za komunalno področje je letos na voljo 32 odstotkov proračuna. Tako se je v zadnjih letih prvič zgodilo, da znesek za komunalno področje presega tistega, ki je namenjen za družbene dejavnosti.

BJ

Izogibajo se »pufov«

LUČE – Občinski svet je na zadnji seji potrdil zaključni račun proračuna za preteklo leto. Po njem so prihodki znašali skoraj dva milijona evrov, kar je povsem enako, kot je bilo načrtovano. Velika razlika je nastala pri odhodkih proračuna, ki so od prihodkov za približno tristo tisoč evrov nižji.

Občina je lani porabila le polovico od najprej načrtovanih odhodkov. Lansko proračunsko leto je bilo v znamenju načrtovanja velike naložbe, nove večnamenske dvorane pri osnovni šoli. Dvorane lani zaradi višje sile še ni bilo mogoče graditi. Lučani so tako prenesli v letošnje leto več kot milijon evrov, kar je občina privarčevala v treh letih. Občina je lani kljub vsemu precej vlagala in med drugim asfaltirala približno štiri kilometre cest v zaselkih Podvolovljek, Podveža in Raduha.

Luče se lani enako kot že dolga leta niso zadolževale in ostajajo brez dolgov. Tudi v letošnjem proračunu zadolževanje ni predvideno in to kljub gradnji dvorane ter nove čistilne naprave.

BJ

Za vetrne elektrarne

VOJNIK – Občinski svet je sprejel predlog za začetek sprememb in dopolnitev občinskega prostorskega načrta. Tega so svetniki sprejeli novembra predlani. Njegove spremembe in dopolnitve so pred nekaj dnevi sprejeli na dopisni seji.

Med drugim jih potrebuje zaradi gradnje treh vetrnih elektrarn na Konjiški gori, to je v okolici Črešnjic, pri čemer je občina tej naložbi naklonjena. Prav tako mora v občinski prostorski načrt umestiti kolesarske steze, ki bodo zgrajene v smeri proti Dobrni in Slovenskim Konjicam. Pred gradnjo elektrarn in kolesarskih stez je namreč treba spremeniti namembnost zemljišč. V primeru elektrarn gre za gozdno zemljišče, pri kolesarskih stezah pa za kmetijska in druga zemljišča.

Po soglasju svetnikov, ki so ga izrazili svetniki med dopisno sejo, bo izdelovalec pripravil predlog sprememb občinskega prostorskega načrta. Sledila bo javna razgrnitev. Med drugim je treba pridobiti številna soglasja, z različnih naslovov.

BJ

Pozornost novi kanalizaciji

VOJNIK – Občina na Frankolovem že več let gradi sekundarno fekalno kanalizacijo. Tako naj bi na čistilno napravo za odpadno vodo priključila čim več uporabnikov. Trenutno končuje tretji del gradnje kanalizacije, ki omogoča priključitev 24 stavb.

Gradnjo več kot pol kilometra nove kanalizacije je začela lani. Omenjen tretji del gradnje je stal več kot sto tisoč evrov. Uporabno dovoljenje zanjo naj bi bilo pridobljeno julija. Prav tako julija bo občina na Frankolovem začela gradnjo še četrtega in petega dela sekundarne kanalizacije, ki bo na območju nasproti Mercatorjeve trgovine. Tam bo zgradila še dodatnih 800 metrov fekalne kanalizacije, kar bo stalo 163 tisoč evrov. Občina si pomaga od takse za obremenjevanje okolja.

BJ

V Žalcu bodo gradili stolpiča

ŽALEC, NAZARJE – Letos poleti se bo v središču Žalca začela gradnja dveh stolpičev s podzemno garažo. V vsakem stolpiču bo približno trideset stanovanj. »Stanovanja bodo nekoliko večja, in sicer za mlajše družine. Tudi tri-, štiri- in večsobna,« napoveduje Peter Sevnik iz podjetja Gradiatim.

Gradiatim iz Šmartnega ob Paki je v preteklih letih zgradil dva bloka v Nazarjah, kjer so bila manjša stanovanja. V obeh mu je uspelo prodati tako rekoč vsa stanovanja. Prvi nazarski blok je postavil v času najhujše splošne finančne krize. »Projekt prvega bloka smo z velikimi mukami privedli do konca,« je povedal Sevnik. Podobne muke so bile prav tako pri prodaji stanovanj, ki je trajala več let. Gradiatimu je na koncu uspelo prodati vsa stanovanja in poslovne prostore.

Podjetje se je nato opogumilo še za gradnjo drugega bloka v Nazarjah, ki ga je dokončalo lani. V njem so 28 stanovanj in en poslovni prostor. »Za razliko od prvega bloka, katerega stanovanja smo prodajali več let, nam je uspelo prodati skoraj vsa stanovanja drugega bloka v približno treh ali štirih mesecih,« je zadovoljen Sevnik. Neprodana sta le še eno stanovanje in en poslovni prostor. Nekaj stanovanj je odkupila Občina Nazarje, nekaj kupcev je prišlo tudi iz Šaleške in Spodnje Savinjske doline.

BJ

Laškemu priznanje, Celje in Rogaška v finalu

Dirka po Sloveniji tudi velik promocijski uspeh

Na zadnjem dejanju letošnje 25. Dirke po Sloveniji, in sicer na izboru naj gostitelja dirke, so pomemben pečat pustili tudi udeleženci s Celjskega.

Organizatorji so letos prvič izbirali naj gostitelja etape Dirke po Sloveniji. Komisija, prireditelji in akreditirani novinarji, so izbrali štiri finaliste, in sicer Celje, Mursko Soboto, Kamnik in Rogaško Slatino. Med njimi je največ glasov prejel Kamnik.

Maja Pak, direktorica Slovenske turistične organizacije, je posebno priznanje podelila Laškemu za izjemno inovativen in srčen sprejem kolesarjev, ko so prispeli v mesto. »Približno petsto otrok in mentorjev je ob sodelovanju Stika Laško pod gradom Tabor ustvarilo kreacijo I Feel Laško in I Feel Slovenia. Zaradi teh velikanskih imenitnih napisov, ki so ju otroci ustvarili s svojimi telesi je od navdušenja vzklikal tudi komentator Eurosporta, kamera s helikopterja pa je te čudovite podobe ponesla po vsem svetu.« je bila navdušena Pakova. Nagrado je v Novem mestu prevzela direktorica Stika Laško Janja Urankar Berčon.

V okviru likovnega natečaja na temo dirke je med stotimi prispelimi deli iz osemnajstih osnovnih šol iz vse Slovenije komisija za najboljši izdelek izbrala skupino kolesarjev v tehniki linoreza, ki jo je izdelala Eva Žlaus, učenka sedmega razreda I. osnovne šole Celje.

Večurna promocija

»Sedem ur neposrednih prenosov in še intenzivno oglaševanje v času pred in med dirko je samo še potrditve, da ima Slovenija v globalnem smislu slovesne najbolj zelenih držav na svetu.« je o promocijskih učinkih tega dogodka še povedala Pakova. K pozitivni sliki Slovenije, ki so jo lah-

ko ob neposrednih prenosih spremljali milijoni gledalcev v 120 državah sveta, so veliko prispevale tudi izjemne navijaške zgodbe in podobe z vihranjem slovenskih zastav in s številnimi transparenti.

Sodelovanje s televizijskim športnim kanalom Eurosport je tudi zelo zahteven finančni zalogaj. Vključno s produkcijo in prenosi je projekt sodelovanja s tem

kanalom vreden približno pol milijona evrov.

Enotno mnenje vseh sodelujočih pri organizaciji dirke, tudi partnerjev s Celjskega, ki so na dirki sodelovali s pripravo starta in cilja etap (občin Slovenske Konjice, Rogaška Slatina in Celje), da je šlo za dobro naložen denar. Ta prinaša pozitivne promocijske učinke za podobo Slovenije in turizem.

ROBERT GORJANC

Povišana turistična taksa

VOJNIK – Občina je sprejela nov odlok o turistični in promocijski taksi. Na območju občine je osem ponudnikov nočitvenih zmogljivosti, ki nudijo vsega skupaj 72 ležišč. Od njih je občina prejela lani malo več kot tisoč evrov turistične takse.

Po starem odloku plača posamezen gost turistično takso v višini 1,26 evra na dan. Po novem bodo gosti plačevali precej več, saj se je občinski svet odločil za povišanje. Po novem bo treba za vsak dan bivanja plačati vsega skupaj dva evra, od česar je 1,60 evra turistične in 0,40 evra promocijske takse. Nov odlok bo uporabljan od novega leta. BJ

Spornega mostu ne bo več

NAZARJE – Na cesti med Nazarjami in Gornjim Gradom gradi država nov most v vasi Volog. Dosedanji je bil namreč neustrezen, saj je predstavljal prometno ozko grlo in je bližnjo okolico poplavno ogrožal. Poplavno ogrožene so bile bližnje stavbe, enako so bila ogrožena kmetijska zemljišča.

To se je dogajalo, ker je bilo odstranjevanje proda izpod mostu onemogočeno. Most sicer še ni bil dotrajan. Zaradi odpravljanja prometnega ozkega grla bo na državni cesti tudi odpravljen oster ovinek. Poleg tega bo urejena brežina vodotoka, prenovljen bo vodovod in postavljen hidrant. Občina Nazarje bo prav tako poskrbela za dodatno javno razsvetljavo. Opravljeno bo še kabliranje voda električne energije.

Gradbišče je oživelo sredi maja. Dela bodo trajala štiri mesece. BJ

Bogatejši za novo čistilno napravo

BISTRICA OB SOTLI – V soboto so v sklopu praznovanja občinskega praznika namenu predali novo čistilno napravo Kunšperk.

»Ob reki Sotli v Polju pri Bistrici smo zgradili novo čistilno napravo, kamor se steka celoten sistem kanalizacije centra in okolice kraja. Na sistem je priključeno tudi podjetje Gorenje. Čistilna naprava, proizvedena v Belgiji, je narejena prav za območja, kot je pri nas, kjer so vodostaji visoki in je velika možnost poplav. V okviru čistilne naprave je urejen tudi center za zbiranje in ločevanje odpadkov,« je pojasnil župan Občine Bistrica ob Sotli Franjo Debelak. Na čistilni sistem bo priključenih 350 enot. V prihodnje bodo čistilno napravo še nadgradili s tehnologijo, in sicer ob zavedanju, da je treba z naravo sodelovati in ji ne nasprotovati,« je še poudaril Debelak. AH

Na morje peljali že več kot osem tisoč otrok

Na Debelem rtiču v tem tednu letuje prva skupina od petsto otrok, ki jih že 16. leto zapored podjetje Tuš pelje na morje. Med njimi so tudi otroci iz savinjske regije. Pri projektu Pričarajmo nasmeh sodeluje tudi Rdeči križ Slovenije.

Generalna sekretarka RK Renata Brunskole je pojasnila, da vsako leto na podlagi objektivnih kriterijev izberejo otroke, katerih starši jim počitnic ne morejo privoščiti. Nekateri otroci morje vidijo prvič. Vključno z letošnjim letom je v vseh letih trajanja projekta počitnice na ta način doživelo že 8.100 otrok. Letos so se otroci zabavali v indijanski vasi. Za to temo so se organizatorji odločili na željo otrok, ki so letovali v prejšnjih letih, je povedala vodja projekta Anja Marjetič.

KLARA PODERGAJS, foto: MATJAŽ OČKO

Zavod Vozim prejel prestižno nagrado

Za projekt Heroji furajo v pižamah

Projekt Heroji furajo v pižamah celjskega Zavoda Vozim, ki poziva k zmanjšanju voženj pod vplivom alkohola med mladimi, je prejel najvišjo mednarodno strokovno nagrado, ki jo Evropska unija podeljuje za delo na področju varnosti v cestnem prometu. Zavod Vozim je tudi prva organizacija v Sloveniji, ki je prejela takšno nagrado.

Projekt Heroji furajo v pižamah se obrača k mladostnikom, ki so pogosto izpostavljeni tveganju voženj pod vplivom alkohola ali drugih psihoaktivnih snovi. Cilja kampanje na nacionalni ravni sta tudi osveščanje staršev o tveganjih na cestah in njihovo mobilizacijo za izboljšanje varnosti svojih otrok, zlasti ob koncih tedna. »Projekt obenem nadgrajuje celovit preventivni pristop in tudi aktiviranje prometne policije, zasebnega sektorja in občin k zmanjšanju voženj pod vplivom alkohola in drugih substanc,« je Evropska unija obrazložila svojo odločitev za podelitev nagrade Zavodu Vozim. Gre torej za edinstven projekt, ki orje ledino na področju povezovanja različnih

organizacij s poslanstvom izboljšanja prometne varnosti med mladimi.

Povezovanje poteka med mladimi, mladinskimi centri in lokalnimi odločevalci, nacionalnimi strokovnjaki s

področja prometne varnosti in javnega zdravja, starši ter podjetji. Zavod Vozim deluje na področju prometne preventive že deset let, velik premik v dojemanju prometne varnosti je dosegel s predavanji v srednjih šolah. O varnosti so mladim predavali člani zavoda, sicer invalidi, ki so bili tudi sami poškodovani v prometnih nesrečah. Zavod svoje delo nadaljuje že v Srbiji ter Bosni in Hercegovini, a tudi v ostalih evropskih državah. SŠol

Gre za edinstven projekt, ki orje ledino na področju izboljšanja prometne varnosti med mladimi.

Zakaj je Veronika Deseniška tragična junakinja?

Razstava Veronika Deseniška v slovensko-hrvaškem spominu

Letos je evropsko leto kulturne dediščine. V Pokrajinskem muzeju Celje so ga povezali s temo, ki Slovence in Hrvate povezuje že stoletja. To je mit, legenda o Veroniki Deseniški. Celjski pokrajinski muzej in hrvaški muzej Dvor Veliki Tabor sta pripravila občasno razstavo, ki je na ogled v Stari grofiji na Muzejskem trgu v Celju.

Razstava z naslovom Veronika Deseniška v slovensko-hrvaškem spominu ne predstavlja novih ali starih zgodovinskih dejstev, ker ta ostajajo ista, kar pomeni, da so zelo nepopolna. Zgodovinarji lahko potrdijo tragičen konec Veronike iz hrvaškega Desniča, medtem ko tega, kako je nesrečna ljubezen celjskega grofa Friderika II. živela in kako se je začela ta

ljubezenska zgodba, ter še marsičesa drugega zgodovinarji ne morejo potrditi. »Na razstavi govorimo o spominu na Veroniko, kako se je skozi šest stoletij spomin nanjo ohranjal na različne načine. Z ljudskimi zgodbami, literaturo, likovnimi deli in glasbo.« je razložila soavtorica **Rolanda Fugger Germadnik** iz Pokrajinskega muzeja Celje.

Prvo sliko o Veroniki so uničili ognjeni zublji

Najbolj opazna so na razstavi likovna dela. Najstarejše delo, iz leta 1819, ki ga je naslikal Karel Rus, je bilo uničeno leta 1910 v požaru v zdraviliškem domu v Rogiški Slatini. A na razstavi je mogoče videti delo Otona Ivekoviča iz leta 1902, prvič je predstavljeno zelo veliko platno Rajka Slapernika iz leta 1938, ki slovenski javnosti še ni bilo predstavljeno. Predstavljeni sta tudi dve deli Stojana Batiča. Na temo Veronike Deseniške so lani ustvarjali ljubiteljski likovniki Spodnje Savinjske doline. Nekaj njihovih del je na ogled v celjskem muzeju, kjer so razstavljena tudi vsa temeljna literarna dela od Otona Zupančiča do Ivana Sivca.

Poleg tega je predstavljen tudi prepis kronike grofov Celjskih iz leta 1650. Zgodovinski arhiv Celje ima obsežno zbirko SLG Celje in za razstavo so posodili kar nekaj gradiva. Na dan odprtja razstave je bil na ogled poseben dokument, ki poimensko navaja Veroniko Deseniško kot Friderikovo ženo in ga hrani Arhiv Republike Slovenije. To

Razstavo je pripravila Rolanda Fugger Germadnik iz Pokrajinskega muzeja Celje s pomočjo kolegice iz hrvaškega muzeja Dvor Veliki Tabor Kristine Pavlovič.

Veronika Deseniška je pogosto upodobljena kot mila ženska, ki je podlegla čarom celjskega grofa. Delo Antona Novačana Herman Celjski je edino, ki Veroniko Deseniško ne postavlja v vlogo žrtve.

je darovnica, s katero je Friderik 24. avgusta 1426 doniral samostanu kartuzijancev v Bistri z namenom, da bodo opravljali obrede tako v njegovo dobro kot v spomin njegove pokojne žene Veronike. Listino so kasneje nadomestili z ročno izpisano kopijo, ki jo je mogoče videti še na razstavi.

Predavanje, delavnice in pisanje pesmi

V času razstave bo v muzeju več prireditev. Nekaj

delavnic bo za najmlajše. Starejši se bodo lahko s Kristianom Koželjem učili pisati ljubezenske pesmi, septembra bo predavanje mag. Tatjane Rozman, ki bo poskušala odgovoriti na vprašanja, zakaj Veronika Deseniška vedno nastopa v vlogi tragične junakinje in kaj je v nas Slovencih, da smo jo poleg lepe Vide ustvarili za svojo junakinja?

BARBARA GRADIČ OSET
Foto: Marjan Marič

Afriška zbirka v novi podobi

Nepričakovano do novih dognanj o češkem kiparju, ki je svoja dela zapustil Velenju

V Muzeju Velenje so odprli prenovljeno stalno razstavo Afrika. Gre za razstavo, ki predstavlja zanimivo zbirko predmetov, ki jih je v 25 letih bivanja na črni celini zbral in nato Velenju poklonil češki akademski kipar František Foit.

Razstavo Afrika so postavili po Foitovem prihodu v Velenje v 70. letih, prvič so jo prenovili leta 1998. Ker so v Muzeju Velenje do danes zbrali kup novih podatkov glede poti in glede raziskovanja tega akademskega kiparja, so razstavo spet posodobili.

Do novih dognanj so v tej ustanovi prišli, ko so v depozitu pred leti po naključju odkrili diapozitive na steklu, ki prikazujejo prvo Foitovo potovanje v Afriko leta 1931. Gre za 550 diapozitivov, ki jih je umetnik posnel, da bi jih uporabljal za potopisna predavanja. Ker v muzeju hranijo predvsem gradivo z njegove druge poti v Afriko, pravzaprav ne poznajo razloga, zakaj so se diapozitivi znašli v njihovem skladišču. »Gre za izjemno zanimiv fotografski material. Prikazu-

je, kako je Foit s kolegom biologom Jiřijem Baumom z avtom prepotoval Afriko od severa do juga, vmes sta fotografirala, zbirala gradivo in posnela film.« je povedal kustos **Blaž Verbič**.

Proglasili so ju za ljudožerca

Muzej Velenje je zadnje najdbe iz depojev pred časom predstavil na razstavi Afrika 1931, zdaj jih je del vključil v stalno postavitev. Prenovljena razstava obiskovalcem daje še odgovore na tri ključna vprašanja, in sicer kdo je bil František Foit, kaj njegova zbirka obsega in kako je prišla v Velenje.

Po zaslugi dodatnih raziskovanj in sodelovanja s Čehi so v Muzeju Velenje ob prenovi razstave Afrika jasneje ločili tudi med predmeti, ki jih je Foit zbral na svojih potovanjih, in med umetniškimi deli, ki jih je izdelal sam. Ta kipar se je namreč po drugi svetovni vojni še enkrat odpravil na pot v Afriko, tokrat z ženo Ireno. V Kongu so ju zaradi doprskih kipov, ki sta jih izdelovala, proglasili za lju-

Prenovljena razstava obiskovalcem med drugim odgovarja na tri ključna vprašanja, in sicer kdo je bil František Foit, kaj njegova zbirka obsega in kako je prišla v Velenje.

dožerca in ju za nekaj časa osamili v nekakšnem zaporu. Po tem dogodku se nista mogla vrniti na Češko, zato sta v Afriki ostala še približno dvajset let. Kipar je bil zadnje desetletje profesor na

učiteljski v Keniji. Ves čas je tudi ustvarjal. Razstava tako prikazuje tudi lesene in glinene izdelke z njegovim podpisom, gre predvsem za kipe in vaze, ki so jih navdihnili afriških motivi.

Nesreča po vrnitvi v Evropo

V začetku 70. let so se razmere v Keniji precej zaostriale. Tamkajšnje prebivalstvo je želelo izpod ko-

lonialnega primeža, ki so ga izvajali belci, Evropejci. Ti so bili tam zato vedno manj dobrodošli. Češki umetnik si je želel mirno starost, zato si je želel vrnitev v Evropo. Verbič je pojasnil, da zaradi političnih razmer ni mogel na Češko, zato je izkoristil poznanstvo s tedanjim direktorjem Slovenskega etnografskega muzeja dr. Borisom Kuharjem, ki je bil večkrat na terenskih raziskovanjih na črni celini, tudi v Keniji. Kuhar je Foitu uredil vrnitev v Slovenijo in mu našel prostor, kjer bi lahko ustvarjal in razstavljaval – to je velenjski grad. Kiparju so v Velenju dali stanovanje v ulici, ki danes ime nosi po njem, on pa je muzeju v zameno poklonil svojo zbirko. Je pa žal le nekaj tednov po prihodu v Slovenijo umrl v prometni nesreči pri Arji vasi, ko je bil na poti v Slovenski etnografski muzej. V Velenju je do leta 2000 ostala njegova žena Irena, ki se je nato preselila nazaj na Češko in umrla leta 2005.

TINA STRMČNIK
Foto: Blaž Verbič

Črte, ki iščejo signal

Tematska razstava ljubiteljskih slikarjev v Galeriji Velenje

V Galeriji Velenje so na ogled slike z zadnjega natečaja javnega sklada za kulturne dejavnosti. Po razpisih, ki so ustvarjalce nagovarjali k spoznavanju nekonvencionalnih likovnih tehnik in pristopov ali k razmisleku o pomenu izbire formata ali nosilne barve, so se tokrat odločili za črto, ki je predstavljala nekakšno vrnitev k osnovam. 45 najboljši del je mogoče občudovati do konca julija.

Na natečaju javnega sklada za kulturne dejavnosti je sodelovalo 406 likovnih ustvarjalcev iz vse Slovenije, nekaj tudi iz zamejstva, 230 jih je razstavljalo na desetih regijskih razstavah, 45 izbranih del je predstavljenih v Galeriji Velenje. »Območne izpostave so pripravile območno razstavo, kjer je selektor izbral likovna dela za regijski izbor. Celjska regijska izpostava je lani oktobra pripravila slike za razstavo

v Rogaški Slatini. Na njej je akademski slikar Janez Zalaznik izbral šest likovnih del za državno razstavo,« je izbor razložila **Tatjana Vidmar** iz velenjske izpostave javnega sklada za kulturne dejavnosti.

Kakovost ljubiteljskih slikarjev je vedno boljša

V Galeriji Velenje visijo in stojijo dela 45 avtorjev, ki so lahko svobodno izbrali vsebino, slogovni izraz, tehniko, ploskovni ali prostorski način, pomembno je bilo, da so v svoje delo ujeli črto. Vseh šest regijskih razstav je pripravljala akademski slikar Janez Zalaznik, ki je pri pripravi vsake razstave ugotavljal, da se kakovost ljubiteljskih umetnikov zvišuje. Tudi pri tokratni razstavi mu lahko samo pritrdimo. Tatjana Vidmar je še dodala, da namen bienalnih državnih tematskih razstav ni tekmo-

valnost, ampak z njimi želijo v skladu ustvarjalce napeljati k iskanju novih rešitev in spoznanj o možnostih likovnega izražanja. »Ko smo se v skladu odločali, kateri način vzeti in ponuditi likovnikom, da bodo šli skozi sito ocenjevanja, se nam je zdela bienalna priprava razstav zelo primerna. Kot vemo, si eni bolj, drugi manj želijo slišati, ali so njihova dela dobra, a res je, da je dobra kritika vedno dobrodošla.«

Brežsignalni trenutek

Na razstavi je med najboljšimi tudi delo mlade Šentjurčanke Kvirine Martine Zupanc z naslovom Trenutno brez signala. Sporočilnost svojega dela je predstavila v besedah: »Brežsignalni trenutek se lahko pojavi kadarkoli, kjerkoli in med vsemi. Ne vem, kako pogosta ali kako dolga bo brezsignalna doba. Takšne dobe so lahko tudi koristne, ker nekateri posamezniki oza-

vestijo problem odtujenosti in aktivno pristopijo k ponovni vzpostavitvi še močnejšega signala.« Trenutno brez signala je meter krat meter velika slika, na kateri je upodobljena t. i. »pižama«, ki se je prikazala, ko je bil televizor brez signala. V tej »pižami« je upodobljen zemljevid sveta, kar lahko razumemo, kot da smo ljudje brez signala. »Razstavljati v tako veliki galeriji je prav za-

nimivo, sploh ker moja slika gospodari sama na ogromni steni – v bistvu je prav lep občutek, ko obiskovalci analizirajo sliko od blizu,« je občutke opisala Kvirina Martina Zupanc.

Ob razstavi je izšel katalog s spremnim besedilom selektorja in z reprodukcijami razstavljenih del.

BARBARA GRADIČ OSET
Foto: Kvirina M. Zupanc

Tematska razstava Velika črta bo na ogled do 28. julija.

Avtorji, ki razstavljajo v velenjski galeriji:
Roman Blatnik, Rowena Božič, Jožef Bratuš, Vida Cizel, Darko Crnkovič, Dajana Čok, Elizabeth Dodolovič, Renata Grmovšek, Irena Guček, Gaja Hanzel, Amalija Janša, Stanka Janžič, Ida Kocjančič, Biserka Komac, Aleksandra Kovačič, Danila Krpič, Tanja Kržan, Darja Lavrenčič, Franc Lesjak, Bojan Lubaj, Leopold Methans, Špela Orešnik, Janez Ovsec, Bernardina Paj, Andreja Peklaj, Mojca Perše, Branka Pirc, Vinko Prisljan, Judita Rajnar, Simona Robin, Marija Rudolf, Alla Sledič, Tanja Sokolov - Boh, Oskar Sovinc, Veronika Strašek, Maja Šivec, Daniela Šraj, Damjana Trauner Zajc, Dare Trobec, Metka Tropenauer, Metoda Turk, Stanislava Vodopivec, Ljubica Zgonec Zorko, Kvirina Martina Zupanc in Veronika Židaneč.

Zala Irgolič in njen prvenec

Učenje intervalov je lahko zabavno

Celjska glasbenica Zala Irgolič, ki poučuje v šentjurski in laški glasbeni šoli, je pred kratkim z odliko magistrirala iz smeri glasbena pedagogika na Akademiji za glasbo v Ljubljani. Po uspešnem koncu izobraževanja je izdala novo glasbeno pesmarico **Pojem in se učim**, v kateri je zbranih 15 didaktičnih pesmi za učenje intervalov in akordov ter je namenjena za popestritev nauka o glasbi.

Zala Irgolič je želela učenje intervalov, ki v glasbeni teoriji velja za zelo suhoparno področje, popestriti in ga približati otrokom. Pesmarico je ilustrirala Nana Irgolič, študentka magistrskega študija likovne pedagogike v Mariboru. Za pesmarico so recenzije prispevali tudi Zalini glasbeni kolegi in mentorji. »Zbirka je idealen didaktičen pripomoček za poučevanje intervalov in akordov. Pesmice so pravi miniaturni biserčki, zato verjamem, da bodo s svojo svežo in mladostno zvočnostjo popestrile in dodatno umetniško obogatile marsikateri glasbeni pouk,« je zapisal Andrej Makor, eden od recenzentov novega glasbenega pripomočka.

Zala Irgolič pogosto spremlja otroške pevske zборе. Za prvomajske praznike je bila v tujini z uspešnim otroškim zborom OŠ Planina pri Sevnici. In ta zbor je bil tudi v Gallusovi dvorani Glasbene šole Celje na predstavitvi Zaline pesmarice.

Zala bo s pevko Manco Dremel, s katero na glasbenih večerih izvajata slovenske in tuje popevke, nastopila v sklopu prireditev Poletju v Celju 2. avgusta ob 20.30 pred Kavarno pri Nejcju.

BGO, foto: osebni arhiv

mnrz
muzej novejšegodovine | celje

JAVNO VODSTVO PO OBČASNI RAZSTAVI BUČI, BUČI MORJE ADRIJANSKO

Vabljeni v nedeljo, 8. julija, ob 17. uri, na javno vodstvo po občasni razstavi »Buči, buči morje Adrijansko / Primorski Slovenci na Celjskem po letu 1918«.

Razstava bo na ogled do 31. avgusta 2018.

Več o programu na spletni strani muzeja
<http://www.muzej-nz-ce.si>

Sorodniki v krošnjah dreves

V atriju Majolke, nekoč znane celjske gostilne, ki večino dni v letu žalostno sameva, je zdaj na ogled manjša razstava mlade obetavne celjske likovnice Lane Požlep, dijakinje likovne smeri Gimnazije Celje-Center. Mlada ustvarjalka premierno predstavlja svoj najnovejši fotografski opus z naslovom **Iz časa v čas**.

Na stenah atrija je razsvetljenih dvanajst fotografij, ki so zanimiva zmes studijske in krajinske fotografije. Mlada Lana Požlep je v svoje delo želela ujeti nasprotje med preteklostjo in sedanostjo posamezne osebe. »Na sliki je fotografija osebe zdaj in poleg je njena fotografija pred desetletjem. Vzela sem staro in novo fotografijo, ju projektirala na krošnje dreves in kar je nastalo, je zdaj razstavljeno. Drevesa sem izbrala zato, ker imajo korenine in korenine so naša preteklost,« je razložila Lana Požlep.

Dodana vrednost razstave je prostor. Po stenah atrija se namreč vije bršljan in se vizualno dopolnjuje s fotografirano motiviko. Zanimiva razstava bo na ogled do 13. julija.

BGO, foto: SHERPA

Lana Požlep z domiselnimi fotografijami

Ko igralom niti poplave niso prišle do živega

Irena Zdolšek, snovalka in poznavalka otroških igral

V okviru družinskega podjetja je Irena Zdolšek iz Laškega doslej igrala postavila tako rekoč po vsej Sloveniji in tudi izven nje. S tem se ukvarja že približno dvanajst let.

»Danes je trg z igrali precej velik, vendar ta niso tako kakovostna. Večina naročnikov prosi za predhodni ogled igrišča, mnenje, predloge postavitve ... Včasih sem se z veseljem odzvala povabilu in vse to pripravila, danes skoraj ne več. Mislim, da je približno 70 odstotkov igrišč v Sloveniji postavljenih po mojih predlogih, žal z veliko cenejšimi igrali,« ugotavlja sogovornica.

Kakšnim ciljem ste sledili, ko ste uresničevali na primer projekt v domačem Zdraviliškem parku?

To je bil eden mojih najlepših projektov, saj je umeščen v prečudovito naravo parka. Thermana se je odločila, da bi postavili igralo Grad proizvajalca Eibe iz Nemčije, naše podjetje Epticum je njegov generalni zastopnik za slovenski trg. Skupaj smo preučili projekt, pri čemer smo bili pozorni tudi na poplavno varnost. Do danes kljub poplavam kavarna in lesena terasa še nista bili »v vodi«, saj smo objekt in teraso dvignili na meter visoke podeste. Igrišče smo tudi uredili tako, da je prijazno vsem generacijam in invalidnim osebam.

Kakšne certifikate morajo imeti dobra igrala, da so kakovostna in varna?

Površina podlage je odvisna od višine morebitnega padca otroka. Čim večje in višje je igralo, toliko pomembnejše je zagotoviti podlago, ki bo kar najbolj ublažila padec. Pri tem je kar veliko pomanjkljivosti, saj se lastniki premalo zavedajo njene pomembnosti. Veliko lastnikov igrišč se odloči za podlago s sipkim materialom (prod), kar se mi zdi tudi najbolj varna izbira pri morebitnem padcu. Pri podlagi z gumami

»Žal mi je, da ni več igrišč za vse starostne skupine in predvsem za invalidne otroke. Igrišča, na katerih ne bi manjkalo prostora za prijateljstvo in pomoč, druženje, zabavo in ljubezen.«

Irena Zdolšek z vnukom Nalom na igralih v laškem Zdraviliškem parku, kar je njen najljubši projekt.

»Ko smo postavljali igrišča v krajevnih skupnostih, smo povabili k sodelovanju tudi uporabnike igrišč. Tako odrasli kot otroci so pomagali pri urejanju okolja. S tem se krepil odnos do novega igralnega prostora, souporabniki ga vzdržujejo in tako rekoč so vsi po malem lastniki. Ta igrišča niso zaklenjena in so zelo lepo in redno vzdrževana.«

se večina odloči za podlago z gumijastimi ploščami. Na določenih igriščih sem opazila tudi veliko nepravilnosti, kot so polaganje plošč na travnato površino, neustrezna obroba ... Takšne pomanjkljivosti lahko med igro pripeljejo tudi do poškodb, saj nastanejo med gumami tudi dva do tri centimetre velike odprtine. Standard SIT-EN 1176 je dokazilo o skladnosti igral. Tega mora imeti vsako igralo.

Kako se glede igral odločajo naročniki, je odločilna cena ali kakovost igral?

Večinoma, vsaj iz mojih izkušenj, je odločilna cena. Naročnikom priporočam, naj bodo pri nabavi pozorni predvsem na vzdržljivost, stabilnost in trpežnost igrala. Pozornost bi morali nameniti tudi nadaljnjim stroškom vzdrževanja.

Kako dolga je življenjska doba igral in kako je treba ravnati z njimi, da zares služijo svojemu namenu?

Odvisno od proizvajalca. Nekateri zagotavljajo za lesene dele pet let življenjske dobe, naši proizvajalci zagotavljajo deset let za globinsko impregnirane lesene dele (ti ne potrebujejo dodatnega rednega premazovanja). Če želi naročnik ohraniti igrala še dolga leta, jih mora sproti redno preverjati. Le vzdrževano igralo služi svojemu namenu dolgo časa. Pri nakupu višje kakovostnih in kakovostnih igral je popravil zelo malo.

ROBERT
GORJANC
Foto: osebni arhiv

Laško: primer dobre prakse

Igrala v Zdraviliškem parku v Laškem veljajo po mnenju mnogih za enega zglednejših primerov upravljanja in vzdrževanja igral na našem območju. Zanje skrbijo v družbi Thermana Laško. Ta prostor predstavlja pomembno dopolnilo k njeni siceršnji turistični ponudbi.

»V obliki grajske trdnjave je na razpolago kompleks lesenih igral. Na voljo sta tudi vrtiljak in gugalnica, pri čemer smo ta nakup sofinancirali

skupaj z društvom Vesele nogice in so dostopna tudi otrokom s posebnimi potrebami,« je povedala Nina Pader Topole iz Thermana Laško.

Igrala obiskujejo lokalni prebivalci in hotelski gostje. »Enkrat letno jih pregleda proizvajalec, ki opravi tudi letni servis. V času sezone redne preglede in manjša popravila opravlja Thermanina služba vzdrževanja. Zaposleni v Thermani prav tako skrbimo za redno čiščenje igral in za ohranjanje urejene okolice.«

Nakup igral je Thermana financirala sama. Večjega vandalizma in neprijetnih izkušenj s poškodovanjem igral v podjetju ne beležijo. »Grajska igrala niso pod ključem, so ograjena in vselej na voljo za igro otrok. So pa pod videonadzorom, s čimer spremljamo, kaj se dogaja v času, ko gostinski kotiček ne obratuje, oziroma v zimskem času, ko niso tako množično obiskana,« je še povedala Nina Pader Topole.

RG
Foto: SHERPA

Priljubljena igrala v zdraviliškem parku v Laškem

Na igrala in ne le pred računalnik

Možnosti je dovolj, vprašanje je, kako otroke na

Počitnice so bile nekoč čas za sprostitve, za daljši jutranji spanec in predvsem za igro z vrstniki. Danes je za mnoge otroke to čas, ko ne vedo točno, kaj bi počeli, in dneve preživljajo večinoma ob računalnikih ali s pametnim telefonom v roki. Nekatere starši vsako jutro odpeljejo v eno od organizi-

Zgledno urejena igrala v Okrogarjevi ulici v MČ Nova vas ...

Celje: skoraj trideset tisoč evrov za obnovo igral in igrišč

»Stanje igral in športnih igrišč v občini je zadovoljivo. Zaposleni v režijskem obratu Mestne občine Celje celo leto izvajajo redna vzdrževalna dela, da bi bila športna in otroška igrišča na javnih površinah med stanovanjskimi stavbami v mestnih četrtih in krajevnih skupnostih varna,« so nam povedali v celjski občini.

Enkrat na teden v režijskem obratu preverijo stanje vseh štiridesetih otroških in 21 športnih igrišč. Če je katero od igral poškodovano, ga zavarujejo z ograjo in opozorilom, da ga je prepovedano uporabljati. »Čeprav vsako leto kupujemo in nameščamo nova igrala, vseh želja občanov ne moremo uresničiti zaradi omejenih finančnih sredstev. Na podlagi predlogov, ki jih dobimo iz krajevnih skupnosti (KS) in mestnih četrti (MČ), vsako leto naredimo prednostni seznam,« so še pojasnili v občini.

Lani so tako za ureditev športnih igrišč namenili 17 tisoč evrov in za ureditev otroških igrišč 11 tisoč evrov. Z novimi otroškimi igrali so razveselili

otroke v Iršičevi in Goriški ulici, pri stanovanjskih stavbah v Okrogarjevi ulici 3, 5 in 7 in na športnem igrišču v KS Škofja vas.

Šentjur: vse krajevne s

Vseh trinajst krajevnih skupnosti ima urejena zunanja športna igrišča. Nazadnje, pred približno mesecem, je bilo urejeno in obnovljeno igrišče v KS Vrbeno – Podgrad. Večina igrišč je med poletnim časom zasadenih, nekatera imajo celo reflektorje, tako omogočajo športno zabavo tudi v večernih urah.

Igrišča v krajevnih skupnostih pogosto sodijo v sklop šolske infrastrukture. Nekaj igrišč je tudi samostojnih, od česar je odvisno tudi njihovo upravljanje, ki ga občina prepusti bodisi šoli bodisi krajevni skupnosti

ali športnemu društvu. Večinoma se upravljavci odločijo in igrišča ne zaklepajo, zato so prosto dostopna vsem.

Otroška igrala so večinoma nameščena v sklopu vrtčevskih oziroma šolsko-vrtčevskih stavb. Igrišča in igrala pri vrtcih ter šolah so med počitnicami odprta enako kot med šolskim letom – čez dan so namenjena tudi občanom, zvečer jih zaklepajo. Vzdrževanje teh igrišč in igral je v domeni šol in vrtcev.

Nekatera otroška igrala so tudi v sklopu igrišč v krajevnih skupnostih.

na igrišča, čunalnik!

vdušiti za gibanje in igro

ranih oblik varstva, da niso sami doma, da imajo organizirane aktivnosti in prehrano. A nekateri občasnno še vedno poiščejo zabavo tudi na dvorišču ali bližnjem igrišču. Kako so urejena, dostopna in vzdrževana otroška ter športna igrišča v nekaterih večjih krajih regije, smo preverjali v tokratni temi.

Mladim je namenjen tudi novi »pump track« poligon v Mestni četrti Dečkovo naselje, ki so ga odprli maja letos in je stal približno 40 tisoč evrov. Odlična novost je privlačna za nabiranje kondicije mladih kolesarjev, uporabnikov skirojev, rolerjev in rolik, a kaj, ko menda v praksi to pomeni, da si progo večkrat prisvojijo starejši, ki mlajše otroke odganjajo stran.

Na športnem igrišču v Košnici so obnovili gole za mali nogomet, namestili še en koš za košarko, postavili zaščitno ograjo za košarkarskima

Manj gledno urejena ter že precej netočeta igrala v Novi vasi pri trgovini Lidl.

košema in postavili klopi, zaščitno ograjo so namestili tudi na igrišču v Zagradu. Lani je celjska občina obnovila športna igrišča v Brodarjevi, Goriški, Iršičevi, Grudnovi ulici v Liscah ter Na zelenici. Šlo je predvsem za obnovo golov za mali nogomet, zaščitnih ograj na igrišču, dotrajane asfaltne površine, izris črt za označevanje igrišč ter namestitev novih košev za košarko in novih košev za smeti. Naložba je bila vredna več kot 25 tisoč evrov.

»Prizadevamo si, da bi imeli otroci, mladostniki in ostali občani varne in kakovostne pogoje za športne dejavnosti, zato nam ni vseeno, da vandali na igriščih povzročajo škodo. Zaposleni v režijskem obratu ugotavljajo, da je največ vandalizma na otroškem igrišču pri Lidlu. Igrala in športna igrišča niso zaklenjena, tako da so dostopna vsem. Žal tudi neznanecem, ki jih iz objestnosti namerno uničujejo,« so še sporočili iz Mestne občine Celje.

RG

Foto: SHERPA

kupnosti imajo igrišča

Če izpostavimo igrišče, ki se lahko pohvali, da je zasedeno večino časa, je to zagotovo igrišče v športnem parku Nova vas – Rifnik. Pred dvema letoma je občina s pomočjo Fundacije za šport in krajevne skupnosti uredila asfaltirano nogometno in košarkarsko igrišče, zraven je uredila tudi okolico in postavila varovalno ograjo. Izjemno dejavno Športno-umetniško društvo Rifnik (Šudr) je z zbiranjem donacij in dobrodelnim turnirjem nabralo sredstva in uredilo otroška igrala z namenom, da se bodo tam zbirale mlade družine iz blokovega

naselja. Da je bila njihova domneva pravilna, je mogoče videti skoraj vsako popoldne ali ob koncu tedna, ko so igrala polna otrok. Malce večji otroci so na igrišču, proti večeru pa igrišče zasedejo starejši. »Izredno smo veseli, da se na igrišču zbirajo mladina in tudi starejši krajani. Na srečo na igrišču in na igralih ni bilo nobenih nezgod, prav tako na igrišču ni problematičnih mladostnikov, ki bi uničevali igrala,« je dodala članica Šudra in pobudnica gradnje igral **Mojca Kolar**.

BARBARA GRADIČ OSET

OB ROBU

Samo igrišča niso dovolj

Časi, ko so se otroci prosto igrali na dvoriščih, raziskovali bližnji gozd, plezali po drevju in nabirali buške ter izkušnje, izginjajo iz današnjega življenja in se pojavljajo le še kot nostalgični spomini tistih starejših generacij, ki so to še doživele. Kdo danes še zna skakati gumi tvist, se igrati zemljo krast, kavboje in Indijance ali se iti slepe miši?

Kakšna škoda se zaradi pomanjkanja igre in gibanja povzroča celim generacijam otrok, opozarjajo različni strokovnjaki, ki poudarjajo, da sta gibanje in razvoj možganov pri otroku neločljivo povezana. Zato ne preseneča, da se tudi pri nas pojavljajo pobude, da bi spodbudili igro otrok

TATJANA CVIRN

tako, da bi jih zvalili na prosto, kjer bi se na tako imenovanih doživljajskih igriščih igrali z materiali iz narave in ustvarjali po svoji želji, brez nekih vodenih aktivnosti. A vprašanje je, kako bi jim šlo, če so sicer vajeni nenehne usmerjanja, če jim starši organizirajo ves prosti čas, tako da jim še med počitnicami ne dovolijo, da bi se kdaj zgolj dolgočasili. Igrišča za naj-

mlajše in tiste malo večje tako marsikje samevajo, čeprav jih v regiji ne manjka. Tudi urejena večina niso slabo, sploh če je nad njimi kakšen nadzor, ki onemogoča uničevanje igral. Večinoma oskrbniki takšna igrišča ponoči zaklepajo, ker so jih razmere v to prisilile, saj s tem poskrbijo, da se vandali ne znašajo nad igrali.

Nabor je ponekod res bogat, gugalnice, plezala, žičnice, vrtiljaki, račke na vzmet, tobogani, peskovniki, gradovi s hiškami, tuneli in še marsikaj so izdelani po najnovejših predpisih, ki zahtevajo cel kup varoval, da se ne bi zgodila nesreča. Kakšno drevo, lepo vas prosim! Marsikateri starš se zgrozi ob misli, da bi otrok sam plezal nanj. Vprašanje je,

kolikim bi to sploh uspelo glede na slabo razvite spretnosti. Kar pogledate si, koliko otrok lahko pleza po igralih brez nenehne nadzora staršev!

Kako torej otroke zvaliti na plan, če je na drugi strani toliko privlačnih stvari, kot so računalniške igrice ali risani filmi na televiziji? Težko, samo igrišča z vsem, kar nudijo, ponavadi niso dovolj. A zagotovo gre lažje, če starši sami sodelujejo pri aktivnostih in izletih v naravo, če gredo skupaj na kolo, na sprehod ob potoku z racami ali na pohod v gozd, kjer rastejo borovnice. Vse to zahteva čas in voljo, a čez leta se obrestuje. Popotnica, ki jo otrok dobi na ta način, je neprecenljiva. Starši pa si bodo lahko čestitali, da so vsaj za kakšen dan zmagali v neenakopravni borbi z računalnikom in s televizijo.

Šaleška dolina: od Rudarske vasi do Tresimirjevega parka

V Šaleški dolini je otrokom in mladim za igro namenjenih precej površin. »Še vedno se najdejo posamezniki, ki nimajo pravega odnosa do teh prostorov. Prav pred nogometnim turnirjem ob koncu tedna je nepridiprav po igrišču polil nekaj litrov motornega olja, tako da smo z gasilci in drugimi ustanovami imeli pravo akcijo, da smo površino pripravili za tekmo,« je povedal Marjan Klepec, direktor Rdeče dvorane, ki bdi nad večino športnih površin v velenjski občini.

Mestna občina Velenje skrbi za 14 različno velikih otroških igrišč na javnih površinah. Največje je Mestno otroško igrišče ob Šaleški cesti, kjer je na voljo več kot 40 igral, tam so tudi fitnes naprave na prostem.

Na zelenici ob Vili Rožle ob Sončnem parku je Pustolovsko energetsko igrišče Rudarska vas.

Tam se otroci med igro poučijo o obnovljivih in neobnovljivih virih energije. Igrala so zasnovana tako, da uporabniki s pomočjo gibanja, lastne kinetične energije, proizvedejo svetlobo ali v gibanje poženejo del igrala.

Mestno otroško igrišče, kjer je na voljo javno stranišče s previjalnico, je ograjeno, odprto je med 8. in 20. uro, sicer pa je zaklenjeno, je povedal svetovalec v uradu za komunalne dejavnosti Rudi Vuzem. »Brez nadzora danes več ne gre, priča smo vandalizmu, poškodovanju igral. Zato mestno igrišče nadzorujemo 24 ur na dan vse dni v letu.«

Velenjska občina vsako leto skrbi za vzdrževanje otroških igrišč. Na zadnjem razpisu išče ponudnika, ki bo dobavil in namestil igrala za centralno otroško igrišče, določena pa za igrišča v krajevnih skupnostih in

mestnih četrtih. Za to je v proračunu namenjenih približno 80 tisoč evrov. TINA STRMČNIK

V Šoštanjju sta med bolj znanimi igriščimi Tresimirjev park in Športno igrišče Tresimir. Šoštanjski župan Darko Menih z zadovoljstvom ugotavlja, da je občina doslej poskrbela za igrišča na prostem tudi v vseh krajevnih skupnostih v občini. Otroci se lahko igrajo tudi v parku Vile Mayer, a tudi ob Šoštanjskem jezeru. Pristojen upravnik igral nadzoruje njihovo kakovost in skrbi, da so brezhibna in varna. Da se nepridipravi ne bi znašli nad opremo, so večja igrišča ponoči zaklenjena. Otrokom so na voljo tudi igrala na zelenicah ob nekaterih stanovanjskih blokih v Šoštanjju.

Žalec: dostopna šolska igrišča

V občini Žalec imajo 28 javnih otroških igrišč, na katerih je približno 94 igral. To pomeni tudi otroška igrišča pri osnovnih šolah, ki so v javni uporabi. Pet igrišč ima več kot pet igral, druga jih imajo manj, nekatera tudi samo po eno.

Upravljalci igrišča vsako leto vzdržujejo izvajajo preglede, dopolnjujejo z manjšimi igrali. Igrala so namenjena otrokom med tretjim in trinajstim letom v spremstvu odrasle osebe. Za postavitev igral skrbi Občina Žalec, občasnno pridobi tudi sponzorje. Pri večjih igriščih določijo s pogodbo tudi upravljavca iz lokalnega okolja, ki skrbi za nadaljnje vzdrževanje in vsakodnevni pregled igrišč, pri čemer skrbi tudi za red in varno igro. Glavno odgovornost nosijo starši oziroma odrasle osebe, ki spremljajo otroke na igriščih. S šolami ima občina dogovor, da več vlaga v ta igrišča, v zameno pa so ta javno dostopna. Takšna igrišča so uredili že v Žalcu, Petrovčah in Šempetru v Savinjski dolini.

Večja igrišča so ograjena in so odprta med 8. uro in 20. uro. Marjana Kopitar iz Občine Žalec je povedala, da si želijo, da bi bila vsa igrala postopoma ograjena. V zadnjem času nimajo večjih težav z nevarnimi odpadki, kot so steklovina in narkomanske igle. Upada tudi vandalizem, ki se občasno še pojavi v Žalcu na otroškem igrišču v športnem centru.

Lani so za vzdrževanje igrišč in igral porabili približno 20 tisoč evrov,

letos so za to namenili 25 tisoč evrov. Približno 15 tisoč evrov predvidevajo za obnovo igrišča pri šoli v Petrovčah, kjer bodo kupili nova igrala. Marjana Kopitar je povedala, da se zavedajo, da morajo biti igrišča urejena na skladu s standardi in da morajo biti zanimiva. »Dodati želimo igrala z večjo zahtevnostjo, ki bodo primerni za mladostnike in starejše,« je pojasnila in dodala, da želijo postaviti tudi igrala za ranljive skupine. KLARA PODERGAJS

Za večja otroška igrišča večkrat skrbijo upravljavci. Eden takšnih je Janez Pikel, ki je 16 let skrbnik Športnega centra Žalec. »Ko je bilo otroško igrišče zgrajeno, smo ga vsako jutro odklenili in zvečer tudi zaklenili. Sčasoma smo ugotovili, da je bilo takrat več poškodb, zato je zdaj odprto,« je povedal. Posebnega varovanja na igralih in igriščih nimajo. Dopoldne občasnno preveri, kakšno je stanje. Manjše poškodbe popravi sam. Igrala, ki bi bila zaradi poškodbe nevarna za otroke, odstrani.

Ravne pri Šoštanju. Škode je za več deset tisoč evrov. Foto: PGD Šoštanj

Dan po požaru je pokazal vso katastrofo na domačiji Tajnikovih. Foto: PGD Šoštanj

Ognjeni zublji naredili ogromno škodo

Gorelo v Ravnah pri Šoštanju, v Svetelki in Breznu - V Svetelki našli truplo

V noči na nedeljo so nekaj minut pred eno uro ognjeni zublji izbruhnili pod nadstreškom stanovanjske hiše v Ravnah pri Šoštanju. Požar se je razširil na celotno hišo in popolnoma uničil njen zgornji del. Škode je za več deset tisoč evrov. Člani družine Tajnik, pri katerih je zagorelo, trenutno bivajo pri sorodnikih.

Lastnik hiše Damjan Tajnik pravi, da je gorelo izjemno hitro, možnosti, da bi požar omejili takoj v začetku, skoraj ni bilo. Požar naj bi najprej opazila žena, ki se je ponoči pripeljala domov, nato se je

ogonj bliskovito razširil. »Uničeno je vse, ves bivalni del v zgornjem delu hiše,« nam je povedal Tajnik. »Požar se je zelo hitro razširil na leseni del stavbe, pod katerim je bilo parkirano vozilo, in nato še na ostrešje stanovanjske hiše. Skupaj je v intervenciji sodelovalo 43 gasilcev z desetimi gasilskimi vozili,« nam je povedal občinski poveljnik Boris Goličnik iz PGD Šoštanj.

Poškodovan gasilec

Med gašenjem se je poškodoval tudi gasilec iz Prosto- voljnega gasilskega društva

Gaberke. Prvo pomoč so mu na kraju nudili gasilski kolegi, nato ga je oskrbela reševalna enota iz Velenja, ki ga je odpeljala v celjsko bolnišnico, kjer je ostal na zdravljenju. Dobil je opekline po obeh rokah. »Povzročena škoda na stavbi je zelo visoka, uničeni so tudi osebno vozilo, dve motorni kolesi, kosilnica in ostala oprema pod nadstrešnico. Uničena je streha stanovanjske hiše, v celoti je uničeno tudi mansardno stanovanje,« dodaja gasilec.

Kljub hitrem posredovanju je požar delno poškodoval tudi sosednjo

stanovanjsko hišo, kjer so popokala stekla. A so gasilci uspeli preprečiti, da bi bila škoda na drugi hiši še večja. Ogonj so do zgodnjih jutranjih ur v nedeljo gasili gasilci iz prostovoljnih gasilskih društev Gaberke, Šoštanj, Topolšica in Lokovica, nekaj gasilcev je nato ostalo še na gasilski straži, da bi preprečili ponoven izbruh požara na pogorišču. Dnevi po katastrofi so namenjeni sanaciji, na socialnem omrežju se je že v ponedeljek zgodaj zjutraj razširila prošnja predvsem za pomoč pri delu, saj bo

najprej treba v celoti obnoviti streho. »Nekako bomo že,« skromno pravi Tajnik. Kriminalisti so na podlagi oglada kraja požara ugotovili, da je vozilo zagorelo zaradi napake na motorju.

V Svetelki zgorel možki

V Svetelki na območju občine Šentjur so v ponedeljek dopoldne našli mrtvega 52-letnega možkega. Ta je umrl v požaru, ki je izbruhnil v eni od stanovanjskih hiš. Požar naj bi najprej opazil njegov brat, ki živi v neposredni bližini,

nato je skupaj s sosedom vdrl v hišo, kjer sta našla zogleleno truplo. Natančne okoliščine smrti in nastanka požara še niso znane, kriminalisti primer še vedno preiskujejo. Po prvih podatkih ne gre za nasilno smrt oziroma za tujo krivdo. Požar so pogasili prostovoljni gasilci iz Dramelj in Lokarij.

Gorelo v Uniorju

Prav tako v ponedeljek, in sicer nekaj minut pred 13. uro, je zagorelo tudi v Breznu v občini Vitanje. Požar je izbruhnil na ostrešju proizvodne hale Uniorja. Ogonj so pred prihodom gasilcev začeli gasiti zaposleni. Po podatkih policije naj bi delavec z viličarjem poškodoval plinsko napeljavo v hali, pri čemer naj bi začel spuščati plin, kar je povzročilo požar. V nesreči sta se dva delavca tudi poškodovala, vsaj eden je utrpel opekline, zaradi česar je moral poiskati zdravniško pomoč v celjski bolnišnici. Požar so pogasili vitanjski in zreški gasilci. Kriminalisti okoliščine požara še preiskujejo. Po do zdaj znanih podatkih preiskujejo sum kaznivega dejanja povzročitve splošne nevarnosti.

SŠol

Po nesreči v Uniorju

Obsojen po trinajstih letih

... zaradi organiziranja nedovoljenega prehoda meje

Na Okrožnem sodišču v Celju so pretekli teden izrekli sodbo Dinu Muzaferoviću, ki so mu očitali organizacijo ilegalnega prehoda državne meje. Primer je star več kot trinajst let. Muzaferovića so iskali tudi na podlagi tiralice oziroma evropskega pripornega naloga. V Sloveniji so ga prijeli sredi junija.

Muzaferović je leta 2005 z najmanj tremi sostorilci organiziral prehod državne meje za štiri državljane Srbije in Črne gore, ki niso imeli dovoljenj za vstop ali bivanje v Sloveniji. Ko je voznik ilegalne prebežnike pripeljal do

Hrvaške, so morali sami prestopiti mejo na območju Rogatca. Muzaferović jih nato v Rogatcu čakal kot sopotnik v osebem vozilu. Nameraval jih je prepeljati do Ljubljane. A je načrt padel v vodo, saj sta jih pri početju odkrila dva policista Policijske postaje Rogaška Slatina. Muzaferović je po prijemu in med predkazenskim postopkom odšel v tujino, saj je bila za njim razpisana tiralica. Vse do letos, ko so ga sredi junija prijeli v Ljubljani.

Krivdo je priznal v zameno za nižjo kazen. Sodišče mu je izreklo deset mesecev zapore s preizkusno dobo treh

let in šest mesecev. Plačati mora tudi stroške postopka, stranski ukrep je še plačilo štiri tisoč evrov. Kaznivo dejanje je obsojeni obžaloval, dejal je, da so ga pri sodelovanju pri nedovoljenem prehanjanju meje organizatorji izkoristili. In to ne le enkrat. Zaradi enakega kaznivega dejanja je bil namreč že obsojen v Kopru. Nižjo kazen je dobil tudi zato, ker je od početja minilo že nekaj časa, sodišče mu je minuli teden odpravilo tudi pripor.

SŠol

Ljudje še vedno nasedajo ...

Niti cent ni namenjen gluhim

V zadnjih tednih so se v Celju spet pojavili neznanci, ki pod pretvezo zbiranja denarja za nacionalno združenje invalidnih otrok in gluhih od lahkovernih mimoidočih zbirajo denarne prispevke. Kot smo že večkrat poročali, gre za goljufiv nateg, saj takšno združenje v Sloveniji sploh ne obstaja. V Sloveniji je Zveza društev gluhih in naglušnih Slovenije, ki nikoli denarja ne zbira na takšen način.

Zbiralci denarja, ki se pojavljajo v zadnjem obdobju predvsem v trgovskih in tudi mestnih središčih, sploh niso gluhi. Gre za dobro organizirano kriminalno združbo, ki ji policija do zdaj še ni uspela stopiti na prste na način, da bi zatrla njeno delovanje. Vzorci delovanja so povsod enaki, storilci (pogosto delajo v paru) pristopijo do mimoidočih in jim pokažejo papir, na katerem piše, za katero (neobstoječe) združenje pobirajo denar. Zbiralci denarja poskušajo ljudi prepričati, da poznajo kretnje oziroma znakovni

jezik za gluhe, vendar je to le pretveza. To smo dokazali lani, ko smo nanje naleteli v družbi gluhe osebe.

Na papirju, ki ga kažejo ljudem, so tudi podpisi in zneski, ki naj bi jih ljudje že podarili združenju. Marsikoga ti podatki zavedejo, »če je predhodnik podaril 20 evrov, bom še jaz.« Zato je možno, da so zneski zapisani ravno s tem namenom. Dnevno lahko na ta način goljufi zberejo tudi po več sto evrov. Če jih kdo opazi, na primer varnostniki v trgovskih središčih, zbežijo. Ponavadi jih pred središčem čaka voznik v osebni vozilu (prestižnejše znamke) s tujimi registrskimi oznakami. Tako pobegnejo – v drug kraj, kjer zbirajo denar.

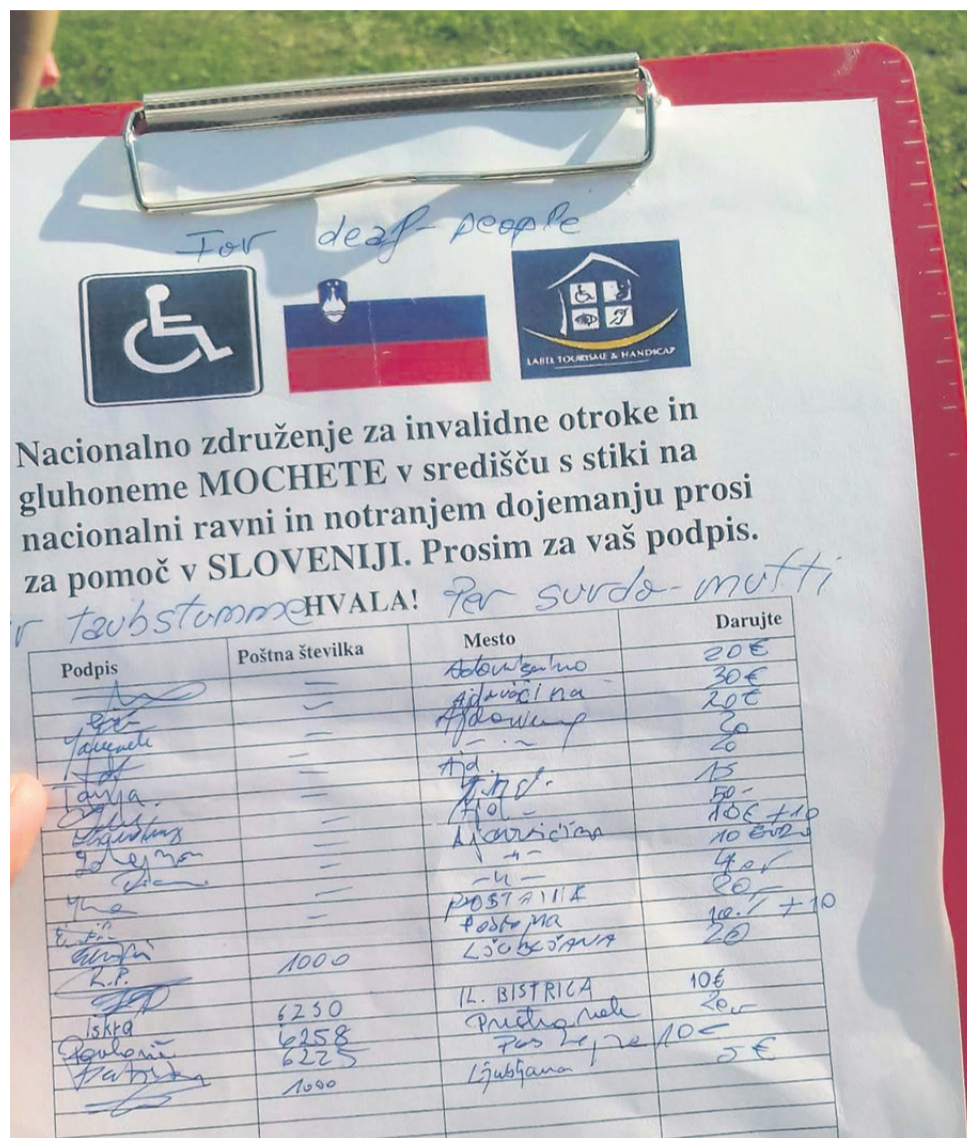
Vedno so tujci

Tovrstni goljufi so največkrat opaženi v trgovskih središčih, na mestnih ulicah in v središčih. Med storilci so največkrat Romuni, ki takšne kršitve izvajajo tudi v drugih državah, nato se odpeljejo drugam, zato jih

policija s težavo izsledi. V takšnih primerih sploh ne gre za kazniva dejanja, ampak le za kršitev glede na Zakon o varstvu javnega reda in miru. Kazen za takšen prekršek znaša 104 evre. Kar je manj, kot goljufi dnevno poberejo od lahkovernih mimoidočih, predvsem od upokojujencev. Glede na način dela goljufi zbrani denar izročijo organizatorju. Ker je to po slovenski zakonodaji le prekršek, mora policija kršitev zaznati na kraju, v nasprotnem primeru potrebuje za kaznovanje storilcev tudi oškodovanca oziroma pričjo. Le redko kdo je pripravljen pričati, da so ga goljufi oškodovali. Ker prič ni, pogosto tudi ukrepi zoper storilce padejo v vodo. Pogosto se zgodi, da so storilci že od daleč pozorni na morebitno prisotnost policije. Tudi v mestu se policijskim obhodom s policijskim vozilom, ki je viden od daleč, spretno izmaknejo, še preden policija pride v bližino. Ko se policija odpelje, storilci mirno nadaljujejo kršitve.

SŠol

V zadnjih dveh letih je celjska policija kaznovala več kot 30 goljufov in zoper njih zaradi takšnih kršitev uvedla postopek o prekršku zaradi pobiranja prostovoljnih prispevkov in beračenja. V vseh primerih je šlo za tuje državljane.

Če vam pokažejo takšen list papirja, gre za goljufe. Navedeno združenje sploh ne obstaja.

Tokrat v Frizoteko

Tretji obisk naše akcije smo opravili v središču Celja. Tudi tokrat so bile glavna specialiteta izvrstne pice iz Picerije Verona, ki jih je Luka Žerjav odpeljal kolektivno frizerjev v salon Frizoteka. Del kolektiva je tudi frizerka Kristina, ki je bila odgovorna za prijavo za sodelovanje in je v petek sicer ni bilo na delu, saj si je privoščila zaslužen dopust. Je pa z brezplačno malico zato izredno razveselila moški del mojstrov pričeske, ki so jim šle pice v slast. V Frizoteki so poudarili, da tudi sicer radi naročijo pice v Piceriji Verona. Tokrat so se z njimi mastili brezplačno. Foto: SHERPA

Radio Celje VAM PICO pripelje!

Vsak petek od 15. junija do 27. julija vam jo pripeljemo v službo!

1. Prijavite svoj delovni kolektiv na radio@nt-ro.si ter se potegujte za brezplačno malico.
2. Utemeljite, zakaj menite, da si pico zasluži prav vaša ekipa.
3. Ekipi, ki nas bo najbolj navdušila, pripeljemo pice, ki jih bodo pripravili v Piceriji Verona v Celju.

Pizzeria Verona
Več na www.radiocelje.com

Iščete dober nakup ali odlično storitev?

POZOR!

Preglejte aktualno ponudbo

Preglejte vetrobransko steklo pred odhodom na dopust

Preverili ste tlak v pnevmatikah. Preverili ste raven motornega olja. Preverili ste hladilno tekočino. Ali ste pregledali tudi vetrobransko steklo?

Brezskrbno na dopust

Zamislite si poln prtljažnik, otroke, ki že veselo čakajo na začetek avanture, apartma, ki ste ga že rezervirali ... V daljavi se že vidi trajektna luka, termometer kaže vročih 35°C, klima veselo ustvarja prijetno ozračje v vozilu. Kar naenkrat: »Pok!«

Šok še pred začetkom dopusta. Zdaj lahko samo še opazujete, kako se razpoka, ki se je pojavila na vetrobranskem steklu, nezadržno širi. Še preden

se je dopust začel, vam je slaba volja pokvarila počitnice.

Kako in zakaj nastanejo razpoke na vetrobranskem steklu?

Ceste so polne majhnih kamenčkov. Tudi neutrne banke in gradbišča na cestah predstavljajo vir drobnega kamenja, ki dobesedno frči kot iz frače z veliko hitrostjo izpod koles vozil. Vetrobransko steklo je največkrat tarča rafala kame-

nja na cestah. V večini primerov nastane le majhna, na videz nedolžna razpoka, ki ji vozniki ne namenijo veliko pozornosti. A se to izkaže kot usodna napaka.

Kaj se dogaja z vetrobranskim steklom?

Na vetrobranskem steklu je majhna poškodba, ne večja od kovanca. V vročini se steklo segreje tudi na 60°C, klimatska naprava pa vpihuje ohlajen zrak, kar povzroči temperaturni šok

in posledično nastanek velike razpoke. Tako poškodovano steklo predstavlja izjemno veliko nevarnost za potnike v vozilu.

Ker je preventiva vedno boljša od kurative, peljite svojega jeklenega konjička v eno od štirih Novomatovih poslovalnic na pregled vetrobranskega stekla, da se boste na počitnice odpravili z eno skrbjo manj. Vaša najbližja poslovalnica je v Ipavčevi ulici 21 v Celju.

Poleg popravila najrazličnejših poškodb avtomobilskega stekla in menjave tistih stekel, za katere ocenjujejo, da je menjava zaradi varnosti učinkovitejša rešitev, nudijo tudi mobilni servis, ki omogoča obravnavo poškodbe vašega stekla kjerkoli v državi in v najrazličnejših pogojih.

Posebno pozornost namenijo kakovostni in strokovni izvedbi. Način vgradnje vetrobranskega stekla je namreč izjemno pomemben za varnost vašega vozila, saj podpira streho vašega vozila in predstavlja od 20 do 40 odstotkov trdnosti avtomobila, s čimer pomaga preprečiti upogib strehe v primeru kotaljenja avtomobila. Vsa stekla, ki jih uporabljajo, so homologirana in ustrezajo evropskim standardom in zahtevam. Prav tako uporabljajo zgolj lepila in pripadajoče materiale, katerih proizvajalci zagotavljajo vrhunsko kakovost.

AVTO STEKLO CENTER

[Predstavitev](#)
[Storitve](#)
[Imate vprašanje?](#)
[Rezervirajte termin](#)

Dobrodošli v naših AVTO STEKLO CENTRIH
v Ljubljani, Mariboru, Celju in Kopru

[Kontaktirajte nas](#)

Poslovne enote

Izberite najbližjo poslovno enoto:

- + Ljubljana - Črnuče
- + Maribor
- + Celje
- + Koper

Storitve

- Menjava avto stekel
- Popravila avto stekel
- Prodaja avto stekel
- Mobilni servis
- Uradne cenitve Škod

Delovni čas

Ponedeljek	08.00 - 16.00
Torek	08.00 - 16.00
Sreda	08.00 - 16.00
Četrtek	08.00 - 16.00
Petek	08.00 - 16.00
Sobota	08.00 - 12.00

Spremljanje novosti

Redno se posvetujejo z avtomobilskimi proizvajalci materialov in orodij za menjavo stekel, tako da so njihovi monterji ves čas seznanjeni z novimi tehnikami in standardi v tej dejavnosti.

Sodelujejo tudi z večino vodilnih slovenskih zavarovalnic, s katerimi so v mnogih letih sodelovanja vzpostavili trden odnos in zaupanje. Z uradnimi cenitvami škod, ki jih opravijo

v okviru servisa, vam tako prihranijo dragoceni čas.

Njihovi profesionalci imajo za seboj večletne izkušnje s popravili in znajo prepoznati različne poškodbe. Najprej si bodo pozorno ogledali stanje stekla na vašem vozilu, šele nato pa se bodo odločili, ali je za vašo varnost bolj priporočljiva menjava ali popravilo avtomobilskih stekel.

Popravilo pri Novomatu je končano v približno uri in pol. Takoj po popravilu lahko vozilo mirno in varno odpeljete.

Šampionska ponudba omejene serije vozil

Popusti do 6.000 €
Bogati paketi opreme Go
-50%
do Letna vinjeta ter obvezno in kasko zavarovanje za 1 evro.*

i10 že od
8.990 eur

i20 že od
10.770 eur

i30 že od
13.990 eur

Tucson že od
19.990 eur

03/70 50 400
www.cast.si

* Povprečna poraba goriva: 3,2 - 7,6 l/100 km, emisije CO2: 84 - 177 g/km. Emisije onesnaževal zunanjega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanjega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM10 in PM2,5 ter dušikovih oksidov. Silke so simbolne. Akcija velja do razprodaje zaloga. Več informacij vezanih na akcijsko ponudbo je na voljo pri pooblaščenih prodajalcih vozil Hyundai. Pogoji garancije in podatki o specifični porabi goriva in emisijah CO2, so na voljo na www.hyundai.si. *Pri nakupu avtomobila preko Hyundai financiranja dobite vinjeto ter obvezno in kasko zavarovanje za 1 evro.

MARINIRANI BABY RIBSI
(v ponudbi tudi nezačinjeni)
5,49 €/kg

www.fingust.si
03/492-71-30
Cesta na ostrožno 22, Celje

FINGUŠT
MESNINE ŠTAJERSKE PRAGERSKO

UC Mozijske - Smihelska cesta 2,
3330 Mozijske. Tel.: 03 583 36 60

Vse za šolo in pisarno.
Vaša prva izbira ob nakupu šolskih potrebščin in delovnih zvezkov.

Kotiček za ustvarjalce.
Bogata ponudba art programa.

AKCIJSKA PONUDBA
20.99€
kamen, m²

TRGOVINA G7 D.O.O.,
Spodnje stranice 16, Stranice

Tel: 03/57-62-377
GSM: 051-612-666
tomaz.gorsek@trgovina-g7.com

www.trgovina-g7.com

BIRO BIT servis in trgovina d.o.o.
Teharska cesta 24,
3000 Celje

tel 03 4256100
fax 03 4256124
e-naslov: info@birobit.si
www.birobit.si

- PRODAJA PISARNIŠKEGA-POTROŠNEGA MATERIALA TER BIRO-RAČUNALNIŠKE OPREME
- NAJEM TISKALNIKOV IN MF NAPRAV
- VZDRŽEVANJE BIRO-RAČUNALNIŠKE OPREME

Zakaj sedemdeset odstotkov zaposlenih ne dela po svojih najboljših močeh?

Glede na raziskavo iz leta 2017, ki jo je opravila ameriška kadrovska organizacija, sedemdeset odstotkov zaposlenih Američanov na delovnem mestu ne pokaže vsega, kar je v njihovi moči. Od tega jih 52 odstotkov brezglavo hodi po organizaciji, medtem ko 18 odstotkom čas jemlje pritoževanje nad svojim delom.

Raziskava obsega spoznanja kar dveh desetletij in velikim podjetjem služi kot podlaga za razumevanje motivacije ter potreb zaposlenih, rezultati pomagajo tudi pri spreminjanju vodstvenih vlog v posameznih organizacijah. Takoj ko podjetje dvigne raven predanosti zaposlenih službi, se izboljšata produktivnost in rentabilnost, pri čemer se zmanjša število odpovedi in izgoreslosti.

Kje je težava?

V omenjenih sedemdesetih odstotkih je treba najprej najti nadrejene – velik vzrok krivde za tako velik delež prihaja iz tega, da imajo podjetja težave pri iskanju kadra za vodilne položaje. Raziskava je pokazala, da je le eden od desetih izbranih nadrejenih primeren za vodilni položaj in poseduje vodstvene lastnosti. Tovrstna napačna odločitev organizacijo stane zajeten kup denarja.

Preden s prstom pokažete na krivca za takšno stanje, je treba razmisliti, v kolikšni meri kadrovske službe upoštevajo psihološke raziskave, ki nakazujejo, kaj se zgodi, če je napačna oseba postavljena na napač-

no mesto. Predhoden uspeh kandidata ni nujno pokazatelj produktivnosti v sedanji službi – vedno je treba gledati na celotno organizacijo in na njene potrebe.

Z drugimi besedami – mnoga podjetja na vodilne položaje postavljajo ljudi, ker si to zaradi dolgoletnega truda zaslužijo, kar ne pomeni nujno talenta.

Kje je rešitev?

Vseeno se strinjamo, da so izkušnje in spretnosti pomembne za prevzem vodstvenih položajev, a ključen je talent, ki na naraven način vodi osebo do primerne razmišljanja, občutenja, obnašanja. Ravno zaradi tega se je avtor zgoraj omenjene raziskave

osredotočil na pet ključnih talentov, ki jih morajo posedovati vodje:

Motivirajo vsakega zaposlenega posebej in ga spodbujajo, da stremi k skupnemu poslanstvu in viziji.

V ključnih trenutkih ohranjajo mirno kri. Znajo ustvariti kulturo, ki vodi do odgovornega posameznika.

Ustvarjajo odnose, ki krojijo zaupanje in težijo k dialogu ter preglednosti.

Sprejemajo odločitve na podlagi produktivnosti, ne politike.

Če podjetje najde ravno takšnega vodjo, ki »obkljuka« vse našete talente, se raven predanih zaposlenih lahko celo podvoji, posledično za 147 odstotkov izboljšajo svojo produktivnost v primerjavi s konkurenco.

Potencialni vodja se morda skriva za zidovi podjetja

Vsekakor je treba razmisliti o menjavi nadrejenega, ko se začnejo pojavljati množične odpovedi in neproduktivnost zaposlenih. Podjetje, ki je raziskavo opravilo, se strinja, da je morda pravi vodja organizacije skrit med stenami podjetja, le odkriti ga je treba.

ANJA DAMJANOVIČ za MojeDelo.com

NE PREZRITE

Ne spreglejte: Bi radi napredovali? Kako narediti vtis na nadrejenega in napredovati

MojeDelo.com

Voznik taksija (m/ž) (Celje)

Dela in naloge: profesionalen in odgovoren pristop do dela, potnikov in vozilu, komunikativnost in potrpežljivost pri delu z ljudmi. CFLEET, d. o. o., Vojkova cesta 51, 1000 Ljubljana. Prijave zbiramo do 30. 7. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Prodajalke/-ci (m/ž?) (Savinjska regija)

Za svoje poslovalnice v Savinjski regiji iščemo prodajalce za krajši delovni čas. Vaše naloge bodo predstavljali delo na moderni blagajni, zlaganje blaga na police, peka in priprava pekovskih izdelkov, skrb za predstavitev sadja in zelenjave, skrb za red in čistočo v poslovalnici, Hofer trgovina, d. o. o., Kranjska cesta 1, 1225 Lukovica. Prijave zbiramo do 31. 7. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Mehanic – operater v oddelku tehnološko vzdrževanje – obrat jeklarna (m/ž) (Štore)

Pričakujemo IV. stopnjo izobrazbe, poklicne šola – zaželeno tehnične smeri, ni pa nujen predpogoj – sposobnost dela v skupini, pripravljenost na nadaljnje usposabljanje. Štore Steel, d. o. o., Železarska cesta 3, 3220 Štore. Prijave zbiramo do 13. 7. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Več delavcev v obratu valjarna (m/ž) (Štore)

Znanja in pričakovanja: IV. ali V. stopnja izobrazbe tehničnih smeri

poklicnih in srednjih šol (končna izobrazba ni nujen predpogoj, je pa zaželeno), sposobnost dela v skupini ... Štore Steel, d. o. o., Železarska cesta 3, 3220 Štore. Prijave zbiramo do 13. 7. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Skladiščni delavec – viličarist (m/ž) (Slovenske Konjice)

Pogoji: končna katerakoli poklicna šola, najmanj 3-mesečne delovne izkušnje, poznavanje skladiščnega poslovanja, izpit za voznika viličarja. Baumüller Dravinja, d. o. o., Delavska cesta 10, 3210 Slovenske Konjice. Prijave zbiramo do 29. 7. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Operativni vodja elektroinstalacijskih del (m/ž) (delo na terenu)

Razpisujemo delovno mesto za operativnega vodjo elektroinstalacijskih del, ki ima opravljen strokovni izpit. Elnet, d. o. o., Izlake 11, 1411 Izlake. Prijave zbiramo do 27. 7. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Tehnolog za proizvodne tehnologije (m/ž) (Sevnica)

Ponujamo vam zaposlitev v uspešnem, povezanem in rastočem kolektivu, priložnost za rast in pridobivanje novih izkušenj, redno in stimulatивно plačilo, urejeno delovno okolje v enoti PE Sevnica. Siliko, d. o. o., Tržaška cesta 31, 1360 Vrhnika. Prijave zbiramo do 27. 7. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Skladiščni manipulant (m/ž) (Celje)

Naloge delavca/-ke na delovnem mestu: prevzem, komisioniranje, oddaja blaga in materiala ter vnašanje in kontrola podatkov, manipulacija blaga z viličarjem. Merkur trgovina, d. o. o., Cesta na Okroglo 7, 4202 Naklo. Prijave zbiramo do 6. 7. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Tiskar (m/ž) (Celje)

Pričakujemo prijave kandidatov s srednjo, z višjo ali visoko izobrazbo grafične smeri. Zaposlili bomo tudi kandidata katere druge tehnične smeri z delovnimi izkušnjami. Ino grafično podjetje za zaposlovanje invalidov, d. o. o., Cesta v Trnovlje 7, 3000 Celje. Prijave zbiramo do 27. 7. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Lean asistent (m/ž) (Prebold)

Od vas pričakujemo naslednja strokovna in tehnična znanja: V. oziroma VI. stopnjo izobrazbe strokovne tehnične ali ekonomske smeri, najmanj 3 leta delovnih izkušenj na enakem ali podobnem delovnem mestu (izkušnje v avtoindustriji so pred-

nost), odlično poznavanje principov vitke proizvodnje in orodij za optimizacijo procesov TPM, Kaizen, Smed, 6S ... Odelo Slovenija, d. o. o., Tovarniška cesta 12, 3312 Prebold. Prijave zbiramo do 18. 7. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Kuhar v Marcheju Tepanje (m/ž)

Od kandidata pričakujemo sposobnost samostojnega in timskega dela, odgovoren odnos do dela in sodelavcev, dobre delovne navade, pripravljenost na izmensko delo ... Marche gostinstvo, d. o. o., Notranjska cesta 71, 1370 Logatec. Prijave zbiramo do 12. 7. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Sestavljalet fotonapetostnih modulov (m/ž) (Prebold)

Od vas pričakujemo 1 leto delovnih izkušenj na podobnih delovnih mestih, odgovornost, natančnost, vestnost, predanost, sposobnost dela v timu, sposobnost opravljanja več nalog hkrati ... Bisol Group, d. o. o., Latkova vas 59a, 3312 Prebold. Prijave zbiramo do 22. 7. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

MojeDelo.com

Nastavljalec strojev (m/ž) (Sevnica)

Ponujamo vam: zaposlitev v uspešnem, povezanem in rastočem kolektivu, priložnost za rast in pridobivanje novih izkušenj, redno in stimulatивно plačilo ... Siliko, d. o. o., Tržaška cesta 31, 1360 Vrhnika. Prijave zbiramo do 21. 7. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Natakar (m/ž) (Rogla)

Pričakujemo poklicno šolo gastronomske smeri ali delovne izkušnje, urejenost, samostojnost in prilagodljivost. Unitur, d. o. o., Cesta na Roglo 15, 3214 Zreče. Prijave zbiramo do 10. 7. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Slaščičar (m/ž) (Rogla)

Pričakujemo poklicno šolo slaščičarske smeri ali delovne izkušnje, ustvarjalnost, urejenost in prilagodljivost. Unitur, d. o. o., Cesta na Roglo 15, 3214 Zreče. Prijave zbiramo do 10. 7. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

V Celju ponovno PSG, Flensburg, Zagreb ...

Žreb tekmovalnih parov rokometne lige prvakov je celjskim rokometiščem ponovno prinesel zelo mikavno skupino. Žreba so se iz celjskega kluba udeležili Saša Lešek, v. d. direktorja, Rok Plankelj, od 1. julija dalje novi direktor kluba, in Nejc Ajdnik, team manager članske ekipe.

Skupino B, v kateri bodo tekmovali »pivovarji«, sestavljajo še PSG, Pick Szeged, Flensburg, Skjern, Zagreb, Motor Zaporozje in Nantes.

Obetajo se novi spektakli

Nasprotniki varovancev trenerja Branka Tamšeta bodo tudi v novi sezoni izjemno mikavni. Iz prvega bobna bo nasprotnik udeležene zadnjega F4-turnirja v Kolnu, zvezdniški Paris Saint-Germain, ki z novim trenerjem Raulom Gonzalezom, nekaterimi okrepitevami in seveda s številnimi ob-

stoječimi zvezdniki, in sicer z bratoma Karabatić na čelu, ponovno napadal evropski vrh. Iz drugega bobna bo naš nasprotnik aktualni madžarski prvak Pick Szeged s tremi Slovenci (Bombač, Gaber, Šoštar). Tretji nasprotnik bo prav tako nekdanji evropski prvak, nemški Flensburg Handewitt, ki je tudi aktualni nemški prvak in že tradicionalni tekmelec celjskega kluba. Četrty boben je prinesel zahtevnega tekmeča in logistično zahtevno potovanje. To je danski prvak Skjern, s katerim se bodo rokometišči CPL pomerili sploh prvič. Kot se za elitni razred lige prvakov spodobi, ne manjka niti zanimivih tekmecev iz zadnjih treh bobnov. Iz petega je priromal dobesedno večni rival PPD Zagreb. Šesti boben je Celjanom prinesel novince v elitnem delu lige prvakov – Motor Zaporozje, s katerim se je celjski klub do zdaj pomeril enkrat. Zadnji

tekmelec je francoski Nantes, letošnji udeleženec zaključnega turnirja v Kölnu, ki bo »pivovarjem« stal nasproti prvič v zgodovini.

Največja želja priti iz skupine

»V skupinah A in B so sama eminentna imena evropskega rokometišča. Vse ekipe so izjemno močne, kar je seveda čar elitnega dela tekmovanja. Verjamem, da je pred nami zanimiva sezona in da bo boj za napredovanje v osmino finala iz naše skupine zelo napet ter izenačen. Na to bo vplivalo veliko dejavnikov – kakovost ekip in igre, poškodbe in vse, kar rokomet prinese zraven. Veselim se že sezone, skupina je zelo pisana, klubi iz različnih držav imajo različne načine igranja, tako da se bo treba prilagajati iz tedna v teden,« je v uvodu pogovora dejal trener Branko Tamše. Nato se je dotaknil ciljev oziroma

V dvorani Zlatorog se tudi v novi sezoni obetajo pravi spektakli. Celjski rokometišči bodo še enkrat več lovili uvrstitev v drugi del tekmovanja.

želja: »Vsi imajo vsaj takšne želje kot mi, torej priti iz skupine, ambicije nekaterih pa seveda glede na proračune segajo bistveno višje, v sam evropski vrh. Verjamem, da bomo za vse ekipe trd oreh in da bomo na tekmah vze-

li čim več točk ter naredili vse, da bomo napredovali v osmino finala. Seveda to ne bo lahko, a želim si, da Zlatorog na čelu s Florijani diha z nami in da skupaj ustvarimo energijo, ki bo nadomestila pomanjkanje izkušenj, ter

tako predstavimo Celje in Slovenijo v najlepši luči.« Dvorana Zlatorog bo tako tudi v novi sezoni zagotovo kar nekajkrat postregla z izjemnim vzdušjem.

MITJA KNEZ
Foto: RK CPL

Branko Tamše: »Čaka nas zelo zanimiva sezona«

»Skjern in Nantes sta ekipi, s katerima se bo Celje srečalo prvič, Zaporozje je enkrat že gostovalo v Zlatorogu. Skjern je tipičen predstavnik danskega rokometišča. Ta vrača nekdanje in sedanje reprezentante v svojo ligo, je zelo zanimiva ekipa, ki igra hiter in dopadljiv rokomet z veliko kombinatorike, zato bomo morali biti zelo pazljivi. Na drugi strani je Nantes, ki je bil letos na zaključnem turnirju oziroma finalu in to že samo po sebi veliko pove. Je zelo močna in kompaktna ekipa, ki daje velik poudarek igri v obrambi, ki jo prakticira zelo dobro, pri čemer ima tudi odlične strelce z razdalje in igralce, ki veliko tečejo. Francoski rokomet prevzema vajeti v Evropi in Nantes ter seveda Pariz v naši skupini to le dokazujeta. Nam manj znan tekmelec je še Zaporozje, ki je ekipa, ki po imenu ne spada v sam vrh rokometišča. A izjemno veliko vlaga v razvoj. V tem trenutku ima štirikrat do petkrat večji proračun kot Celje, v Ukrajini ni lahko igrati, verjetno bodo igralci igrali ostro, trdo, mi pa bomo proti njim zagotovo poskušali igrati hitro in se na ta način kosati z njimi. Skratka, čaka nas zelo zanimiva sezona, za katero verjamem, da lahko s pomočjo navijačev v našem Zlatorogu uresničimo zastavljene cilje.«

Velenjčani s sedmim novincem

Tabor velenjskega Gorenja pospešeno sestavlja moštvo za novo tekmovalno sezono. Nov član kluba rumeno-črni je postal Andraž Kete, ki bo zapolnil vrzel na mestu organizatorja igre. 26-letni Kete je z Gorenjem sklenil enoletno pogodbo z možnostjo podaljšanja še za leto.

Prve rokometne korake je napravil v Ajdovščini. V prejšnji sezoni se je v dresu mariborskega Branika dokopal do srebrne medalje v pokalnem tekmovanju, medtem ko so vijoličasti sezono državnega prvenstva končali na sedmem mestu. 188 cm visok Andraž Kete je sedma okrepitev moštva iz Šaleške doline. Minute na mestu srednjega zunanjšega rokometišča si bo delil s štiri leta mlajšim Aleksom Kavčičem, ki je v Gorenje prišel iz škofjeloškega prvoligaša. Poleg njega so ekipo okrepili še David Miklavčič, Emir Taletović, Vid Levč, Miha Kavčič in Hrvat Vlado Matanović. »Po odhodu Ovnička v Celje smo se odločili za sodelovanje z igralcem, ki ima na slovenskih prvoligaških igriščih že ogromno izkušenj. Pomembni dejavniki pri odločitvi so bili tudi Andražev značaj, način razmišljanja in njegova kakovostna igra v obrambi. Je neizprosni borec in želimo si, da borben duh v prihodnje krasi našo celotno ekipo,« je dejal Janez Gams, športni direktor Gorenja. Andraž Kete je pristavil: »Na mizi sem imel nekaj ponudb, a ko je prišel klic Gorenja, nisem okleval. Hitro smo našli

Andraž Kete ob podpisu pogodbe z RK Gorenje Velenje.

skupen jezik. Prihajam v klub, ki se venomer bori za najvišja mesta v domačih tekmovanjih. Mislim, da je to edino pravilno in da bo tako tudi v novi sezoni. Mesto Velenje in navijači si to zaslužijo.«

MITJA KNEZ
Foto: RK GORENJE

Kot je že v navadi, plavalci PK Neptun Celje iz mitinga v miting razveseljujejo z dosežki.

Izvrstna vrnitev Anemari Košak

17 plavalcev celjskega Neptuna je tokrat sodelovalo na mednarodnem mitingu Veronika v Kamniku, ki se ga je skupno udeležilo kar 353 plavalcev, ki so zastopali klube iz Slovenije ter Bosne in Hercegovine.

V Kamniku so se iz PK Neptun odpravili plavalci prve in druge ekipe. Osvojili so 14 medalj. V oči najbolj bode fantastična vrnitev Anemari Košak, ki se je po enem letu po operaciji rame vrnila s prvim in z drugim mestom. Razveselila je tudi Elina Bratina, najmlajša članica celjskega kluba, plavalka tretje ekipe, ki je osvojila kar štiri medalje. PK Neptun so v Kamniku zastopali Sebastjan Jug, Julijan Pevec, Filip Bratina, Jakob Brodej, Laura Knez, Izabela Pakiž Rumpf, Špela Oblak, Iza Slivnikar Ocvirk, Neža Videnšek in Tia Perc, Anemari Košak, Mitja Horvat, Maks Jereb, Andrej Resnik, Nuša Brodej, Saška Podpečan in Elina Bratina. Konec tedna bo na sporedu plavalni miting v Kopru.

MITJA KNEZ, foto: PK NEPTUN

Anemari Košak se je po sanaciji poškodbe izjemno uspešno vrnila v bazen.

Osvojene medalje PK Neptun v Kamniku

Anemari Košak: zlata 50 m prosto, srebrna 100 m prosto
Mitja Horvat: srebrna 100 m prosto
Sebastjan Jug: zlata 100 m prosto, srebrna 50 m prosto
Julijan Pevec: zlata 100 m prsno, zlata 100 m hrbtno
Filip Bratina: srebrna 100 m delfin
Izabela Pakiž Rumpf: zlata 50 m hrbtno, srebrna 100 m hrbtno
Elina Bratina: zlata 50 m delfin, zlata 50 m hrbtno, srebrna 50 m prsno, bronasta 50 prosto

Celjankam žreb naklonjen

V Slavovskem Brodu sta bila 10. redna letna skupščina in žreb za tekmovalno sezono mednarodne ženske košarkarske jadranske lige. Žreb je celjskim košarkaricam za novo sezono namenil skupino A.

V njej so še Ragusa iz Dubrovnika, beograjska Crvena zvezda, Playoff iz Sarajeva, bolgarski Beroe in turški Istanbul.

Začele bodo doma

V sezoni 2018/19, ki se bo začela v začetku oktobra, bodo v ligi igrali državni prvaki šestih držav. Iz Slovenije, s Hrvaške, iz BiH, Srbije, Črne gore in Bolgarije. Celjski klub je edini, ki v regiji nasto-

pa od premierne sezone. V uvodnem krogu bodo Celjanke v domači dvorani gostile bolgarski Beroe. Še naprej bo Jadranska liga za Cinkarno Celje razvojna liga za vse mlade in talentirane košarkarice. No, prav te iz leta v leto v omenjeni ligi posegajo po najvišjih mestih. Tudi v novi sezoni bodo med glavnimi favoritinjami za sam vrh.

Danes nov žreb

Celjske košarkarice se po daljši odsotnosti vračajo na evropska tekmovanja. V novi sezoni bo članska ekipa, ki jo vodi trener Damir Grgić, nastopala v pokalu EuroCup. V rednem delu tekmovanja bo v omenjenem tekmovanju na-

stopalo 40 ekip. Trenutno je znanih 32 ekip, dodatnih 8 bo znanih v začetku oktobra, ko bodo na sporedu kvalifikacije (4 ekipe se bodo pridružile iz kvalifikacij za Evroligo in 4 iz kvalifikacij za EuroCup). Tekmovanje bo potekalo v dveh konferencah. V prvi in drugi, v vsaki bo po dvajset ekip. Te bodo razdeljene v pet skupin po štiri zasedbe. Redni del sezone se bo začel 25. oktobra, Celjanke bodo dobile vsaj še šest kakovostnih srečanj. Žreb parov bo v Münchnu danes ob 12. uri. V Nemčijo sta se odpravila športni direktor celjskega kluba Uroš Kranjc in predsednik Borut Kop.

MITJA KNEZ
Foto: GK

Žreb tekmovalnih parov Jadranske lige je vodil komisar lige Nadir Koredžija (desno), v sredini predsednik vodstva tekmovanja Srbobran Filipović in povsem levo Uroš Kranjc, direktor lige.

Po Vardarju prihaja Vorskla

Celjski nogometaši so odigrali drugo pripravljano srečanje. Na stadionu Z' dežele so gostili Vardar iz Skopja, srečanje pa se je končalo z neodločenim rezultatom 1:1.

Vardar je v Sloveniji odigral sedem pripravljanih tekem. Proti Celjanom zadnje pred vrtnitvijo v Makedonijo.

Pečnikova mojstrovina

Celjsko moštvo je v prvem polčasu prikazalo dobro predstavo, potem ko je imelo že od začetka tekme žogo več, predvsem pa je bilo bolj nevarno. Edini gol v prvem delu srečanja smo videli v 45. minuti. Po podaji Mitje Lotriča je krasen zadek dosegel Tilen Pečnik, ki je s približno dvajsetih metrov zadal v zgornji levi kot gola. Tudi v drugem polčasu je bilo srečanje dinamično. V 66. minuti so gostje iz Skopja rezultat izenačili. Z razdalje je bil uspešen Filip Najdovski. Do konca tekme se rezultat ni več spremenil. Tako eni kot drugi so prikazali lepo predstavo, ko smo spremljali pravi prvenstveni obračun z veliko priložnostmi in z veliko teka med obema kazenskima prostoroma.

Do začetka sezone le še 15 dni

»Za nami je zahteven prijateljski obračun z dobro ekipo Vardarja. Naša ekipa se je uigravala z dvema različnima enajstericama. V prvem polčasu z eno, v drugem z drugo. Srečanje je bilo taktično z obeh strani, z veliko teka, neodločen rezultat, mislim, da je povsem pravičen.« je po obračunu z Vardarjem dejal kapetan celjskega moštva Jure Travner. Rumeno-modri so v četrtem tednu priprav na novo tekmovalno sezono. Ta se bo zanj začela že čez natančno 15 dni. V petek, 20. julija, bodo Celjani gostovali pri Aluminiju v Kidričevem. To soboto jih čaka pripravljani obračun z Vorsklo iz Poltave. Tekma bo zaprtega tipa.

MITJA KNEZ
Foto: NK Celje

Obračun Celja in Vardarja je postregel z veliko teka in z zelo dobro predstavo celjskega moštva. Na sliki z žogo napadalec gostitelj Dario Vizinger.

Prihaja splitski Hajduk

Nogometaši velenjskega Rudarja se pospešeno pripravljajo na novo sezono, ki se bo začela že prihodnji teden, 12. julija, z domačo tekmo 1. kroga kvalifikacij za ligo Europa.

Varovanci trenerja Marijana Pušnika se bodo v 1. kvalifikacij pomerili z zmagovalcem obračuna predkroga kvalifikacij Tre fiori - Bala Town. Prvi obračun med omenjenima ekipama je postregel z velikim presenečenjem. Klub iz San Marina je namreč na domačem igrišču premagal favorizirano valižansko zasedbo, kar sicer ni senzacija, a najbrž si nihče ni drznil napovedati, da bo rezultat 3:0. Ta je bil sicer postavljen že v 36. minuti tekme. To je nedvomno izjemno izhodišče za povratni dvoboj. Mnogi so prepričani, da so si Sanmarinci pomagali tudi na nedovoljen način. Dokazov za to sicer ni, toda ... V 10. minuti drugega polčasa so namreč ugasnili žarometi in zdelo se je, da to organizatorjev ni ravno šokiralo. Ostali so mirni in čez nekaj minut je vse spet delovalo, kot je treba. Je zgolj naključje, da se je zgodilo ravno v trenutkih največje premoči Valižanov, ki so se nato med premorom nekoliko ohladili, njihovi tekmeči pa so se malce spočili in se pripravili na nalete, ki so jih zaustavljali do konca dvoboja. »Že dolgo nisem videl tako čudne tekme. Najbrž kar v zadnjih 20 letih. Če vsega skupaj ne bi spremljal, ne bi verjel. Neverjetno je, da je eno moštvo nenehno napadalo in si pripravljalo priložnosti, drugo pa je slavilo s 3:0. Kakorkoli se bo to slišalo, so zame Valižani še vedno favoriti za napredovanje,« je dejal trener Rudarja Marijan Pušnik. Povratni obračun bo odigran nocoj ob 19.30. To pomeni, da bodo Velenjčani približno ob 21.30 že vedeli, kdo bo njihov nasprotnik v 1. krogu kvalifikacij. Še pred tem bo Rudar to soboto na domačem igrišču štadiona Ob jezeru gostil moštvo Hajduka iz Splita. Prijateljski obračun se bo začel ob 18. uri.

MITJA KNEZ

Medalje tudi na Celjsko

Na Sredozemskih igrah v španski Tarragoni je slovensko zastopstvo nanizalo nekaj zelo lepih rezultatov. Med njimi so si štiri priborili člani celjskih športnih kolektivov. Po dveh judoističnih in atletskem je sledil še rokometni uspeh.

Za bronasti odličji sta poskrbela člana Judo kluba Z' dežele Sankaku Andraž Jereb in David Štarkel. Prvi je osvojil medaljo v kategoriji do 66 kilogramov, drugi v konkurenci do 60 kg. Medaljo srebrnega leska je osvojila članica Atletskega društva Kladivar Celje Tina Šutej. V skoku s palico je preskočila 441 centimetrov. Bronastih medalj sta se razveselili Ela Kodele, članica ŽRK Z' dežele, in zdaj že nekdanja vratarka celjskega kluba Klara Hrovatič, ki je pred dnevi okrepila žalski rokometni tabor. V tekmi za tretje mesto so Slovenke s 30:29 premagale Makedonijo. Na igrah v Tarragoni je sodelovalo kar 4 tisoč športnikov iz 26 držav. Slovenska odprava je štela 260 članov, od tega 88 športnikov in 91 športnic.

MITJA KNEZ
Foto: RZS

Rokometnice so se na Sredozemskih igrah veselile končnega tretjega mesta.

NA KRATKO

Pipan ponovno v Zadru

Zadar: Košarkarje Zadra bo v novi sezoni vodil Celjan Aleš Pipan. Slovenski trener je dalmatinsko moštvo že vodil v sezoni 2011/12, ko ga je popeljal v jadransko ligo. 59-letni strokovnjak je bil zatem selektor Makedonije, vodil je Skopje, Olimpijo, zadnja tri leta je bil trener Zlatoroga. Laščane je vodil tudi že prej, preden se je preizkusil na klopi Maribora, Krke, Zagorja, Slovana in Anwila. Vodil je tudi Poljsko in Slovenijo na treh velikih tekmovanjih.

Krašovec iz Kopra na Madžarsko

Le kratek čas je bil Sebastjan Krašovec, košarkarski trener, ki prihaja iz Rimskih Toplic, brez kluba. Po koncu sodelovanja s Sixt Primorsko, kjer je preživel preteklo sezono, je izkušen Krašovec našel novo sredino. Vsaj leto bo vodil ambiciozno sredino madžarskega drugoligaša Lions. Krašovec je v sezoni 2015/16 uspešno deloval v Assecu, ko je z

ekipo U20 postal prvak Poljske in evropskega tekmovanja EYBL.

Novo razočaranje

Ljubljana: Košarkarji Slovenije so v 6. krogu kvalifikacij za svetovno prvenstvo 2019 izgubili s Črno goro. Gostje so v Stožicah slavili s 87:74. Po porazu proti Španiji je Slovenija zabeležila nov poraz pred domačimi gledalci. Laščan Miha Lapornik je proti Črni gori dosegel tri točke, Celjan Žiga Dimec jih je prispeval deset.

Horvatova zmagovalno

Šamorin: Slovenska rekorderka in članica velenjskega kluba Anita Horvat je na atletskem mitingu v slovaškem Šamorinu zmagala v teku na 400 metrov in se s časom 52,26 sekunde ponovno zelo približala svojemu slovenskemu rekordu 51,94 iz preteklega leta. Obenem je premagala tudi nekdanjo svetovno prvakinja Amantle Montsho.

MiK

PROSTO DELOVNO MESTO

SODELAVEC
ZA MARKETING

Ste izkušeni, samostojni strokovnjak s področja marketinga in komunikacij v Sloveniji in v mednarodnem prostoru?

PRIDRUŽITE SE NAM!

Zahteva se samoiniciativnost, organizacijske in pogajalske sposobnosti, tekoče znanje angleškega ali nemškega jezika, izpit B-kategorije.

Zaželeno poznavanje prodajnih strategij in znanje grafičnega oblikovanja.

Vloge sprejemamo na sedežu podjetja
Zagožen d.o.o., Cesta na Lavo 2a, 3310 Žalec
ali po elektronski pošti:
zaposlitve@zagozen-aplast.si

zagožen 40^{let}
zaupanja

MOTORNA
VOZILA

PRODAM

SUZUKI alto, letnik 1997, prevoženih 55.000 km, prvi lastnik, registriran, prodam za 300 EUR. Telefon 041 397-208. 1041

BONAFIN

Gotovinska posojila do 1000 eur na osnovi osebnega dohodka in pokojnine.

PE Celje, Ul. XIV. Divizije 14, 03 / 425 70 00.

Bonafin ena d.o.o., Slovenska 27, 1000 Ljubljana.

OPEL astro 1,7 dt karavan, letnik 2003, registrirana do 21. 7. 2019, prodam. Telefon 031 885-698. 1052

CLIO 1,2 16 V, prevoženih 57.000 km, letnik 2011, prvi lastnik, z vso opremo, zimске gume na platiščih, prodam za 6.000 EUR. Telefon 031 798-375. 1063

STROJI

PRODAM

HIDRAVLICNI dvig za Sip Spider 350 ter čelni nakladalec in čelno hidravliko za traktor Universal ali Zetor prodam. Telefon 041 999-910. p

GORDANA
astrologinja
jasnovidnost
BIOTERAPIJE GSM
041 404 935
Dražičko Kramar, Šentovra 7, Celje

NAVOJNO rezilnico Ridgid, od 1/2 do 4«, kompletno z vozičkom, prodam za 2.200 EUR. Telefon 041 630-390. 1031

VITLO za vinograd ali sadovnjak, z enofaznim motorjem, s 100 m jeklene vrvi in z vozičkom, prodam za 2.200 EUR. Telefon 041 630-390. 1031

KOSILNICO Roto 135, bobnasto, malo rabljeno, prodam. Telefon 041 794-132. 1057

KUPIM

TRAKTOR in nekaj traktorskih priključkov ter motokultivator Gorenje Muta kupim. Telefon 041 872-029. p

POSEST

PRODAM

HIŠKO, lahko za vikend, 140 m² stanovaljske površine, približno 1 ha zemlje, takoj vseljivo, prodam. Telefon 031 277-528. 986

TAKOJ vseljivo hišo v okolici Slivniškega jezera prodam ali oddam. Telefon 041 751-695. p

ZELO lepo urejen vikend v Gorici pri Slivnici, Sele 13, z vso lepo opremo, prodava zaradi oddaljenosti in svoje starosti. Cena po dogovoru. Telefon 040 146-896. 1030

DEL hiše s posebnim vhodom, 1 km iz Mozirja, 35 m², v Ljubiji - Kolovrat, komunalno opremljen, s pogledom na Golte in Mozirje, prodam za 21.000 EUR. Telefon 070 777-281. p

CELJE, Vodnikova ulica. Prodaj lokal, 58 m². Telefon 041 350-250. 1043

ODDAM

ŠKOFJA vas. Skladišče, 200 m², oddam. Telefon 041 725-092. 1043

ŠKOFJA vas. Hiša za delavce oddam. Telefon 041 725-092. 1043

STANOVANJE

ODDAM

V PIRANU oddajam garsonjero za počitniško kovanje po ugodni ceni. Telefon 040 245-454. 1011

STANOVANJE v Žalcu, veliko 34 m², primerno za eno osebo, po možnosti zaposleno ali z rednimi mesečnimi prejemki, oddamo v najem. Telefon 041 884-757. 1029

V ŠTORAH v Kovinarski ulici oddam za dlje časa v najem dvosobno stanovanje - novogradnja. Telefon 041 520-588. 1028

GARAŽA

PRODAM

GARAŽO v Novi vasi v Celju prodam. Telefon 041 689-748. 1032

ŽIVALI

PRODAM

PUJSE, težke od 100 do 130 kg, mesni tip, ugodno prodam. Možna dostava. Telefon 041 455-732. 942

TRI teleta, stara 10 dni, 1 bikec in 2 telčki, prodam. Telefon 041 996-166. 1023

VODOVOD
KANALIZACIJA

ŽE 20 LET
OHRANJAMO
ČISTO VODO
ZA PRIHODNJE
RODOVE

URADNE URE
PONEDELJEK in SREDA:
8.00-10.00 in 11.00-14.00
PETEK:
8.00-10.00 in 11.00-13.00
info@vo-ka-celje.si
(03) 42 50 300

PRAŠIČE, od 30 do 150 kg, domača hrana, prodam. Možna dostava. Telefon 031 311-476. p

DESET tednov starega kozliča samčka, belega, brez rogov, prodam. Telefon 5708-106. 1027

DOLORES
astrologinja
090 64 30
NIKIFRANJO KEDER, s.p.
cena pogovora za minuto je 1,99 EUR oz. po ceni vašega operaterja

KRAVO, pašno, brejo z drugim teletom (bikcem), starim en mesec, prodam. Telefon 041 763-893. 1037

KRŠKO-poljske prašiče, stare 3 mesece, prodamo. Telefon 041 552-143. 1038
BIKCA ls/lim, težkega 200 kg, iz ekološke reje, prodam. Telefon 041 867-418. 1042

BELGIJSKO plavo kravo in črno-belo telico prodam. Telefon 041 667-032. 1048

TELICO simentalke, brejo 8 mesecev, težko približno 600 kg, prodam. Telefon 040 524-780. 1049

TELIČKO simentalke, staro 5 mesecev in bikca, oba odstavljena od mleka, prodam. Telefon 041 725-055. 1029

TELIČKO ciko, težko približno 350 kg, brez številke, ugodno prodam. Telefon 031 812-460. 1054

KRAVO simentalke, brejo 6 mesecev (4. teleta), prodam. Telefon 579-8381, 041 583-749. 1059

KRAVO in telico, breji 8 mesecev, pašni, prodam. Telefon 041 794-132. 1057

PUJSKE, težke od 20 do 40 kg, lastna reja, prodam. Možna dostava. Telefon 041 797-052. 1058

PUJSKE, težke od 25 do 30 kg, in teličko, staro 3 mesece, prodam. Cena po dogovoru. Telefon 051 353-105. 1062

BIKCA simentalke, starega 2 meseca, prodam. Telefon 031 826-782. 1065

BIKCA čb, skotenega 18. 6. 2018, oče nizozemec, prodam. Telefon 041 990-595. 1067

ZAJCE, za nadaljnjo rejo ali očistene, prodam. Cena 10 EUR/eden. Telefon 031 464-656. 1068

KOKOŠI nesnice jarkice, rjave, črne in grahaste barve, pred nesnostjo, prodamo, pripeljemo na dom. Telefon 070 545-481. p

OSTALO

PRODAM

NOVE radiatorje različnih velikosti in od različnih proizvajalcev prodam. Telefon 041 630-390. 1031

RAZNA orodja in material za inštalaterje centralnih kurjav prodam. Telefon 041 630-390. 1031

OBIRALEC koruze Tornado 40, malo rabljen, rotacijsko kosilnico Sip 165, na dva bobna, pajek Sip na dve vreteni in domačo, naravno sušeno koruzo prodam. Telefon 041 261-676. 1047

KAMIN Lipa, vrtni, 7-delni, masiven 60-litrski hrastov sod, novejši, brento, bazen, 4,50 x 90, še nerabljen, črn premog, 250 kg, in koks v vrečah ugodno prodam. Telefon 041 994-512. 1061

GROB na mestnem pokopališču v Celju, na južni strani, ob cesti, številka grobnega prostora C 11 307, prodam. Telefon 031 411-794. 1064

ŽENITNE
PONUDBE

za zrele, resne ljudi z vse države

031 836 378

http://www.zau.si

KMETIJSKI
PRIDELKI

PRODAM

JEČMEN v vrečah prodam. Telefon 031 317-714. 1069

novi tednik radio celje

televizija celje

KONTAKT: 03/42 88 266, marketing@tvcelje.si
www.tvcelje.si

DOGODKI DNEVA
od ponedeljka do petka ob 18.30 in 22.15

SiOL kanal 673
amis kanal 306
telemach kanal 271
T2 kanal 152

Labirint skrivnosti
med tednom 23-00

ARENA

VEDEŽEVANJE in ASTROLOGIJA

vedeževanje
astrologija
srečne številke
rituali
reiki

astro
center
090 77 77

počutje
zaposlitev
ljubezen
odnosi
magija

NAROČILNICA

Ime in priimek:

Naslov, kraj:

E-poštni naslov:

Plačilo (ustrezno označi)

- v enkratnem znesku za 12 mesecev 106,02 evra
 za 6 mesecev 55 evrov
 za 3 mesece 27,93 evra
 mesečno 9,50 evra

CENE SO S POPUSTI (DDV je vključen)

novi tednik

Datum rojstva:

Telefonska številka:

Datum:

Podpis naročnika:

Umrla je naša upokojena sodelavka

MILENA KVAS

zaposlena kot srednja medicinska sestra v
intenzivni negi na oddelku za ortopedijo in
športne poškodbe

Ohranili jo bomo v lepem spominu.

Splošna bolnišnica Celje

*Le delo in trpljenje
bila tvoje sta življenje,
pri nas ostali so praznina,
velika bolečina
in tiha solza večnega spomina.*

ZAHVALA

Po hudi bolezni nas je
zapustila draga žena, mamica,
mama, tašča in teta

MARIJA RAKUN

po domače Trapova Mira
iz Trnave 15, Gomilsko

(1. 7. 1950 – 23. 6. 2018)

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, še posebej Rožičevim, znancem in prijateljem ter gospe Majdi Oblak za vso pomoč. Hvala vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti, izrazili ustna in pisna sožalja ter podarili cvetje, sveče, darove za svete maše in cerkev. Zahvaljujemo se patronažni sestri Jelki, gospodu župniku Martinu Cirarju in dekanu Damjanu Ratajcu za lepo opravljen cerkveni obred, pogrebni službi Ropotar, pevcem skupine Eros, govornici gospe Magdi Šalomon in trobentaču.

Hvala še enkrat vsem, ki ste nam kakor koli pomagali in jo v tako velikem številu pospremili na njeni zadnji poti.

Žalujoci: mož Jože, sin Peter z družino ter hčerki Cvetka in Andreja z družinama

1053

*Ne jokajte za mano,
prehodil pot sem svojo,
le h grobu pristopite
in večni mir mi zaželite.*

ZAHVALA

Ob izgubi dragega moža,
očeta, dedka, pradedka
in brata

JAKOBA SLEMENŠKA

iz Celja

se iskreno zahvaljujemo vsem sosedom, prijateljem, znancem in sorodnikom, ki ste nam izrazili sožalje ter darovali cvetje in sveče. Hvala vsem, ki ste ga pospremili na zadnji poti, pri sveti maši molili zanj in darovali za svete maše v njegov spomin.

Zahvala tudi gospodu župniku Vladu Bizantu za verski obred, govornici za prelep govor ter pevskemu kvartetu in trobentaču za zadnje misli v besedah in pesmih.

Posebej se zahvaljujemo tudi vsemu osebju Doma sv. Jožef, ki je skrbno bdelo nad pokojnikom in mu lajšalo tegobe bolezni, ki so se nanj zgrnile v zadnjih dveh letih.

Žalujoci: žena Milica, sinova Dušan in Borut z družinama, sestri Lojzka in Ida ter ostalo sorodstvo

1050

*Življenje celo si garala,
vse za svoje drage dala,
sedaj pošle so ti moči,
zaprla trudne si oči.*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage
mame, babice, prababice,
tete in tašče

JOŽEFE ROMIH

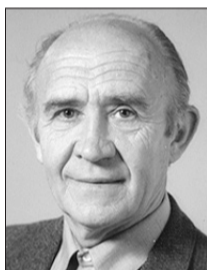
iz Škarnic 23, Dobje
(24. 2. 1934 – 16. 6. 2018)

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste nam v težkih trenutkih stali ob strani, izrazili sožalje ter darovali cvetje, sveče, denarne prispevke in za svete maše. Zahvaljujemo se infektorskemu oddelku bolnišnice Celje za lajšanje bolečin, gospe Marjani Jokič, družini Uduč in kolektivu Tajfun.

Hvala gospe Ivanki Uduč za ganljive besede slovesa, pogrebni službi Žalujka, pevcem za odpete žalostinke, gospodu Petru Orešniku za opravljen obred in gospodu Petru Freccetu za organizacijo odigrane Tišine.

Žalujoci: vsi njeni

n

*Kogar imaš rad,
nikoli ne umre,
le daleč je ...
(Tone Pavček)*

ZAHVALA

Zapustil nas je

MARTIN LORGER

(25. 10. 1924 – Senovica, Šmarje pri Jelšah –
21. 6. 2018 – Prekorje 28, Škofja vas)

Zahvaljujemo se vsem, ki ste našega dragega moža, očeta, dedka in pradedka v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti. Srčna hvala gospodu dr. Prazniku in sestram v Vojniku, ki so dolga leta skrbeli za njegovo zdravje, še posebno v času hude bolezni.

Posebno se zahvaljujemo osebju onkološkega oddelka bolnišnice Celje za nego in skrb, dr. Ivanu Pisancu, nečaku Ivanu Kolarju iz Ponkvice za požrtvovalnost in skrb, duhovnikom Tonetu in Jožetu Hriberniku za verski obred in sveto mašo ter Mileni Jurgec za ganljive in izčrpne besede slovesa.

Hvala vsem za izražena sožalja, darovano cvetje, sveče in svete maše. Posebna zahvala je namenjena vsem nekdanjim učencem iz Zagorja pri Pilštanju, ki so se v tako velikem številu udeležili slovesa. Hvala tudi trobentaču in lovčemu iz Lovske družine Šmartno v Rožni dolini.

Žalujoci: vsi njegovi

n

*Dragi oče,
vse je tako, kot je bilo.
V vsaki stvari si, ki je v naši hiši,
v mislih si, besedah naših,
da, celo v sanjah ...
le da korak se tvoj
nič več ne sliši ...*

ZAHVALA

Zapustil nas je dragi mož, ati, dedek, tast in stric

ANTON PLANINŠEK

iz Štor

Ob boleči izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti. Hvala za izrečena sožalja ter podarjeno cvetje, sveče, svete maše in denarne prispevke. Hvala zdravstvenemu osebju ZD Celje, enota ZD Štore, Splošni bolnišnici Celje, UKC Ljubljana, še posebej dr. Ebert in sestri Marjani. Najlepša hvala gospodu župniku Vinku Čonču za lepo opravljen cerkveni obred, pevcem skupine Eros za odpete pesmi, pogrebni službi Zagajšek, d. o. o., za zelo dobro organizacijo pogreba, cvetličarni Mateja za lepo izdelane cvetlične aranžmaje in gospe Orač za besede slovesa.

Vsem hvala, ki ste kakor koli pripomogli v naših najtežjih trenutkih. Brez vas bi bilo še težje.

Žalujoci: vsi njegovi

p

ODDAM

KOŠNJO trave oddam – podarim. Okolica
Vojnika. Telefon 070 900-066. 1055

200 m³ zemlje oddam v Celju – julij.
Izkop in odvoz – vaša. Telefon 041
736-272. 1035

RAZNO

KLESANJE in obnova nagrobnih napisov.

Dalex, s. p., Planina 35a, 3225 Planina
pri Sevnici, telefon 041 759-876. n

NAJVIŽA

narodnozabavna TV oddaja

Vsak četrtek ob 20.00
na programu
VTV - Vaše televizije

VTV - Vaša televizija, Žarova c. 10, Velenje
t.: 03 898 60 00, vtv.studio@siol.net
www.vtvstudio.com, www.facebook.com/najviza

Poroke

Celje

Poročila sta se: Tatjana DIMEC iz Brezove in Damjan HRIBERŠEK iz Bodriške vasi.

Šentjur

Poročili so se: Doroteja SELAK in Aljaž FANTINATO, oba iz Laškega, Monika TERČIČ iz Babne Reke in Boštjan NARAT iz Javorja.

Žalec

Poročili so se: Andreja VAVPOT in Aleš ROVŠNIK, oba iz Podvrha, Urška OBERŽAN in Aleš BALOH, oba iz Laške vasi pri Štorah, Anja ROPOTAR in Timotej TERJAŠEK, oba iz Ločice ob Savinji, Karmen VODOVNIK in Robert GÜLDENBERG, oba iz Migojnic, Maja DROLČ iz Špitaliča in Domen GOLOB iz Srednje vasi pri Kamniku,

Tina ČESENJ in Peter HAJBIAN, oba iz Ljubljane.

Mozirje

Poročili so se: Andreja ŠKERL iz Ljubljane in Simon Louis Antoine VIDAL iz Belgije, Špela BOHINC iz Grosupljega in Robert ETLING iz Škofljice, Anica BRUNET iz Konjskega Vrha in Uroš LEVER iz Šmartnega ob Dreti, Sara VUGA iz Zaboršta pri Dolu in Elvis ERDIČ iz Kamnika, Janja IVANOVIČ in Andrej ŠKARLIN, oba iz Velike Britanije.

Velenje

Poročili so se: Maja OVČAR iz Velenja in Mitja MEH iz Raven pri Šoštanju, Nina NAPOJČNIK in Borut KOŽELJNIK, oba iz Šoštanja, Valentina VERHOVNIK in Mitja KOVAČ, oba iz Šoštanja, Petra UGOVŠEK in Žarko PODKORITNIK, oba iz Velenja, Mirjana STROŽIČ iz Šoštanja in Slavko ŠARNER iz Šmartnega ob Paki, Simona BOŽIČ iz Dravograda in Boštjan DONKO iz Pekre.

Smrti

Celje

Umrli so: Ludovik MESAREC iz Celja, 87 let, Vladimír WEISS iz Rakovelj pri Žalcu, 86 let, Cvetka REMŠE iz Prebolda, 87 let, Terezija ZAVŠEK iz Sela nad Laškim, 87 let, Franc SOTLAR iz Laškega, 73 let, Djordje NJOMTATO iz Šentjurja, 74 let, Marija KRIVEC iz Celja, 94 let, Elizabeta CVIKL iz Klanca, 75 let, Stanislava Hedvika JURKO iz Paškega Kozjaka, 78 let, Franc GOROPEVŠEK iz Šmartnega ob Paki, 76 let, Martin LORGER iz Prekorja, 94 let, Ivana JELENC iz Javornika, 71 let, Janez VIPAVC iz Pepelna, 90 let, Jože KALŠEK iz Celja, 57 let, Alojz ZALOKAR iz Laškega, 66 let, Ivan POGLADIČ iz Starih Slemen, 80 let.

Šentjur

Umrli so: Ivan Drago JANEŽIČ iz Šentjurja, 84 let, Milan PUŠNIK iz Planine pri Sevnici, 46 let, Zinka Božica VERBIČ iz Celja, 93 let.

Žalec

Umrli so: Marija SKOK iz Jeronima, 82 let, Nikolaj Martin ROŽIČ iz Dobrovelj, 81 let, Marija RAKUN iz Latkove vasi, 68 let.

Mozirje

Umrli so: Marija POTOČNIK iz Homc, 89 let, Štefanija ZAKRAJŠEK iz Šmartnega ob Dreti, 93 let, Irmgard MOLICNIK iz Podveže, 91 let, Štefan PEČNIK iz Lepe Njive, 76 let, Jožica KOLENC iz Lok pri Mozirju, 69 let.

Velenje

Umrli so: Ana PUSOVNIK iz Florjana pri Šoštanju, 87 let, Anton ŠKRUBA iz Topolšice, 85 let, Marija SITAR iz Velenja, 90 let.

Lepotna operacija priljubljene Štefke

Parna lokomotiva, ki jo ljubkovalno kličejo Štefka, spet v nekdanjem sijaju – Praznovanje njene stoletnice

Vlaki, ki so pomemben del tehnične dediščine, burijo domišljijo že od nekdaj. Že Prešeren je pesnil o »bližanju železne ceste«, to je Južne železnice, ki je v naših krajih veliko spremenila. V Štorah so ponosni na lokomotivo Štefko, ki je dolga leta prevažala tovor znotraj železarne. Pred kratkim so slovesno praznovali njeno stoletnico.

Gre za lokomotivo, ki jo je še v času Jugoslavije Železarna Štore podarila domači osnovni šoli. Na Lipi tako že dolgih 36 let krasi šolski vrt. Ob stotem rojstnem dnevu

so se seveda spominjali dolgega »življenjepisa« šolske lokomotive, ki je nastala pred koncem Avstro-Ogrske. Glavni del lokomotive je bil izdelan v tovarni v Linzu, nato je bila dokončana na Dunaju. Vojska se za lokomotivo, ki je bila izdelana za vleko na industrijskih in gozdskih progah, ni odločila, zato je bila naprodaj. Kupila jo je Trboveljska premogokopna družba, ki jo je potrebovala za rudnik na Senovem. Od tam so lokomotivo leta 1954 prepeljali v Štore, kjer jo je potrebovala železarna. Po ozkih tirih štorske železarne

je potovala vse do leta 1980, ko je bila pri svojih dvainšestdesetih letih upokojena. V pokoj je morala zaradi ukinitve ozkotirnih prog.

Železniška romantika

Za svoj stoti rojstni dan je lokomotiva spet v svojem nekdanjem sijaju. »Danes jo lahko – obnovljeno in v celoti zaščiteno ter kot simbol železarske tradicije – uvrščamo med tehniško dediščino kraja, v katerem in s katerim živimo,« je na prireditvi po obnovi poudarila ravnateljica Osnovne šole Štore Mojca

Pomlajena Štefka, ki je postavljena pred osnovno šolo.

Rožman. Šola je lokomotivo prenovila v okviru širšega projekta Učni park Osnovne šole Štore. Prijavila se je na razpis za sofinanciranje iz Evropskega sklada za regionalni razvoj, za kar se je povezala s projektnim partnerjem, z družbo Štore Steel. Ta je projekt sofinancirala. Za obnovo lokomotive je prostovoljno poskrbel Mihael Bučar, velik ljubitelj železnic, ki je vodja Muzeja Južne železnice v Šentjurju. Delno je pomagala tudi občina.

»Verjetno se vsi strinjamo, da je bila obnova več kot nujna,« je med praznovanjem stotega rojstnega dne poudarila ravnateljica. »Ne le da

je bila do obnove zarjavela in zato za oči neprivlačna; za otroke in vse, ki so se igrali okoli nje in plezali po njej, je bila nevarna,« je spomnila. Poleg obnove lokomotive je projekt vključeval tudi ureditev šolske učilnice na prostem in izdelavo interaktivne mobilne aplikacije za sedem kilometrov dolgo učno pot po Štorah. Ta se začne v učnem parku pri osnovni šoli. Med dveipolurno hojo je seveda mogoče spoznati tudi parno lokomotivo.

Med praznovanjem stoletnice železniške romantike seveda ni manjkalo. Na prireditvi je šolski mladinski zbor zapel pesem Marjane

Deržaj Vozi me vlak v daljave in Pestnerjevo Trideset let, devetošolca Alenka Dobnik in Jože Rezar sta deklamirala Prešernovo Železno cesto ...

BRANE JERANKO
Foto: arhiv OŠ

V Štorah imajo dve starinski lokomotivi, ki so ju nekoč uporabljali v železarni. Gre za lokomotivo št. 5, ki je postavljena pred šolo, in za lokomotivo št. 2, ki je pred poslovno zgradbo tovarne Štore Steel. Slednja je že med izdelavo dobila ime Štefka, danes pa tako imenujejo tudi njeno »sorodnico« pred šolo.

Tako so počastili Štefko učenci osnovne šole.

FOTO TEDNA

Popolno

Foto: GrupA

Toper – nov začetek v knežjem mestu

str. 32

Foto: SHERPA

Portret: Jože Rainer, doktor veterinarske medicine str. 31

Podjetnik, ki rad dobro je pod dobro svetilko str. 34

»Želimo pomagati drugim« str. 33

Koncert ni samo zvočna, am

Aljaž Cvirn o izobraževanju v Švici, kritičnem odnosu do poslušanja glasbe in tem, zakaj nogomet ni več njegova prva ljubezen

Celjan Aljaž Cvirn, eden vodilnih slovenskih kitaristov mlajše generacije, je po diplomu na Akademiji za glasbo v Ljubljani z odliko magistriral na Visoki šoli za umetnost v Zürichu, kjer je zdaj končal še magisterij kitariske pedagogike. Redno nastopa v glasbenih ciklih in na festivalih, kjer kritiki njegovo muziciranje ocenjujejo kot interpretacijsko inventivno in poglobljeno. Je nagradjenec več kot desetih mednarodnih tekmovanj, veliko tudi snema. Leta 2017 je posnel svoj prvi album z violončelistko Isabel Gehweiler, glasbo z njega je predstavljal v Celju.

Z Aljažem smo se pogovarjali dan po koncertu, ki ga je imel s kolegico Isabel Gehweiler v okviru abonmaja Vesperae Musicae pod Celjskim stropom. Zato je bilo seveda logično prvo vprašanje.

Kakšen občutek je igrati v Celju?

V Celju zelo rad nastopam, a mi to v primerjavi s koncerti drugje povzroča mogoče celo največ stresa. Verjetno zato, ker poznam večino ljudi v dvorani in si moja glava ustvarja nepotreben pritisk. Všeč mi je tudi način, kako Hiša kulture Celje pripravi poslušalce na koncert, se pravi, da se nekdo pred koncertom pogovarja z izvajalcem in s tem omogoči lažje poslušanje. Za ljudi, ki niso tako dobri poznavalci klasične glasbe, je to dobra priprava, da dobijo vpogled v kompozicije, ki jih bodo glasbeniki izvajali. Tako lažje spremljajo koncert. Z izvedbo koncerta sva z Isabel zadovoljna, res je, da program izvaja že nekaj časa, saj sva ga pripravila za zgoščenko. Posebej je bilo lepo, ker je bila dvorana polna in ker sem po dolgem času spet videl nekatere ljudi.

Ali ste že igrali, kjer ni bilo ravno veliko poslušalcev?

Če so koncerti resni, vsaj v nemško govorečem prostoru, dvorane ponavadi niso prazne. Sem pa imel nekaj koncertov, ki niso bili koncerti v klasičnem smislu, ampak bolj prireditve, kot recimo odprtje razstave. Na takšnih prireditvah že v osnovi ni veliko ljudi, glasba pa seveda niti ni osrednji dogodek večera.

Za vajino zasedbo, kitaro in violončelo, ni ravno veliko napisanih skladb. Slovenska skladateljica Nina Šenk je napisala skladbe za violončelo in kitaro. Veliko drugih niti nisem zasledila. Zakaj sta se odločila za takšen glasbeni sestav?

Res je. Nabor je zelo ozek, kar seveda pušča veliko prostora za morebitne nove transkripcije del, ki v osnovi niso napisane za ta sestav. Za ta sestav sva se odločila, ker sva preprosto uživala v igranju drug z drugim in sva menila, da bi izdelek lahko bil kakovosten in zanimiv. Glasbili se (razen dinamično) zvočno oziroma barvno super ujemata, poleg tega je zasedba zaradi neobičajnosti mogoče tudi tržno precej zanimiva.

Vaša spletna stran je zelo drugačna, zelo moderna, vizualno zanimiva, zelo profesionalno narejena. Ali je dobra spletna stran pomembna tudi za klasičnega glasbenika?

Mislím, da mora dandanes vsak glasbenik obstajati na internetu in si ustvariti svoj življenjepis, ki je dostop-

pen javnosti. Na nek način moramo razmišljati kot podjetja, ki morajo svoj produkt predstaviti in ga prodati. Zato se mi zdi, da je celostna podoba pomemben dejavnik, ki pove nekaj o profesionalnosti. Tudi koncert ni samo zvočna, ampak je tudi vizualna stvar. Moja ideja ob odhodu v tujino je bila, da potrebujem spletno stran. Ker tam nikogar nisem poznal, sem vedel, da bom moral vse profesionalne stike zgraditi iz nič, zato se mi je dobra spletna stran zdela pomembna stvar. Razmišljaj sem, da če me bodo ljudje slišali na kakšnem koncertu in jim bom všeč, me bodo verjetno še kdaj poskusili poiskati na spletu. Ko nekdo sliši zate in te nato poišče na spletu, lahko k dobremu vtisu med drugim prispeva tudi zanimiva spletna stran.

Kot je rekel vaš dolgoletni prijatelj, ste oseba, ki se vsakemu projektu popolnoma preda, oseba, ki že zelo dolgo ve, kaj si želi v življenju. Kdaj ste vedeli, da bo Slovenija premajhna za vas in da boste odšli v tujino?

V času srednješolskega izobraževanja sem se vsak konec tedna vozil v Zagreb na dodatne ure kitare k profesorju Xhevdetu Sahaxthiji. Ta izkušnja Zagreba mi je prvič dala predstavo tujine, saj sem pri šestnajstih letih sam sedel na vlak, se odpeljal v tuje mesto, tam imel uro kitare in šel nazaj domov. Bil sem navdušen, da sem se sam napotil v tujino, tam nekaj počel in spoznal kar nekaj ljudi, ki so se ukvarjali z isto stvarjo. Tako se je porodila zamisel, da bi zelo rad živel in študiral v drugi državi, a mi takrat še ni bilo jasno, kaj so plusi in minusi. Želel sem na dodiplomski študij na Dunaj, a takrat nisem naredil sprejemnih izpitov. Zato sem se odločil za študij v Ljubljani, kjer sem končal triletni dodiplomski študij. To je bila dobra izbira, ki je ne obžalujem. Na koncu me je pot privedla do Zürichu.

Zakaj ravno Zürich? Zakaj ne katero drugo bližje mesto?

Imel sem kar nekaj možnosti, kamor sem želel. Glasbeniki se za študij ponavadi odločamo na podlagi kakovosti profesorja, ki uči naše glasbilo. Sam sem gledal tudi na to, da sem se postavil v okolje, kjer zdaj od tega lahko tudi živim. Za življenje nekega svobodnega umetnika vsako mesto morda ni idealno. Recimo Dunaj, kjer študira veliko Slovencev, ni ravno mesto za kitarista, saj je to mesto, kjer je tradicija godalnih glasbil in orkestrrov tako dolga, da se za kitariste ne najde veliko priložnosti. Zürich sem izbral zaradi profesorja in tudi zato, ker so mi prijatelji, ki so tam živeli, svetovali, da je to mesto, kjer so dobre možnosti nadgrajevanja kariere in zaposlitve za klasične glasbenike.

Ali je bil tuji jezik preprega? Ste bili v znanju nemščine dovolj podkovani?

V srednji šoli sem se učil nemščino, a bi težko rekel, da sem bil podkovan v znanju jezika. Jasne so mi bile osnove. Zvestno sem se odločil, da se bom v prvih dveh letih naučil jezika do te mere, da bom bolj ali manj suveren pri njegovi uporabi. Ni bilo enostavno, saj je bilo veliko predavanj na akademiji v angleščini,

med sabo smo se študenti pogovarjali v angleščini in nisem bil prisiljen v uporabo nemščine. Nemščino sem se naučil s poučevanjem kitare. Poleg študija sem namreč tudi poučeval, saj je to sestavni del skoraj vsakega klasičnega kitarista. Ko enkrat dobiš najstnika, ki ne zna drugega jezika kot nemščino, se moraš prilagoditi. Najprej sem osvojil strokovno besedišče, šele nato vse ostalo. Potem sem pomislil: če lahko uporabljam strokovno nemščino, ko učim kitaro, sem verjetno sposoben tudi komunicirati v vsakdanjem življenju. Tako sem izgubil strah, iz dneva v dan je bilo bolje.

Ste se v tem času naučili tudi švicarske nemščine?

Ne. Iskreno mi ta jezik ni najbolj všeč, saj zveni kot »pohorščina«. »Švicarščine« ne govorim, a jo razumem.

»Kar sem pogrešal na vseh ravneh študija, je to, da nas mogoče niso najbolj pripravili na resnično življenje oziroma na življenje po študiju. Vsi te učijo, kako se igra kitaro, kako igrati Bacha, nihče pa ti ne pove, kako si organizirati koncert. Ko si enkrat prepuščen sam sebi, se tega seveda priučiš, je pa to seveda dolgotrajen proces z veliko zavrnitvami.«

pak je tudi vizualna stvar

Iztok Hrastnik, ki je član dunajskih filharmonikov, je povedal, da ga kot tujca pogosto gledajo zviška. A ko jim pove, da je član prestižnega orkestra, je veliko bolje. Kakšne so vaše izkušnje v Švici?

V Zürichu je stvar podobna, čeprav večjih težav ali neprijetnih situacij nisem imel. V začetku devetdesetih let se je veliko ljudi z Balkana preselilo v Švico. V Švici je veliko Srbov, Hrvatov in Albancev, zaradi česar tudi kot Slovenec dobiš pečat »Jugo«. Zanimivo je, da je bilo na akademiji biti »Balkanec« vedno dokaj dobra stvar. Profesorjem je bilo jasno, da je glasbeno šolstvo na Balkanu na precej visoki ravni. Pri iskanju službe prav tako nisem imel negativne izkušnje, a se mi je vseeno vedno zdelo, da se moram še bolj dokazovati, da so moje strokovne reference dovolj dobre, da lahko poučujem v državi, ki ni moja, in dobim prednost pred domačini. V teh situacijah mi je pomagala na primer tudi spletna stran. Če so se jim reference zdele dobre, se jim verjetno ni

zdelo več pomembno, če sem tujec ali domačin.

Koliko učencev imate pri pouku?

24 učencev obiskuje pouk kitare v glasbeni šoli, poleg tega sem iz prejšnjih let obdržal še štiri študente, ki jih poučujem zasebno. V glasbeni šoli ni starostnih omejitev.

Tako sem v prejšnjih glasbenih šolah učil na primer tudi 45 let stare gospe. Zasebni učenci so bili ponavadi odrasle osebe, saj se tam veliko ljudi odloča za konjičke. Ker imajo dovolj denarja, jim preživetje ni glavna stvar, ampak se lahko posvetijo stvarim, ki so jim ljube in jim polepšajo življenje. To je seveda voda na mlin za nas glasbenike.

Kdo so otroci, ki obiskujejo glasbeno šolo?

V razredu so dekleta in fantje, tudi z različnih koncev sveta. Imam na primer učenko, ki je pred nekaj leti s starši prišla iz Eritreje v Švico, na drugi strani je na primer tretja generacija slovenske družine s Primorske. Te kulturne razlike se mi zdijo zanimive, saj se tudi sam naučim precej stvari.

Ali so glasbene šole v Švici podobne našim?

Podobno kot pri nas imajo tudi oni javne in zasebne glasbene šole. Jaz učim v javni, kar je podobno kot recimo Glasbena šola Celje. Razlika je, da te glasbene šole ne ponujajo programa srednje glasbene šole (vsaj ne takšnega, kot ga poznamo pri nas), da pouk teorije glasbe ni vključen v glasbeno izobraževanje, da so učne ure precej krajše kot pri nas, da na koncu vsakega leta ni izpitov in posledično tudi nobenih učnih načrtov. Torej lahko vsak profesor uči, kakorkoli želi. Glavna razlika je mogoče v ideologiji. Tam je poudarek na ljubezni do glasbe oziroma razvoju nekega dobrega odnosa do glasbe, medtem ko se pri nas poleg prej omenjenega išče tudi tiste nadarjene, ki se bodo s tem morda kasneje ukvarjali profesionalno.

Ali se po štirih letih življenja v Švici počutite v Zürichu že doma?

Počutim se domače, ker imam v Zürichu veliko zelo dobrih prijateljev. V mojem primeru so to večinoma Srbi in Slovenci. Nekaj je glasbenikov, nekaj ne. To se mi je vedno zdelo dobra protiutež. Dokler bom v Švici imel ljudi, ki so mi blizu in ki mi nekaj pomenijo, se bom počutil doma. Če jih bom zaradi morebitnih migracij izgubil in na drugi strani še vedno živel sam, se bom verjetno vprašal, zakaj točno sem še vedno tam. Mislim, da je super imeti kariero, ki si si jo vedno želel, a če na koncu ostaneš sam sredi države, ki niti ni tvoja, se moraš vprašati, če je to res vredno.

Kaj je cilj vaše kariere? Kje se vidite v prihodnosti?

Nekega lepega dne bi rad učil na glasbeni akademiji kjerkoli v Evropi. Po drugi strani si seveda želim še naprej izvajati glasbo, koncertirati na najvišji možni ravni in izboljšati svoje interpretacijske in tehnične sposobnosti. To je nekaj, kar me izpolnjuje.

Se mi zdi, da se s tem ciljem že sistematično ukvarjate.

Kolikor sem lahko sistematičen, da. **Taktično kot v nogometu. Koliko ste še povezani z nogometom? Je še vedno velika ljubezen?**

Res je bila to velika ljubezen, a zadnje čase si nisva več tako blizu. Vse se je končalo z odhodom v Zürich.

»Mislim, da mora dandanes vsak glasbenik obstajati na internetu in si ustvariti svoj življenjepis, ki je dostopen javnosti. Na nek način moramo razmišljati kot podjetja, ki morajo svoj produkt predstaviti in ga prodati. Zato se mi zdi, da je celostna podoba pomemben dejavnik, ki pove nekaj o profesionalnosti.«

Še ko sem študiral v Ljubljani, sem ga veliko igral. V Zürichu je bil problem, ker ljudje iz glasbenih krogov nogometa niso igrali oziroma si zanj niso vzeli časa. Ko smo se skoraj že dogovorili, je na koncu vse padlo v vodo. Kolega, s katerim sva že skupaj trenirala v Celju, je izbrskal, da obstaja nogometna liga züriške univerze. Organiziral je ekipo, zbral je matematike, jaz glasbenike. Zdaj sicer igramo ligo, ki se je pa zaradi drugih bolj pomembnih obveznosti ne morem ravno pogosto udeležiti. Sem si pa našel druge športne konjičke, tako da ne sedim samo doma, pijem piva in vadim kitare.

Vaš prijatelj Miha Firšt vas je označil, da ste na glasbeni ravni tako visoko, kot je bil Zlatko Zahovič, ko je igral za Valencijo.

(smeh) Upam, da ne cilja na Zahovičevo zgrešeno enajstmetrovko v finalu lige prvakov. Bom to vzel kot pohvalo.

Za koga boste navijali na svetovnem nogometnem prvenstvu?

Na svetovnem prvenstvu bom navijal predvsem za dober, gledljiv nogomet. Favorita nimam, so mi pa všeč Belgijci in Francozi.

Kaj vam je dala formalna izobrazba in kaj ste se morali naučiti sami?

Formalna izobrazba mi je dala nujno potrebno vedenje o razumevanju glasbe in seveda tehnično sposobnost igranja kitare. Šele resnično življenje oziroma redno koncertiranje prinese samostojnost in neko svobodo v igri. Kar sem pogršel na vseh ravneh študija, je to, da nas mogoče niso najbolj pripravili na resnično življenje oziroma na življenje po študiju. Vsi te učijo, kako se igra kitara, kako igrati Bacha, nihče pa ti ne pove, kako si organizirati koncert. Mislim, da bi morali imeti na vseh akademijah predmet menedžmenta, da bi klasičnim glasbenikom, ki že tako malo vemo o poslu, malce dali občutka, kako stvari delujejo v svetu ter kako s tem znanjem, ki ga imamo, narediti nekaj v življenju. Ko si enkrat prepuščen sam sebi, se tega seveda pričuša, je pa to seveda dolgotrajen proces z veliko zavrnitvami.

V družbi še vedno obstaja strah pred klasično glasbo. Na kakšen način bi ta strah premagali in glasbo približali ljudem?

Mislim, da smo si za to malo krivi tudi sami. Kultura in protokol poslušanja klasičnega koncerta dajeta ljudem mogoče občutek, da tega »itak« ne bodo razumeli. To razumem, a vseeno mislim, da je ključ do uspeha način poslušanja glasbe. Če glasbo res poslušáš, lahko od nje zagotovo nekaj dobiš. Ker je glasba danes na vsakem koraku, mislim, da je ne znamo več zares poslušati in je bolj zapolnitev tišine. Eden od načinov, kako izgubiti strah pred nepoznavanjem klasične glasbe, je zagotovo koncept, ki ga med drugimi prakticira tudi Hiša kulture Celje – da ima pred koncertom pogovore z izvajalci. Se pravi, da organizator tovrstnih prireditev prilagodi format koncerta in doda več zanimivih informacij o glasbi, ki pripomorejo k lažjemu poslušanju in razumevanju.

Kateri koncert ste nazadnje obiskali, ki ni bil povezan s klasično glasbo?

Ko sem prišel v Zürich, se mi je zdelo najboljšje, da sem lahko šel vsak drugi dan poslušat koncerte v züriško filharmonijo. To navdušenje je trajalo približno dve leti in slišal sem svetovne zvezde klasične glasbe. Zadnji koncert je bil koncert pianista Grigorija Sokolova, ki velja za enega najboljših pianistov našega časa. To obdobje je mogoče minilo, zato zdaj obiskujem koncerte, za katere mislim, da jih je res vredno slišati. V zadnjem času hodim na veliko džez koncertov. S kolegom sva bila na primer na koncertu džez pevke Stacey Kent. V smislu koncertov me v zadnjem času bolj vleče v te smeri.

Ali v avtu poslušate glasbo?

Poslušam veliko glasbe, še posebej, kadar potujem. Včasih iz preprostega užitka, včasih iz študijskih namenov. Med drugim sem pred kratkim za darilo dobil gramofon, zato si v zadnjem času rad privoščim kakšno dobro džez gramofonsko ploščo.

BARBARA GRADIČ OSET
Foto: ANDREJ GRILC

»Zanimivo je, da je bilo na akademiji biti »Balkanec« vedno dokaj dobra stvar. Profesorjem je bilo jasno, da je glasbeno šolstvo na Balkanu na precej visoki ravni. Pri iskanju službe prav tako nisem imel negativne izkušnje, a se mi je vseeno vedno zdelo, da se moram še bolj dokazovati, da so moje strokovne reference dovolj dobre, da lahko poučujem v državi, ki ni moja, in dobim prednost pred domačini.«

Aljaž Cvirn in Isabel Gehweiler na koncertu v Celju (Foto: GrupA)

Na prazničnem obisku v Občini Gornji Grad

»Mesto«, ki potrebuje obvoznico

Župan Stanko Ogradi: »Od leta 2007 se soočamo z zaporednimi naravnimi nesrečami.«

Gornji Grad praznuje občinski praznik 30. junija v spomin na leto 1928, ko je bil proglašen za mesto. Kraj pod Menino je bil včasih politično in kulturno središče celotne Zgornje Savinjske doline. Občinski praznik je vsekakor priložnost za razmislek o položaju vsake občine, njenem napredovanju in njenih težavah.

Za Gornji Grad je bilo lani leto naravnih nesreč. Občina je od svojega lanskega praznika vseeno precej napredovala. O novih pridobitvah je župan **Stanko Ogradi** povedal: »V zadnjih letih vlagamo veliko sredstev v posodobitev dotrajane in neustrezne infrastrukture. Ocenjujem, da smo vložili lani za različna naložbena in vzdrževalna dela približno devetsto tisoč evrov. Med pridobitvami so nova šolska računalniška učilnica, učilnica za manjše učne skupine, posodobitve določenih odsekov lokalnih cest, ureditev zunanjih prostorov za šport in rekreacijo ter otroška igrišča. Računalniško učilnico bomo predali namenu po gradnji požarnih stopnic, ki jih zahteva zakonodaja.«

Za prihodnost Gornjega Grada in širše je pomembna gradnja obvoznice. Ali po vaših opažanjih kaže, da bo res prišlo do čimprejše gradnje?

Župan Gornjega Grada Stanko Ogradi

Občani se zavedajo nujnosti gradnje, mogoče se pojavlja razmišljanje še pri posameznih lastnikih zemljišč, kjer je umeščena trasa obvoznice. V pripravi je projekt za pridobitev gradbenega dovoljenja, ki ga pripravlja ministrstvo za infrastrukturo. Občina v projektu sodeluje. Kraj bo pridobil na področju varnosti prometa tudi z ureditvijo prehodov za pešce in gradnjo

pločnikov. Središče kraja bo pridobilo po tem projektu tudi boljše pogoje za mirne dejavnosti in turizem. Ocena je, da bi se lahko gradnja obvoznice začela leta 2020. Če bo prišlo do zapletov, se lahko zgodi, da bo to za Gornji Grad zamujena priložnost.

Od lanskega praznika se je na gornjegrajskem območju zgodilo marsikaj. Občino je decembra hudo

prizadel vetrolom. Kakšne so razmere pol leta po njem in koliko je občanom glede tega pomagala občina?

Občina se sooča že od leta 2007 z zaporednimi naravnimi nesrečami. V letu 2017 smo imeli tako aprilske poplave kot decembrsko neurje z močnim vetrom. Posledice so nastale na objektih, v gozdovih in na ostali lokalni infrastrukturi javnega ter zasebnega prava. Škoda je bila precejšnja, vendar vremenske razmere niso dopuščale, da bi ukrepali nemoteno. Ukrepali smo v sodelovanju z upravo za zaščito in reševanje, z domačimi prostovoljnimi gasilskimi društvi, domačimi obrtniki in drugimi občani. Seveda so nam na pomoč priskočili tudi gasilci s šaleškega ter spodnjesavinjskega območja. Občanom smo pomagali pri pokrivanju odkritih streh, ponovnem zagotavljanju električne energije in zagotovitvi prevoznosti cest. Vsem, ki so na kakršenkoli način priskočili na pomoč, se najlepše zahvaljujem. Iz naslova sredstev po neurju, ki je bilo lani aprila, bomo letos sanirali večji plaz na lokalni cesti Sluga Nova Štifta-Černivska rida.

Med največjimi težavami Gornjega Grada je nerešen problem sanacije nekdanjega skupnega zgornjesavinjskega odlagališča komunalnih odpadkov. Kako

komentirate celotno dogajanje v povezavi z njim?

Komunala Gornji Grad izvaja na območju odlagališča kot upravljavec v skladu s področno zakonodajo in z odločbami vse monitoringe in vzdrževalna dela na območju odlagališča. To je v skladu s področno zakonodajo in z odločbami, vendar povzroča stroške, ki jih je treba poravnati. Tem se ne bi bilo možno izogni-

ti tudi v primeru, če bi še obstajala enovita nekdanja Občina Mozirje. Dejstva so jasna. Upravljavec je pridobil letos od ministrstva za okolje in prostor dovoljenje za obratovanje odlagališča v obdobju njegovega zaprtja. Zahtevano je tridesetletno zagotavljanje okoljevarstvenih zahtev, kar je seveda povezano s stroški.

BRANE JERANKO
Foto: arhiv občine

Veliko priznanj za najprizadevnejše

Osrednja prireditev občinskega praznika Gornjega Grada je bila v petek. Bila je v znamenju podelitve letošnjih občinskih priznanj. Najvišji letošnji priznanji Občine Gornji Grad, to sta njena zlata grba, sta prejela Jožef Božič in Branko Strenšak.

Božič izdeluje lesene makete starih hiš gornjegrajske okolice in tako ohranja kulturno dediščino, ustvarjalen je bil tudi na drugih področjih. Strenšak je prejel zlati grb za dolgoletno delo na gasilskem področju, med drugim za vodenje gasilskega društva.

Tri »grbe občine« so občinski svetniki namenili kulturni delavki **Elizabeti Ročnik** ter gasilcema **Drago Faletu** in **Marku Fedranu**. Podeljenih je bilo tudi osem priznanj občine ter tri županova priznanja. Priznanja občine so prejeli **Erika Veršnik**, **Majda Stenšak**, **Franc Ugovšek**, **Romana Tesovnik**, **Irena Jeraj**, **Ženski pevski zbor Bočna**, **Ansambel Mika nas** ter **Folklorna skupina Bočna**. Županovo priznanje je bilo podeljeno študentom **Davidu Mikeku**, **Kani Vincek** in **Katji Stradovnik**.

Najboljši devetošolki, **Majča Grudnik** in **Sara Osovnik**, sta prejeli Kocbekovi priznanji.

Med družinskim spoznavanjem živih bitij, ki živijo na Menini.

Tudi za razstavljenе gobe je bilo veliko zanimanja. Predstavilo jih je Gobarsko društvo Ajdovec Gornji Grad.

Menina ponoči in podnevi

Na Menini planini je bilo dvodnevno srečanje njenih prijateljev. Prvi Dan Menine so pripravili pred dvanajstimi leti, ko so se spominjali obletnice protesta proti postavitvi radarjev na Menini. S prireditvijo opozarjajo že od njenega začetka na pomen te gore.

Prvi dan je bila Noč Menine, ki je bila namenjena predvsem družinam, saj ima njen planinski dom že več let certifikat dru-

žinam prijazne planinske kočе. Obiskovalce sta gozdarja vodila po naravi po načelih gozdne pedagogike in jih med drugim opozarjala na rastline in živali. Zvečer so si ogledali dokumentarni film o risih in igrali družabno igro luci.

Naslednji dan se je začel z Dnevom Menine in organiziranim pohodom nanjo. Med bogatim programom so si obiskovalci lahko ogledali različne razstave, med drugim opreme staro-

dobnih smučarjev, lesenih maket starih stavb, gob in lovsko razstavo ... Glavni organizator, Planinsko društvo Gornji Grad, je pripravil tudi bogat kulturni program in predstavitve različnih društev ter drugih ustanov, župnik je opravil mašo za namen pašne skupnosti ... Med Dnevom Menine so se spomnili tudi 120-letnice postavitve njene prve planinske kočе.

BJ, foto: LOJZE GLUK

Stavbe, rešene pred pozabo

Gornjegrajski Jožef Božič izdeluje lesene makete starih stavb, ki hitro izginjajo – Od prve planinske kočice do kašč in vislic

»Mihčev Jože s svojimi edinstvenimi maketami že dolga leta ohranja spomin na hiše v Gornjem Gradu in okolici,« je zapisano v obrazložitvi priznanja za gornjegrajski zlati grb, ki so ga namenili za življenjsko delo Jožefu Božiču. Ta izdeluje makete nekdanjih poslopij – vse od prvega planinskega doma na Menini do različnih kašč. Med drugim je izdelal tudi maketo nekdanjih gornjegrajskih vislic, po domače »gavge«. Njegova dela so stalno razstavljena v muzeju lesarstva v Nazarjah, pred dnevi jih je razstavil na prireditvi Dan Menine, predstavil jih je tudi v drugih državah.

Mihčev Jože je seveda domače, hišno ime Jožefa Božiča, ki se rad pošali. Včasih ga vprašajo, kako se piše, in odgovori, da 25. december. Nekateri hitro ugotovijo, da je to gospod Božič, drugi spet manj hitro. Pred njegovim domom v Gornjem Gradu je trenutno postavljen prometni znak s številko 80, vendar čilemu gospodu osmih križev sploh ni mogoče prisoditi. To se izraža tudi v njegovi delavnici, kjer še vedno nastajajo izjemne lesene makete. »Zanimajo me stavbe, ki se poslavljajo, ki se že podirajo,« je povedal Božič. Izdelal je na primer »vogenco«, kjer so kuhali oglje in »apnenco«, kjer so pridobivali apno. Gornjegrajske »gavge«, ki so spomenik srednjeveškega sodstva, so se ohranile vse do danes. Kot je izvedel Božič, naj bi na njih na smrt obsodili le enega obsojenca. Na maketah predstavlja tudi zidane stavbe, kjer je leseni podlagi dodan omet.

Hitro izginjajo

Na vseh maketah predstavlja Jožef Božič stavbe, kot so izgledale oziroma se izgledajo. Na nekaterih lesenih maketah so tudi stavbe iz okolice Ljubnega. »Zgodilo se je, da sem neko staro hišo poslikal in izmeril, nato so jo kmalu podrli,« je povedal. »In danes ni tako rekoč nobenega mlina več. Nekoč je bilo v gornjegrajski okolici kar šestintrideset mlinov in sedemnajst žag venecijank,« obžaluje njihovo uničenje. Božič izdeluje tudi makete mlinov, »marofov«, čebelnjakov ... Izdelal je celo maketo ledenice. »Včasih jo je imela vsaka gostilna. Led so v naravi razrezali in ga pripeljali v ledenice, kjer je obstal celo leto. V njih so hladili pijačo in meso,« je povedal o starih gostilniških časih, ko še ni bilo hladilnikov in zamrzovalnikov. Kot kaže knjiga vtisov, so obiskovalci muzeja nad Božičevimi maketami navdušeni.

V Zavodu Stanislava v Gornjem Gradu je tudi maketa Mihčeve hiše, Jožefove zidane rojstne hiše, ki so jo imeli starši v najemu. Na njegovih maketah je sicer največ lesenih hiš, ki so bile krite s »šin-

Maketa pastirske skorjevke na Gospodnji na Menini planini. Ena od obeh skorjevok je služila za počitek drvarjev.

Maketa nekdanje pastirske kočice na Menini. Jožef Božič je poskrbel tudi za njeno notranjo opremo in orodje pred njo.

klni, to je z lesenimi skodlami. Revnejši ljudje so si lahko hiše pokrili zgolj s slamnato kritino. Na maketah ohranja tudi stare zgorjnjesavinjske lesene kašče, »kašte« po zgorjnjesavinjsko. Kašče so manj zapise propadu, kot so druge stavbe, opaža. Na vseh starih stavbah občuduje delo nekdanjih mojstrov, obstojnost nekdanje gradnje. Za razliko od kašč nekatere druge starinske stavbe hitro izginjajo. »Človek bi se najraje zjokal,« govori o tistih, ki propadajo vsem na oči. »Sosednji Avstrijci imajo do stare dediščine neprimerno spoštljivejši odnos, kot ga imamo pri nas,« obžaluje. Božič ugotavlja, da imata njegovi vnukinja do nje na srečo pravičen odnos, da ga je prenesel nanju. Spremljata ga tudi na razstave njegovih del.

Nekdanja skromnost

V nazarskem muzeju je na stalni razstavi na ogled približno štirideset njegovih maket. Ducat njegovih čudovitih izdelkov je mogoče videti tudi v prostorih gornjegrajskega Zavoda Stanislava. Predstavil jih je tudi na občasnih razstavah v Gornjem Gradu, Slovenj Gradcu, Okonini, Trstu in Folgariji v Italiji, Maria Zelli v Avstriji ... Tamkajšnji prvi mož občine ga je prosil, naj mu proda maketo pastir-

ske bajte, vendar mu Jožefa ni uspelo pregovoriti. Njegovi izdelki so celo v Kanadi, kjer je preživel s soprogo pri sorodnikih kar tri mesece. Tudi med tamkajšnjim bivanjem ni šlo brez izdelovanja maket in tri ure pred vrnitvijo na letališče je še dokončeval zadnji izdelek.

Trenutno izdeluje maketo čebelnjaka po vzoru stavbe, ki je tik pred propadom. Izdeluje tudi planinsko bajto z Menine, kjer so nekoč bivali drvarji in pastirji. Ob njej je obudil tudi spomine na nekdanje življenje, ko so se v planinah skromno prehranjevali. »Zjutraj so pojedli kakšne žgance, opoldne nič. Večkrat so jedli masunjek, ki je bil narejen iz ajdove moke in masla,« je povedal mož, ki se še dobro spominja starih časov. Masunjek je zelo krepka pastirska jed. In na kmetijah ni bilo nič boljše. To so bili časi, ko so naši predniki jedli ob delavnikih predvsem kakšne krompirjeve in korenove juhe ter so veliko in težko delali. Meso je bilo na krožnikih le ob nedeljah in praznikih.

Jožefova soproga Dana je povedala, da je bilo pri njej doma dvanajst otrok, ki so bili tako rekoč vegani zaradi višje sile, nekdanjih razmer. Njena mama, ki je morala nahraniti kar dvanajst lačnih ust, je dočakala skoraj 96 let. Pri 93 letih se je še vozila s kolesom.

Maketa prve planinske kočice na Menini. Letos se spominjajo 120-letnice njene postavitve. Po prvi svetovni vojni je pogorela. Božič jo je izdelal po stari risbi, iz arhiva je pridobil podatke o merah kočice.

Sandrova drvarska kočica na Menini planini, imenovana po tesarju, ki jo je izdelal. V njej so bivali drvarji.

Jožef je izdelal seveda tudi maketo soproge majhne rojstne hiše iz okolice Nazarj.

Natančno delo

Božičeve lesene makete so zelo natančne, zahtevni izdelki. Najbolj pozoren mora biti na mere, saj ne sme zgrešiti niti za milimeter. Majhna okna njegovih hiš so

tudi »zastekljena«, čeprav s prozorno plastiko. »Nekoč, ko sem bil predsednik upokojenskega društva, sem bil s člani na izletu v muzeju na prostem v Rogatcu. Vodička nas je vprašala, če vemo, zakaj imajo stare stavbe tako majhna okna,« se spominja posebno zanimivega izleta. »Odgovoril sem ji, da zato,

da niso mogli fantje plezati skozi okna k dekletom. Majhna okna so imeli tudi zato, ker so bile šipe drage in zaradi zadrževanja toplote,« je povedal vodički. »Tečaji notranjih vrat v teh starih hišah so bili leseni. Noben gospodar ni pustil, da bi jih namazali, da vrata ne bi škripala. To pa zato, da bi se lahko gospodar, če bi dekle ponoči fantu vrata odprlo, prebudil,« je povedal.

Jože se je nad izdelovanjem lesenih izdelkov navdušil že kot osnovnošolec. Pravi, da je z lesom odraščal. Pozneje se je vozil dolga leta vsak dan z avtobusom v službo v Ljubljano v Litostroj. »Ko sem se upokojil, se mi je zdelo, da bom od dolgega časa umrl. Tako sem začel izdelovati lesene makete. Najprej sem začel izdelovati kašče,« se spominja. Med prvimi izdelki je bil tudi posnetek ogromne gornjegrajske katedrale, simbola Gornjega Grada. Natančnosti, ki jo takšno delo terja, se je navadil že v Litostroju, kjer je moral biti pri vsakdanjem ključavničarskem delu izredno natančen. To se odraža na primer pri izdelavi makete samokolnice, katere kolo ima komaj centimeter premera. Napere njenega kolesa mora zato vstaviti s pinceto.

Jožefu danes čas med lesenimi maketami še prehitro mine. »Včasih ga pokličem h kosilu, a mi pravi, če je reže toliko ura,« je povedala njegova soproga. Včasih gre soprogo v delavnico že navsezgodaj zjutraj. »Žal ugotavljam, da vsega, kar si želim, ne bom uspel narediti,« se boji izdelovalec nevsakdanjih lesenih maket, ko razmišlja o prihodnjih stavbah. Ampak Jožef Božič je še tako čil, da mu bo to skoraj zagotovo uspelo.

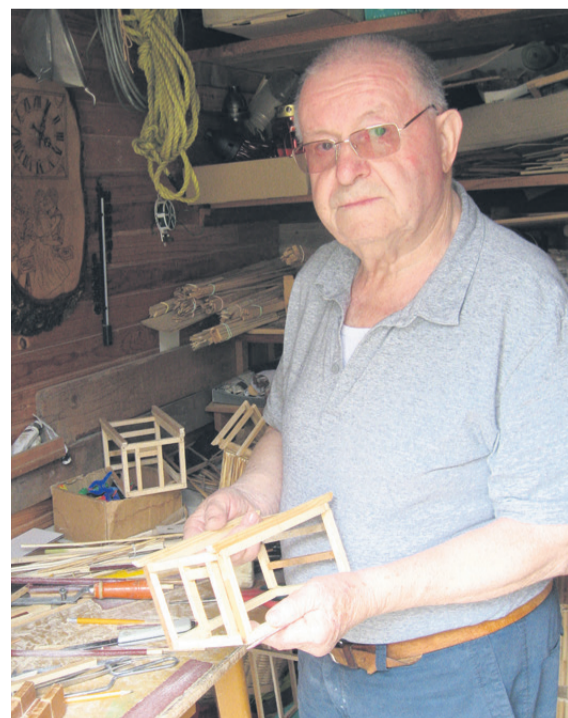
BRANE JERANKO

Vsestranski prejemnik priznanja

Jožef Božič je že kot dvanajstletni fantič igral trobento pri godbi na pihala. V glasbeno šolo se je vozil iz Gornjega Grada po enkrat ali dvakrat na teden v Kamnik in to v vsakem vremenu. Vozil se je s kolesom po makadamu čez devetsto metrov visok prelaz Črnivec. Na eno stran je moral navkreber ob kolesu pešačiti. Pozneje se je izobrazil za fotografa in delal nekaj časa tudi po »ohceti«.

Med stavbami, ki jih je upodobil z lesenimi maketami, so mu nekatere osebno zelo blizu. Med njimi je Sandrova drvarska bajta z Menine, kjer je Jožef vodil za Gornjegrajske leta 1967 prvi smučarski tečaj. Hrano za tečajnike so prispevali kar kmetje, Jožef je triindvajsetim smučarskim učencem kuhel kar sam. Učili so se na zasilnih lesenih smučeh.

Vrsto let je deloval tudi v gasilskem društvu kot orodjar. Ustanovil je prvo skupino gasilk. Osem let je vodil Društvo upokojencev Gornji Grad, še osem let je bil podpredsednik.

Jožef Božič v svoji delavnici

Velikost občine ni pogoj za pridobitev evropskih sredstev

Ob občinskem prazniku smo se pogovarjali z županom Občine Bistrica ob Sotli Franjem Debelakom

Čeprav ima Občina Bistrica ob Sotli le malo več kot 1.300 prebivalcev, se lahko pohvali s končanimi večjimi občinskimi projekti, financiranimi tudi z evropskimi sredstvi. Največji občinski projekt je bila gradnja centralne čistilne naprave Bistrica ob Sotli, na katero je priključenih 350 enot in so jo v celoti financirali iz občinskega proračuna.

»Zaključujemo dela v centru za zbiranje in ločevanje odpadkov, ki je del čistilne naprave in ga bomo opremili z nadzornimi kamerami in optično povezavo. V sodelovanju s Telekomom smo uredili tudi optično povezavo v občini. Izvajalci so zaključili tudi dela v mrliški vežici in vanjo vgradili prav poseben mozaik, ki prikazuje naše kraje,« razlaga župan Franjo Debelak. Eden njegovih najljubših občinskih projektov, to je urejen prireditveni prostor, je tudi končan. »V bližini občinske zgradbe smo z občinskimi sredstvi uredili hišo, v kateri je del prostorov namenjen hostlu, osrednji del predstavlja galerija Gabronka, preostalo je namenjeno hrambi električnih koles. Gre za krasen prostor, ki smo ga obnovili z evropskimi sredstvi. V neposredni bližini smo lani zgradili kozolec, ki je name-

njen prireditvam, saj lahko sprejme do 250 ljudi,« pravi Debelak. Občina je v zadnjih osmih letih uspela obnoviti tudi polovico vseh občinskih cest in javnih poti. »Kljub temu da smo podeželska in pretežno kmetijska občina, smo uspeli izvesti že kar nekaj projektov, nekaj tudi s pomočjo evropskih sredstev,« je ponosen.

Kakšni so vaši načrti v primeru, da boste ponovno izvoljeni za župana?

Večji projekt, ki se ga mislimo v občini še lotiti, je gradnja novega vrtca in telovadnice. V načrtu imamo še kar nekaj drugih projektov, med drugim tudi izboljšano vodooskrbo celotne občine, v sklopu katere bomo uredili vodovodni sistem z vključenimi črpališči. Za omenjeni projekt smo pridobili 1,3 milijona evrov državnih sredstev. Večji občinski projekt bo tudi gradnja optične povezave do vseh tistih gospodinjstev v občini, ki te povezave še nimajo. V prihodnjih mesecih bomo uredili priključke za električne avtomobile in avtodome ter park pri vežici. Večji občinski projekti v prihodnosti bodo usmerjeni v povečanje nastanitvenih zmogljivosti in v ureditev kolesarskih poti. Predvsem je pomembno, da se občina razvija, če ne moremo izvajati projektov pov-

Župan Občine Bistrica ob Sotli Franjo Debelak

sod naenkrat, želimo najprej uresničiti najpomembnejše.

Občina ima kar nekaj aktivnih društev. Katera so najbolj izstopajoča?

Zelo aktivna so pri nas vsa tri kulturna društva. Prvo združuje vse pevske in glasbene skupine, od etno skupine Nojek, vaških pevk, dekliškega pevskega zbora La Vita, rokovskih bendov in drugih. Prav tako k življenju v občini veliko doprineseta tudi društvo Godba Orlica in Brencl banda. Člani so aktivni tako v turističnem kot v športnem društvu, pomembno pa prispevajo k boljšemu življenju v občini tudi številna druga društva.

Vse občine želijo spodbuditi turizem, kar je predvsem povezano s povečanjem prihodkov v občinskem proračunu. S čim Bistrica ob Sotli privablja turiste?

V občini v smeri pospeševanja turizma sofinanciramo večje turistične dogodke, kot so Jožefov in Petrov sejem ter Vaške igre, ki privabijo največ ljudi v kraj, ob dogodku imajo naši ponudniki možnost prodajati svoje izdelke. Ker želimo privabiti več turistov, smo uredili tudi hostel, ki še zaenkrat ne živi kot bi moral, vendar bomo še promovirali naš kraj in ne dvomim, da nam ne bo uspelo.

ANJA HOHLER

Priznanja za izstopajoče

Kot je tradicija, so ob praznovanju občinskega praznika v Bistrici ob Sotli podelili priznanja najbolj prizadevnim posameznikom in skupinam v občini. Častni občan občine je postal **Jože Rainer**, doktor veterine. Nagrado je prejel zaradi dolgoletnega profesionalnega opravljanja dela v veterinarski medicini. Občinskih priznanj sta bila deležna **Avzug Šešerko** za dolgoletno delo v Društvu upokojencev Bistrica ob Sotli in **odbor Društva kmetič Ajda**, ki že 25 let skrbi za izmenjavo mnenj in izobraževanja na področju kmetijstva. Plaketo občine je prejela **Lenka Černelč** za prizadevno delo na dramsko-glasbenem področju in aktivno članstvo v kulturnem društvu. Denarno nagrado je dobila **Emma Dobrina**, učenka 7. razreda in odlična flautistka, ki je zabeležila izjemne dosežke na glasbenih tekmovanjih v tujini in doma.

AH

Bistriška zgodovina predstavljena v Gabronki

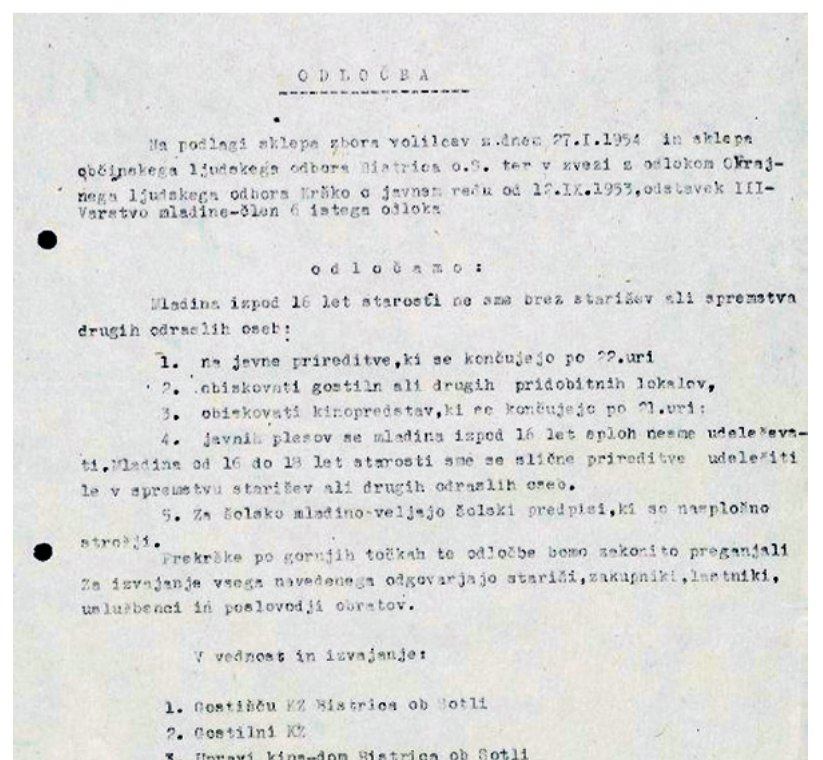
V galeriji Gabronka v Bistrici ob Sotli so ob praznovanju občinskega praznika odprli razstavo o zgodovini Bistrice ob Sotli. Občina je v sodelovanju z Zgodovinskim arhivom Celje pripravila razstavo zgodovinskih dokumentov, načrtov in fotografij bistriškega dogajanja v preteklosti.

»V arhivu smo našli ogromno zanimivih informacij in dokumentov. Najstarejši najden dokument je iz leta 1598, gre za urbar Župnije sv. Petra pod Svetimi gorami, ki prikazuje, kako so kmetje okoliških vasi darovali desetino vladarjem. Zanimivi so tudi dokumenti, ki so nastali okoli leta 1800. Med letoma 1836 in 1858 se je v našem kraju veliko dogajalo, med drugim sta bila zgrajena tudi sedanja občinska zgradba in razstavni prostor Gabronka,« je pojasnil župan Občine Bistrica ob Sotli **Franjo Debelak**. Namen razstave je po mnenju Debelaka mladim predstaviti še neznano zgodovino občine, na določenih fotografijah pa bodo lahko prepoznali tudi svoje prednike. »Tudi starejši generaciji smo želeli dokazati, da so bili naši predniki sposobni in delovni ljudje. Cilj razstave je predvsem predstaviti utrip kraja pred stoletjem in pol,« je še pojasnil Debelak.

Zgodovina Bistrice ob Sotli je prva tovrstna občinska razstava, za katero so pobrskali po dokumentih Zgodovinskega arhiva v Celju, v prihodnje pa naj bi podobne razstave pripravili tudi v drugih krajih.

AH

Foto: Spletna stran Zgodovinskega arhiva Celje

S sklepom občinskega ljudskega odbora Bistrica ob Sotli je bila leta 1954 sprejeta odločba o preporočilih obiskovanja javnih prireditev, plesov in lokalov mladini pred dopolnjenim šestnajstim letom.

»Pomagaj, če lahko, če ne moreš, naredi vse, da preprečiš nastanek škode«

69-letni Jože Rainer, doktor veterinarske medicine, je častni občan Bistrice ob Sotli

Naziv si je prislužil zaradi profesionalnega opravljanja veterinarskega dela na območju Upravne enote Šmarje pri Jelšah. Po mnenju predlagateljev ni le hodil v službo, temveč je to delo opravljal zaradi resnične poklicnosti in pripadnosti stroki ter neumorne pomoči tistim, ki so jo potrebovali. Ob imenovanju je bil zelo presenečen, saj pravi, da je le opravljal svoje delo veterinarja.

Jože Rainer se je rodil v Šmartnem pri Litiji, od koder se je z družino preselil v Ajdovščino, kjer je obiskoval osnovno šolo. Nato se je vpisal na takrat novoustanovljeno živinorejsko-veterinarsko fakulteto, ki je bila edina tovrstna v Jugoslaviji. V času študija veterine na Biotehniški fakulteti v Ljubljani je spoznal svojo ženo Metko in se preselil v Bistrico ob Sotli, natančneje v Zagaj. Po poroki in končanem študiju je postal prvi veterinar v Bistrici ob Sotli, ki ga pred tem bližje kot v Kozjem ni bilo. Kot pravi, ne ve natančno, kdaj se je odločil, da bo postal veterinar in da bo svoje poklicno življenje namenil obolelim in pomoči potrebnim živalim.

»Želja se je verjetno porodila, ker sem vsake počitnice preživel na stričevi kmetiji. Stric je imel dva konja, prašiča in kravi, pretežno pa se je ukvarjal z lesno industrijo,« je pojasnil Rainer. Ko je končal šolanje za veterinarja, je imel več priložnosti, da bi se zaposlil v večjih mestih in opravljal delo inšpektorja ali da bi zasedel delovno mesto v upravni veterini. A teh možnosti Rainer ni izkoristil, saj meni: »Veterinar mora biti prisoten na podeželju, kjer se ljudje ukvarjajo s kmetijstvom. Dela ne moreš opravljati iz pisarne. Veterinar zaradi narave dela svoje službe ne konča po osmih delovnih urah, temveč je vpet v življenje na kmetiji ves čas. Služba veterinarja je poslanstvo.«

Čut za živali in ljudi

Po Rainerjevem mnenju mora imeti dober veterinar čut tako za ljudi kot živali. »Če imaš občutek za delo z ljudmi, to preneseš tudi na živali. Glavni razlog za opravljanje dela veterinarja mi nikoli ni predstavljalo plačilo, saj sem rad pomagal tudi v prostem času. Bistrica ob Sotli je bila, ko sem začel opravljati delo veterinarja, pretežno kmetijska. Skoraj vsaka hiša je imela nekaj glav živine.« Jože Rainer je pogosto svetoval tudi ljudem, ki so bili lastniki živali, ki

Jože Rainer skrbi skupaj z ženo in s sinovi za kmetijo, na kateri imajo približno petnajst bikov, poleg tega se ukvarjajo tudi s pridelavo bučnega olja.

jih je zdravil. Pravi namreč, da je življenje čudna stvar. Vsak posameznik občasno rabi kakšen nasvet. Ko je obiskoval bistriške in druge kmetije v okolici, je s pogovorom pogosto pomagal tudi lastnikom živali. »Ljudje so se z mano mogoče lažje pogovarjali, saj sem bil tujec, poslušal sem in poskušal pomagati pri težavah ljudi, ki so se s pogovorom neko razbremenili,« je pojasnil Rainer. Zato meni, da bi ne glede na specializacijo poklica morali uvesti vsaj en semester psihologije tudi v študijskem programu veterine.

Mladim je treba dati priložnost

»Starejši pozabljamo, da smo bili nekoč mladi,« meni sogovornik. Kot mlad veterinar je dobil priložnost, da se je učil od starejših izkušenih veterinarjev. Pravi, da je od posameznika odvisno, kako nasvete tudi izkoristi. »Ko sem začel delati kot veterinar, sem bil tujec v kraju. Nikogar nisem poznal, poleg tega ni bilo toliko dostopne tehnologije, kot je imajo v veterinarski medicini danes. Imel sem srečo, da sem se zaposlil v kolektivu starejših razumevajočih veterinarjev, ki so me veliko naučili. Po dveh mesecih sem imel prvo dežurstvo, ki sem se ga precej bal, saj si odvisen le od svo-

jega znanja in iznajdljivosti. Še danes sem hvaležen, da so izbrali takšen način izobraževanja, saj se človek največ nauči, ko ga »vržejo v vodo in mora splavati. Vedno so mi starejši kolegi nudili pomoč, če sem jo potreboval. Takšnega načina izobraževanja bi morali biti deležni tudi mladi, ki danes ne dobijo toliko priložnosti, saj v enem šolskem letu študij veterine konča približno šestdeset študentov, kar je preveč za Slovenijo.« V sodelovanju z nekdanjim ravnateljem je Rainer izvajal tudi dodatne dejavnosti v bistriški osnovni šoli, v kateri so se otroci, ki jih je to zanimalo, dodatno izobraževali o kmetijstvu, sadjarstvu in vinogradništvu. Danes zanimanja za tovrstne poklice ni več in po Rainerjevem mnenju tehnologija vpliva na usmerjanje v nove in sodobne poklice. Vseeno nova tehnologija v veterini ni izpodrinila potrebe po znanju klasičnih veterinarskih posegov, ki zahtevajo veliko znanja, moči in poguma. »Da se približaš živali, ki je vsaj petkrat težja od tebe in nepredvidljiva, moraš biti kar pogumen,« je z nasmehom povedal Rainer, ki meni, da so veterinarke enakovredne pri opravljanju svojega dela z moškimi. »Ženske so tiste, ki jim je težje v življenju, saj morajo poleg tega, da skrbi-

jo za dom, na delovnem mestu opravljati delo prav tako stoodstotno kot moški.«

»Ne bi smeli pristati na industrializacijo kmetij«

Rainer zagovarja stališče, da odgovorni za kmetijstvo ne bi smeli pristati na industrializacijo kmetijstva. »Velike farme in druge industrije, ki vzrejajo živino, potrebujejo velike površine in intenzivna gnojila, da lahko pridelajo hrano, kar vpliva tudi na njeno kakovost,« meni Rainer. »V Sloveniji se dogaja, da večino mesa uvažamo, kar pomeni, da nimamo nadzora nad kakovostjo hrane, ki jo uživamo.« Veterina in veterinarji so tisti, ki v prvi vrsti skrbijo za zdravje ljudi, ki je posledica uživanja zdrave hrane. Prav tako meni, da država ne more zagotoviti spodbude predvsem za manjše kmetovalce, saj po njegovem življenje ljudi vodijo trgovci, ki postavljajo smernice delovanja trga, pri čemer jim ni v interesu, da bi spodbujali manjše kmetovalce. Gospodarji manjših kmetij zato danes težko preživijo, saj se je spremenil tudi način življenja in delovanja sistema kmetovanja. »Včasih je kmet lahko vzredil tri bika in postoril še kaj zraven ter preživel sebe in družino. Kmetje

so bili bolj samooskrbni. Danes so stroški preveliki, saj smo navajeni, da imamo vodo, elektriko, telefon, internet in druge ugodnosti modernega življenja. Zato se danes ne da preživeti z majhno kmetijo.«

Prednosti in slabosti majhnih krajev

Rainer ima tri sinove, vsak od njih se ukvarja s svojim poklicem, ki ga vestno opravlja. Eden je sledil očetu, saj je veterinar. »Za majhen kraj je pomembno, da mladi ne odidejo v mesto. Z njihovim odhodom kraj izgubi svoj del. Moj sin bo opravljal delo veterinarja in zato je Bistrica ob Sotli za nekaj časa preskrbljena z veterinarjem. Če ne bomo znali pritegniti mladih in jim v domačem kraju ponuditi službe, bodo odšli, z njimi bodo odšli tudi določeni poklici v občini. Kot smo pred leti že izgubili banko. Čisto vsak posameznik predstavlja del mozaika, vsi skupaj pa tvorimo celoto. Če je skupnost pravilno usmerjena, ima takšno moč, kot jo imata deroča voda ali plaz, ki imata super moč in premagata vse ovire.« Življenje v majhnem kraju ima po Rainerjevem mnenju poseben čar, saj človeka prisili, da je dober in deli težave z drugimi, ki mu jih pomagajo rešiti. Edina slabost Bistrice ob Sotli, ki jo je izpostavil

sogovornik, je, da se mora človek po večjih nakupih odpraviti več kot dvajset kilometrov stran.

Ohranjanje stika z živalmi

Danes je Jože Rainer upokojen, a še vedno pomaga živalim na manjši kmetiji, ki sta jo z ženo Metko podedovala od njenih staršev. »Naša ravninska kmetija ima tako kakovostno zemljo, da obrodi, če jo samo gledaš, kaj šele, če delaš na njej,« je v smehu pokomentiral. Z ženo in s sinovi skrbi za kmetijo, na kateri imajo približno petnajst bikov. Poleg živinoreje se ukvarjajo tudi s pridelavo bučnega olja po postopku praženja. V dveh nasadih buč pridelajo približno 2.400 kilogramov buč, pri čemer za liter bučnega olja potrebujejo približno tri kilograme bučnic. Leta po upokojitvi torej še vedno preživlja vpet v življenje živali in opravlja zunaj. Ima pa Rainer še veliko načrtov. Z ženo zelo rada potujeta, ogledala sta si že večino držav Evrope, naslednja destinacija bo Južna Amerika, ko bosta uspela, saj rada skrbita za Jožetovo mamo, 98-letno gospo, ki še večino opravi zmore sama. »Človek je toliko star, kot se počuti. Pri starosti je zanimivo tudi, da ljudje nimamo časa. Čudim se, kako sem včasih uspel postoriti toliko stvari v enem dnevu. Tatu sem pomagal na kmetiji, hodil sem v službo, z ženo sva si privoščila skok v Maribor, Zagreb ali Ljubljano, če sva želela kakšno obleko ali podobno, zidala sva hišo, skrbela sva za otroke, poleg tega sva imela čas še za prijatelje. Je pa bila žena ves čas zelo razumevajoča, saj nikoli nisem vedel, kdaj bom končal delo. Ko se je na primer zapletlo, nisem mogel reči, da je konec mojih delovnih ur, in oditi domov.«

»Saj sem le opravljal svoj poklic«

»Nikoli nisem pričakoval, da bom za opravljanje svojega poklica dobil naziv častni občan. V Bistrici ob Sotli je veliko ljudi, ki si ta naziv zaslužijo. Ker sem ga bil deležen sam, sem bil zelo presenečen, saj sem samo opravljal svoje delo in za to nisem pričakoval pohvale,« je zatrdil Rainer, čigar življenjski slogan gre nekako tako: »Pomagaj, če lahko, če ne moreš, naredi vse, da preprečiš nastanek škode.«

ANJA HOHLER
Foto: SHERPA

Nov prostor, ki nosi ime Hiša legend, predstavlja delček Toprove zgodovine.

»Toper je skoraj edino slovensko tekstilno podjetje s tako dolgo tradicijo, ki mu po žilah še teče kri. Pri nas druge tekstilne industrije s tako močnim imenom ni več,« je prepričana direktorica družbe Sara Stepanjan.

Prostor na Glavnem trgu je primeren za trgovino, proizvodnjo, skladišče, pisarne, omogoča dostop z avtom. Zato je kot naročen, pravi Sara Stepanjan. In dodaja, da lesena oprema spominja na vrhove in simbolizira Triglav.

Toper – nov začetek v knežjem mestu

Iz Stanetove ulice na Glavni trg – Odprta proizvodnja brez posrednikov

Podjetje Toper, ki je v zlatih časih po vsej Jugoslaviji in v Avstriji zaposlovalo 6.500 ljudi, njegova oblačila so reprezentance številnih držav med drugim nosile na olimpijskih igrah, je zasedlo prostore nekdanje trgovine Borovo na Glavnem trgu v Celju. Zanimivo je, da bodo naročniki odslej lahko pokukali tudi v proizvodnjo. V prihodnosti bodo dobili še možnost, da si s pomočjo aplikacije po lastnih željah oblikujejo svoj edinstven kos oblačila.

Podjetje je v 80. letih prejšnjega stoletja zaposlovalo 6.500 ljudi po vsej Jugoslaviji in v Avstriji. Danes zgodbo te blagovne znamke nadaljuje deset zaposlenih, pravi direktorica Sara Stepanjan. In dodaja, da išče tudi nove člane ekipe – predvsem šivilje in sodelavce na področju komercialne. Toper je pred dvema letoma sicer že odprl trgovino v Stanetovi ulici. Direktorica pojasnjuje, da so jo kupci lepo sprejeli. A je podjetje imelo nekaj organizacijskih težav. »Nismo mogli dovolj hitro razvijati kolekcij, menjati krojev in barv. Trgovina je sicer poslovala dobro. Obetam si, da bo ta na Glavnem trgu prav tako delala dobro, če ne še bolje, saj bo imela podporo proizvodnje. Če nekega kosa ne bo na zalogi, bo stranka povedala, kaj si želi. Šivilje bodo vzele mere, prilagodile kroje in skušale čim prej narediti izdelek.«

Zgled v kriptovalutah

Odločitvi o tem, da bi poleg trgovine uredili odprto proizvodnjo, je po besedah direktorice podjetja botrovala želja, da bi se približali končnim kupcem, predvsem mladim. Pri tem se je zgledovala po kriptovalutah, kjer med proizvodnikom in kupcem ni posrednikov. »Kupci pridobijo verodostojne informacije, vidijo, kakšen je material, od kod izvira blago, kako je zašito, kar posledično pomeni tudi ugodno ceno in dostopnost. Odprta proizvodnja pomeni, da bodo potrošniki, ki pridejo v trgovino, skozi stekleno steno lahko spremljali razvoj izdelka. Videli bodo lahko krojenje, prenos kroja na »ploter« in nato na papir, prenos kroja na blago. Nato sledi priprava dela in šivanje. Tudi to je način, da se domači proizvajalci

Začetek zgodbe o enem najbolj znanih slovenskih tekstilnih podjetij sega v leto 1945, ko je nastala prva predilnica za Tovarno perila. Ta je najprej proizvajala le srajce iz najlona in jih prodala skoraj šest milijonov na leto. Leta 1950 sta vodenje podjetja prevzela dva znana slovenska športnika Dominko Uršič in Marko Jezernik. V Švici sta namreč videla, da so smučarji nosili oblačila znamke Mc Gregor, in nastala je prva šiviljska storitev, tako imenovani lohn posel podjetja Toper. Ker je imelo podjetje ogromno znanja in izkušenj na področju tekstilne industrije, je širilo nabor družb, za katere je šivalo. Pod okriljem Topra so nastajali tudi športni oddelki. Leta 1984 je kar deset reprezentanc na olimpijskih igrah v Sarajevu nosilo Toprove rokavice. Vrhunec uspeha je bil povezan s tedanjo Čehoslovaško, kjer so na leto prodali šestdeset tisoč zimskih bund. Sinonim za kakovostno bundo v tej državi je postala beseda toprova.

Sara Stepanjan, ki je najmlajša častna konzulka Armenije v Sloveniji, že skoraj petnajst let deluje v mednarodnem prostoru in pomaga slovenskim proizvajalcem v tujini, predvsem na bolgarskem, armenskem in srbskem trgu. Blagovno znamko Toper je kupila leta 2013 od prejšnjega lastnika Lonka Inženiringa, ki je šel v stečaj.

Oče Sare Stepanjan izvira iz Armenije. Bil je profesionalni glasbenik, ki je prišel igrati v Slovenijo, med drugim je igral za Hazard.

»Moja zgodba je zelo težka, saj sem hči političnega zapornika. Vse življenje se borimo za pravico in resnico. Pol mojega otroštva smo hodili po najhujših zaporih nekdanje Jugoslavije. Nosila sem oblačila drugih otrok, saj smo bili zelo revni. Paradoks je, da danes oblačila, ki jih izdelujemo v Topru, nosijo vsi – od najbolj preprostih ljudi do predsednika države.«

Mladi oblikovalci bodo lahko proizvodne prostore najeli za uresničevanje svojih zamisli. Direktorica podjetja se dogovarja, da bi za blagovno znamko Toper oblikovali tudi nekateri znani oblikovalci, na primer Ivona Novak in Milanka Močnik, ki ustvarja pod blagovno znamko Solo Mila.

približajo kupcem in da bodo slednji bolj cenili tiste, ki v Sloveniji skrbijo za izdelavo oblačil,« meni Sara Stepanjan.

Trenirka razočarane gospodinje

Toper skuša biti uporabnikom blizu s svojimi lastnimi kolekcijami,

obenem želi še kakšnega naročnika privabiti s konceptom »naredi si sam«. Sploh mladi si želijo edinstvenih kosov oblačil, s katerimi

»Žalostno je, da je tako veliko podjetje propadlo. Če bi se njegovo poslovanje obdržalo na ravni, kot je bilo v zlatih časih, bi bila to danes velika multinacionalka. Vemo, da je bil Toper ustanovljen pred Adidasom.«

izstopajo. Naročniki bodo lahko v prihodnosti s pomočjo aplikacije najprej izbrali kroje, nato določili barve, dodali potiske in podobno. Vse skupaj jim bodo olajšale določene teme, kot so na primer upornik, šolar, razočarana gospodinja, pomlad, retro, moderno in podobno.

Ker Toper simbolizira legendarno slovensko blagovno znamko, nosijo trgovina in proizvodni prostori ime Hiša legend. Zaposleni se opirajo na zgodovino podjetja, ki jo vključujejo v sodobne kolekcije. Delček nostalgije obiskovalca prevzame, že ko vstopi v predverje, kjer je predstavljenih nekaj kosov oblačil in spominov na sodelovanje Topra na športnih prireditvah. Med drugim si lahko v vitrini ogleda knjigo z zimskih olimpijskih iger v Sarajevu leta 1984, kjer so zbrani podpisu sodelujočih športnikov. Gradivo je podjetju posodil nekdanji direktor podjetja Zvone Dežnak. Ta meni, da so novi Toprovi proizvodni in trgovski prostori fantastična pridobitev za mesto.

Tudi kave ne pijemo goli

Toper sodeluje s približno 250 slovenskimi družbami, med katerimi so tudi Krka, Petrol, Elektro Celje ECE, Simbio in drugi. Po želji naročnikov oblikuje trenirko, majico ali drug kos oblačila za njihove zaposlene. »Ko se človek zjutraj zbudi, se najprej obleče. Tudi kave ne spiije gol. Samooskrbe na področju tekstilne industrije pri nas pa skoraj ni. Želim si, da bi podjetja svoje zaposlene oblačila lepo in s slovenskimi blagovnimi znamkami. Poskušamo zagotoviti ugodne cene. Zaposleni, ki prejmejo takšna oblačila, pa so veseli, da podpirajo slovensko gospodarstvo.«

Sicer dobijo v Topru kar nekaj povpraševanj po manjših serijah oblačil, ko stranke želijo na primer 20, 30 ali 50 kosov. Z novo proizvodnjo v Celju bodo skušali še koga nagovoriti, da bo raje izbral slovenski izdelek, kot da bo logotip svojega podjetja na primer natisnil na majice s Kitajske.

TINA STRMČNIK
Foto: SHERPA

novi tednik

Vedno z
menj!

radio celje

»Želimo pomagati drugim«

Humanitarna odprava mladih zdravnikov na Madagaskar – Pomagate lahko tudi vi

14. oktober bo odločilen za odpravo petih mladih – štirih zdravnikov in enega zobozdravnika – ki bodo takrat sedli na letalo in se odpravili proti Madagaskarju. Del te odprave je tudi Celjan Jurij Zupan z Ostrožnega.

Jurij je mlad zobozdravnik, ki je pred mesecem diplomiral na Medicinski fakulteti v Ljubljani, in je že kot otrok, ko je sedel v mami ordinaciji, vedel, da je zobozdravniški poklic najlepši na svetu in da mu je namenjen. Kmalu na začetku študija je vedel tudi, da si želi oditi na medicinsko odpravo.

Želja, da bi pomagali

Mladi zdravniki bi lahko čas posvetili gradnji kariere tukaj, a so se namesto tega odločili, da bodo tri mesece življenja in svojih izkušenj posvetili ljudem v majhni vasi Matanga na jugovzhodu Madagaskarja. »Glavni razlog za odhod na odpravo je zagotovo, da želim pomagati drugim. Odločilen trenutek, da sem se odločil, da bom šel, je bil, ko sem gledal fotografije drugih odprav na Facebooku. Nekaj se premakne v tebi,« je povedal Jurij, ki poleg tega rad spoznava druge kulture in si želi videti kaj novega.

Vasica, kamor bodo odpotovali, je od glavnega mesta Antananarivo oddaljena sedemsto kilometrov, prvo večje mesto Farafangana z bolnišnico je sto kilometrov stran. »Po besedah naših predhodnikov je cesta do glavnega mesta še spodobna za vožnjo, zadnjih sedemdeset kilometrov pa je podobna našim gozdnim potem. Pot do tja lahko traja več ur. V deževni dobi je lahko povsem neprevozna,« je pojasnil Zupan. Člani odprave se poznajo že iz začetnih letnikov fakultete. Ključen je bil vpis izbirnega predmeta Tropska medicina, ki je obvezen del priprav na odpravo. Člani so morali opraviti še aktivne vikend priprave, kjer so se še dodatno izobrazili. Svoje znanje in izkušnje že nabirajo v ljubljanskem kliničnem centru, da bodo dobro pripravljene na izzive na Madagaskarju.

Veliko volje za delo

Odprava bo nastanjena v misijonu, kjer je deset let de-

Eva Bojc, Jan Šmid, Jurij Zupan, Matej Cankar in Sončka Jazbinšek

Še lahko pomagate:

Podatki za donacijo na TRR:

Naziv: Univerza v Ljubljani, Medicinska fakulteta
Naslov: Vrazov trg 2, 1000 Ljubljana
IBAN številka računa: SI56 01100 6030 708 380
Skliv/referenca: 250573-17
Namen Ekspedicija Madagaskar November-Januar 2018/2019

SMS-donacija:

Pošljite SMS s ključno besedo ODPRAVA5 na številko 1919 in prispevali boste 5 evrov. Prispevajo lahko uporabniki mobilnih storitev Telekom Slovenije in A1. Pravila in pogoje uporabe lahko preberete na spletni strani www.madagaskar2018.si

Paypal donacija:

V primeru, da imate paypal račun ali kreditno kartico, lahko podprete odpravo s klikom na gumb »donate« na spletni strani odprave www.madagaskar2018.si, ki vas preusmeri na stran paypal.com.

loval misijonar Izodor Grošelj. Ta je tam pomagal zgraditi tudi dispanzer, kjer bo mlada ekipa opravljala svoje delo. V eni od treh ambulanz bo delal tudi Jurij, ki pravi, da ga tam čakata star zobozdravniški stol in vrtnik, ki

se je v času trenutne odprave pokvaril. Jurij bo tako s sabo nesel rezervni del in poskušal stroj popraviti, da bo lahko opravljal svoje delo. »S tem strojem bom lahko naredil tudi kakšno plombo, če bodo zobje še zdravi,

drugače bo moje delo predvsem izdiranje zob,« je pojasnil Jurij. Vaščane bodo učili tudi preventive, kako skrbeti za pravilno ustno in splošno higieno, s katero je možno preprečiti širjenje nalezljivih bolezni.

Ostali zdravniki se bodo razdelili po področjih dela, na internistični del, za kirurgijo, za oskrbo kroničnih ran, mlada zdravnica se bo bolj ukvarjala s podhranjenimi otroki, ki predstavljajo veliko težavo v tistih krajih. Tam je izjemno razširjena malarija, manj je spolno prenosljivih bolezni. Pred pol leta je bil tam večji izbruh kuge, srečujejo se tudi s tuberkulozo. Težje primere, ki jih ne bodo mogli rešiti v vasi, bodo poslali v bližnje mesto Farafangana, kjer je večja bolnišnica. Zdravstveni sistem tam je predvsem zaseben in plačljiv. Veliko storitev morajo domačini sami plačati, tudi v njihovem dispanzerju. »Tistim, ki si ne morejo privoščiti zdravljenja, pomagamo s sredstvi tudi mi. Če je treba, plačamo tudi za prevoz in zdravljenje, operacije v bolnišnici,« je razložil Zupan in dodal, da so tam storitve precej cenejše.

Pomoč od vsepovsod

Prav zbiranje sredstev je predstavljalo velik del priprav, ki so se začele skoraj leto pred odpravo. »Potem ko so nam na fakulteti odprli račun, smo bili nekako prepuščeni sami sebi, kako se bomo znašli. Na začetku je bilo težko, potem je

nekako steklo,« je povedal Jurij. Glede na prejšnje odprave potrebujejo približno 16 tisoč evrov. Večino so že zbrali, vendar bodo še nadaljevali. »Ne gre samo za denar. Potrebujemo tudi zdravila, povoje, rokavice, obveze, anestetike in druge potrebščine, pri čemer so nam pomagali zasebne

ambulante, posamezniki in drugi,« je povedal mlad zobozdravnik. Sredstva so zbirali s prodajo majic, vrečk in plasten na stojnicah, kjer so doživeli velik in pozitiven odziv. Ljudje in organizacije so pomagali in še pomagajo na različne načine, je povedal Jurij: »Na Gorenjskem okulistika za nas zbira stara očala, ki jih bomo v vasi in okolici tudi razdelili.« Dodal je, da je cela ekipa hvaležna vsem za pomoč in podporo, ki je ne manjka.

Strah pred nemočjo

Jurij je povedal, da se je veliko ljudi odzvalo, rekoč, da so ti mladi zdravniki pogumni in da si upajo. Takšna odprava ima prednosti in tudi slabosti, mladi imajo veliko odgovornost. »Najbolj nas je zagotovo strah, da bi dobili bolnika s težkim primerom bolezni in mu ne bi mogli pomagati, čeprav bi mu na primer tukaj lahko,« je pojasnil Zupan. Da bodo lažje pomagali, se bodo naučili tudi nekaj osnov njihovega jezika malgaščine. »Prejšnje odprave so zbirale fraze v nekakšnem slovarju, ki nam bodo v pomoč pri osnovnem sporazumevanju, dajanju navodil za jemanje zdravil,« je povedal Jurij. Na začetku se bodo ustavili tudi pri misijonarju Pedru Opeki, ki jim bo pomagal najti kombi za prevoz do vasice in pri nakupu zdravil, ki jih bodo potrebovali.

KLARA PODERGAJS
Foto: osebni arhiv ekipe

CELEIA - mesto pod mestom

Javno vodstvo

Nedelja, 8. julij 2018,
ob 11.00,
Knežji dvor.

Pokrajinski muzej Celje
Informacije:
T: 03/4280962 ali 031612618
E: muzej@pokmuz-ce.si

Vaš zakaj naš zato.

Vsaka ponedeljek
radio celje ob 12.15.

Iščemo odgovore na
vprašanja poslušalcev.

03 4225 148

radio@nt-rc.si

Prešernova 19
3000 Celje

Podjetnik, ki rad dobro je pod dobro svetilko

Gašper Puhan z novo nagrado, tokrat za oblikovalski presežek

Najprestižnejšo mednarodno nagrado za oblikovalske dosežke, ki jo podeljuje nemška ustanova Design Zentrum Nordrhein Westfalen vse od leta 1955, vsako leto prejme tudi nekaj slovenskih podjetij. Letos se lahko s prestižem pohvali tudi svetilo GeoLux Plain, ki ga je oblikoval univerzitetni diplomirani oblikovalec Gašper Puhan, ki je tudi direktor in solastnik družbe GeoEnergetika. A razlogov za slavlje ima Gašper Puhan še več. Uspešen ni samo v podjetju GeoEnergetika. Je tudi lastnik uspešne restavracije Galerija okusov, ki je letos med 165 restavracijami prejela največ glasov po izboru ljudstva, in je direktor marketinške agencije Medias kreativ, ki z novo stranko dobiva nove izzive.

Gašper Puhan ima pisarno v prostorih poleg dvorca Novo Celje v objemu istoimenskega baročnega parka. Poleg je prestižna restavracija Galerija okusov. Veliko dobrega okusa na enem mestu, bi lahko povzeli.

Pogovor je večino časa potekal v sejni sobi, takrat je bila prostoru primerno zadržana tema, a ko se je pogovor prestavil v park pod dišeča drevesa, je tudi še tako zadržan direktor pokazal svojo nežno plat in predanost okolju, kjer z ženo Vito ustvarjata velike in prepoznavne zgodbe. »Priznam, da smo bili malce presenečeni, ko smo izvedeli, da smo dobili nagrado, sploh ker smo manjše podjetje v primerjavi z multinacionalkami na tem področju. Zavedamo se, da imamo omejen proračun za dizajn in razvoj. Zaradi tega moramo biti bolj inovativni in prodorni. Ker sem po osnovni izobrazbi oblikovalec, sem se z zaposlenimi odločil, da bomo izdelovali oblikovno dovršene kose, kar se je izkazalo za pravilno odločitev.

Kajti na zahodnih trgih ima oblika izdelka tudi zelo pomembno težo, ne samo cena.«

Nagrajena napredna tehnologija in dovršena oblika

Če ima nagrada že precejšnjo težo v tujini, počasi postaja prepoznavna tudi v Sloveniji. V Zrečah in Velenju so lahko občani ponosni, da se sprehajajo pod nagrajenimi uličnimi svetilkami. »Svetilka ni nagrajena le zaradi videza, temveč smo prejeli nagrado tudi za celovito rešitev. Strokovno žirijo Red Dot smo prepričali z inovativnim oblikovnim pristopom, ki omogoča napredne tehnološke rešitve, enostavno namestitev izdelka v okolje ter enostaven tehnološki proces, ki omogoča nižje proizvodne stroške.«

GeoEnergetika je največje njegovo podjetje, zaposlenih ima 26 ljudi. Drugo podjetje je marketinška agencija Medias kreativ, kjer je Puhan začel graditi kariero. »Specializirani smo za »brendiranje in oblikovanje. Kot direktorju mi je najbolj všeč, da na trgu delujemo že dvanajst let in imamo še vedno podpisane pogodbe s svojimi prvimi strankami.«

Želja vsakega Slovenca je imeti gostilno

Ker sta z ženo navdušenca visoke kuhinje, je bilo restavracija Galerija okusov logično nadaljevanje podjetniške poti. »Mogoče je res nekaj na tem, da si vsak Slovenec želi svojo gostilno,« se je nasmehnil Puhan, a ko je pred leti prvič prišel v krasen baročni park, je takoj vedel, da mora tam zaživeti takšna zgodba. »Na začetku nismo načrtovali tako velike zgodbe, bolj smo imeli idejo o postrežbi zaključenih skupin, a danes je to zelo

resna restavracija, ki za slovenske trge zelo dobro služe.«

Vedno več gostov je iz tujine, a hvaležni so za vsakega slovenskega gosta. »Ker smo restavracija višjega cenovnega razreda, je odstotek Slovencev, ki jih lahko dosežemo, omejen.« Restavracija, ki dobro služe, je zelo zahteven in trd posel, zato je treba biti osredotočen na pravo smer. »Pri večini slovenskih gostiln pogrešam avtohtonost in lastno identiteto. Prevladujejo tuje prehranske sheme, kot so pice, hamburgerji. A to nismo mi, to delajo drugje veliko bolje. V Galeriji okusov je drugače. Od začetka smo imeli zelo jasno zastavljeno vizijo, kako in s kom bomo delali. Želeli smo ohraniti svojstvenost in gostu ponuditi popolno doživetje. Dobra restavracija je ravno prava mešanica dobre kulinarike, strežbe in prostora.«

Kulinarika kot gradnik slovenskega turizma

Gašper Puhan je prepričan, da če želi Slovenija postati turistično prepoznavna dežela, so gostilne, ki zadovoljujejo le primarne potrebe, premalo, da bi našo deželo obiskal še kakšen turist več. V svetu so se razvile turistične kulinarčne destinacije in kulinarika je po besedah Puhana lahko eden temeljnih gradnikov tudi slovenskega turizma. »V Sloveniji smo že naredili velik korak. A še vedno so nekateri gostinci preveč usmerjeni v to, da naredijo čim ceneje in čim dražje prodajo. V našem podjetju to ne deluje. Prava cena je tista, ko ti gost da napitnino in iskreno zahvalo. V vsakem podjetju se je treba neprenehoma razvijati. A tu je še dovolj prostora za napredovanje. Ljudje smo narejeni, da smo vedno boljši in vse to dela naše delavnike bolj zanimive. Če hočeš biti uspešen, moraš delati po svojih najboljših močeh.«

Ob hrani in pijači se čas ustavi

Kot je dejal Puhan, lahko v restavraciji zelo hitro dobijo povratne informacije svojih strank. »Všeč mi je, ko pridejo poslovni gosti in rečejo, naj nekaj hitro pripravimo, da imajo na razpolago samo kakšno uro ali dve. A ko pridem kasneje v restavracijo in jih vidim, da so še tam in zadovoljno sedijo ob krožnikih in kozarcih, je zame res dober občutek. To pomeni, da se pri nas dobro počutijo in da se jim čas kar ustavi.«

Puhanova teza je, da moramo ne samo jemati iz okolja, temveč tudi vanj vračati. Treba je plačevati davke, da so urejeni ceste, avtoceste, parki, zdravstvo, šolstvo. Treba je tudi pomagati ljudem, ki to potrebujejo. S fundacijo Utrip humanosti pomaga mladostnikom, ki imajo raka. »Vedno, ko objavimo razpis, upamo, da bo čim manj prijav. Žal ni tako, ker naši študenti nimajo le zdravstvenih, ampak včasih tudi socialne težave. S fundacijo želimo poleg pomoči tudi opozoriti na to, da rak pri mladostnikih obstaja, pri čemer je preventiva zelo pomemb-

Pod nagrajeno svetilko

na. Vem, da je zelo utopično, a če bomo vsi nekaj dobrega naredili, bo svet veliko boljši.«

Presenečenja tudi v prihodnosti

Globalnega sveta ne moremo spreminjati, lahko spremenimo svet okoli sebe. Temu sledita tudi Gašper in Vita, ki bosta poleg restavracije postavila nov butični hotel. »Imamo načrte, tehnične zadeve so urejene. Naredili smo vse, da lahko začnemo nemudoma graditi. Sredi drugega leta bi radi sprejeli že prve goste, a škarje in platno sta v drugih rokah.« Na marketinškem področju se veselijo nove stranke, v GeoEnergetiki pa razvijajo novo inovativno svetilko, ki bo na podlagi različnih merjenj v urbanem okolju napovedovala spremembe

in se na njih odzivala. To so veliki načrti, ki se pogosto napišejo tudi med konci tednov. »Rad se pošalim, da so konci tednov najboljši za delo, ker je mir. A ker se z ženo zavedava, kako je pomembna družina, so konci tednov rezervirani za naju in za čas z najino dveletno hčerko.«

Ob ljudeh, ki jim konjiček postane služba, ko se zdi, da ima njihov dan več kot 24 ur, se vedno vprašam, ali imajo življenje tudi izven službe. »Službe nikoli popolnoma ne izključimo. Vedno gremo radi v dobre restavracije, tam vedno preverimo, kako svetijo luči. In vsak dizajnerski izdelek je naš navdih,« je z nasmehom na obrazu zaključil način življenja.

BARBARA GRADIČ OSET
Foto: Grupa

V Galeriji okusov imajo izbrano vinsko ponudbo. Če ste izbirčni oziroma imate izbran okus, potem lahko poskusite tudi najdražje vino za kar nekaj tisoč evrov.

Vita in Gašper Puhan

Z majhnimi prispevki do velikih uspehov zdravljenja

Gre za življenje bolnikov z najhujšimi oblikami raka

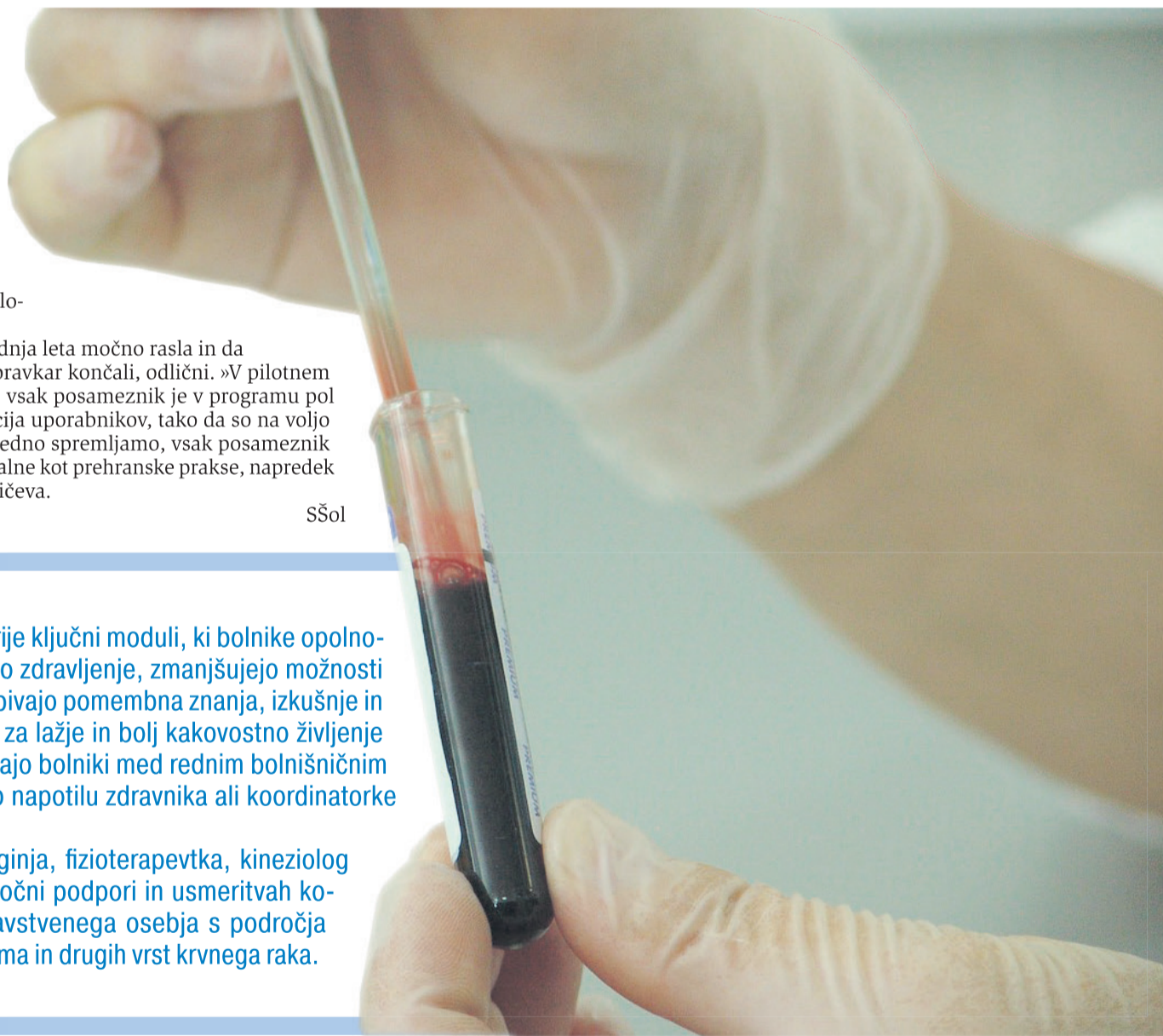
Slovensko združenje bolnikov z limfomom in levkemijo je kot nosilec pilotnega programa celostne rehabilitacije za bolnike s krvnim rakom začelo akcijo zbiranja denarja za izvedbo omenjenega programa. Gre za prvi tovrsten program celostne rehabilitacije za bolnike s krvnim rakom pri nas, ki želi z dobro prakso in uspešnimi rezultati tlakovati pot sistemsko urejeni celostni rehabilitaciji tudi za ostale bolnike z rakom in širše ter spodbuditi pristojne ustanove k uvedbi tovrstnih programov v redno zdravstveno oskrbo.

Prispevate lahko tako, da pošljete SMS sporočilo s ključno besedo ZDRAV5 na 1919. S tem prispevate 5 evrov za izvedbo programa. Možni so tudi prispevki na transakcijski račun Slovenskega združenja bolnikov z limfomom in levkemijo, ki je objavljen na spletni strani združenja.

Za programom stojijo ugledni slovenski strokovnjaki, tudi Ministrstvo RS za zdravje je podprlo program in mu namenilo dve tretjini sredstev za njegovo dveletno izvedbo. Manjkajoča sredstva združenje po vzoru tujih razvitih držav zbira s prispevki splošne javnosti. »Čeprav se na prvi pogled morda zdi, da je program namenjen le ozki skupini bolnikov s krvnim rakom, nikakor ni tako. Res je, program smo v združenju zasnovali v sodelovanju z domačimi strokovnjaki namensko za bolnike s krvnim rakom, vendar bodo rezultati uspešnosti in izkušnje, ki jih bomo v dveh letih pridobili, izredno koristni za vse druge bolnike z rakom in tudi širše,« je pojasnila **Kristina Modic**, izvršna direktorica Slovenskega združenja bolnikov z limfomom in levkemijo.

Poudarila je, da je potreba po tovrstnem programu zadnja leta močno rasla in da so rezultati prvih bolnikov, ki so šestmesečni program pravkar končali, odlični. »V pilotnem projektu je število mest oziroma uporabnikov omejeno, vsak posameznik je v programu pol leta. Pred kratkim je rehabilitacijo končala prva generacija uporabnikov, tako da so na voljo tudi prve izkušnje in rezultati. Napredek uporabnikov redno spremljamo, vsak posameznik tudi vodi svoj dnevnik, v katerega zapisuje tako svoje gibalne kot prehranske prakse, napredek beležijo tudi vsi strokovnjaki izvajalci,« pojasnjuje Modičeva.

SŠol

Program celostne rehabilitacije tvorijo trije ključni moduli, ki bolnike opolno- močijo, jim pomagajo obvladovati naporno zdravljenje, zmanjšujejo možnosti za zaplete ali jih odpravljajo. Bolniki pridobivajo pomembna znanja, izkušnje in podporo strokovnjakov ter se usposobijo za lažje in bolj kakovostno življenje med boleznijo in po njej. V program vstopajo bolniki med rednim bolnišničnim zdravljenjem ali takoj po njem, in sicer po napotilu zdravnika ali koordinatorke programa.

V programu aktivno sodelujejo psihologinja, fizioterapevtka, kineziolog ter dve klinični dietetičarki, seveda ob močni podpori in usmeritvah koordinatorke programa ter vodilnega zdravstvenega osebja s področja zdravljenja levkemije, limfoma, plazmocitoma in drugih vrst krvnega raka.

Boj je izjemno hud

Zdravljenje bolnika s krvnim rakom je za telo izredno agresivno naravnano, zapleti so mogoči in tudi pogosti, tako da bolnika to popolnoma izčrpa fizično in psihično.

Bolniki, ki vstopajo v program, se srečujejo s hudimi telesnimi omejitvami, ki so posledica agresivnih kemoterapij, presaditev krvotvornih matičnih celic ter podobnih terapij. V primeru agresivnih kemoterapij v več ciklih so močno oslabiljene tudi mišice, kosti, zato se pri določenih vrstah krvnega raka pojavlja nevarnost zlomov. Močna mišična masa je zato ključna in bolniki v programu spoznajo, kako jo z ustrežno prehrano in fizično aktivnostjo ter vitalnim psihičnim stanjem tudi zagotoviti. Takšen program bolniku omogoča, da gradi svojo fizično aktivnost za čas, ko bo mišično maso potreboval za lažje

prestajanje bolezni. Posebej pomembno vlogo v programu ima tudi druženje bolnikov v skupinah, v katerih lahko delijo izkušnje, izražajo podporo, gradijo pričakovanja. To kot posebno prednost zaznavajo vsi vpleteni izvajalci, od psihologinje, klinične dietetičarke, fizioterapevtke, kineziologa in koordinatorke programa, ki ima pomembno vlogo pri organizaciji in izvedbi programa ter s svojim znanjem, komunikacijskimi izkušnjami in čutom bolnike povezuje v skupine ter uvaja nove člane.

Ena bistvenih prednosti programa je tudi, da se bolniki po prenehanju bolnišničnega zdravljenja ravno na podlagi programa lažje in hitreje vrnejo v službo, k opravilom, ki jih bogatijo in jim omogočajo kakovostno življenje.

Mesta v trikotniku

Od Drave do Donave in čez njo – Po Vukovarju, Osijeku in Somborju

»Kam za praznike?« sem se vprašal. V Benetke, na Dunaj, v Budimpešto, na Jadran ...? Vsi ti kraji so izjemno lepi vsak na svoj način, vendar sem jih obiskal že prevečkrat. In zakaj ne bi obiskal krajev, ki jih še nisem videl in ki jih Slovenci večinoma poznamo le po imenu? Ko sem naletel na fotografije Osijeka, prestolnice Slavonije, sem se hitro odločil zanj. V njegovi bliži-

ni sta namreč tudi Vukovar in Sombor, ki je v Vojvodini. Sama zanimiva mesta, v katerih je mogoče čutiti njihovo skupno avstro-ogrsko preteklost, duh tistega časa.

Sombor? Kri ni voda, zato sem se najprej zapeljal v to mesto, kjer imam kar dve veji sorodnikov. Moja teta iz Obsotelja, ki se je spominjajo, da je bila lepa kot Greta Garbo, je prišla v letih pred drugo svetovno vojno na delo v Sombor.

V kinu je spoznala elegantnega mladeniča, ki je sedel štiri vrste pred njo in se je ves čas predstave oziral. Bil je sin zelo bogate judovske družine iz tega večkulturnega mesta. Pozneje sta se poročila. Med vojno so skoraj vsi judovski družinski člani umrli v nacističnem koncentracijskem taborišču, moja teta pa je doma pazila na dom. Kot Slovenko so jo na srečo pustili na miru. Po drugi svetovni vojni se je v Sombor preselil iz

Obsotelja še moj stric, njen brat.

Večkulturni Sombor

In tako sem se odpeljal proti Somborju skozi Varaždin, Koprivnico, Virovitico, Slatino in Baranjo, ki je že onkraj Drave. »Približevanje strogo prepovedano. Mine!« je pisalo ob gozdu takoj čez Dravo. To je ena zadnjih sledi zadnje vojne na Balkanu pred dvema dese-

tletjema, ki je med potepanjem po teh krajih na zunaj skoraj ni več mogoče opaziti. Med lepšimi koticami je bila vinska cesta v Kneževih Vinogradih v Baranji, kjer so dvojezični, hrvaško-madžarski napisi. Blizu je široka Donava, ki je obenem meja med Hrvaško in srbsko Vojvodino. Meja med državama, ki predstavlja zunanjo mejo Evropske unije, je, kot sem jo doživel, zlahka prehodna.

Ko sem se zapeljal čez meddržavni most čez Donavo, sem se spomnil Straussovega valčka, ki ji je posvečen. Slavonija in Vojvodina seveda spadata v isto kulturno okolje, o čemer pričajo tudi številne stare baročne zgradbe. Na obeh straneh meje so me presenetile vasi in ulice

s starimi nizkimi panonskimi hišami, ki so jih v severozahodnem delu Hrvaške že nadomestile nadstropne hiše. Te tistega starega panonskega čara seveda ne premorejo.

Na večkulturnost Somborja, kjer živijo predvsem Srbi in Mađžari – v starih časih je bilo tudi precej več Hrvatov in veliko več Nemcev –

V opevanem Somborju, v vojvodinski pokrajini Bačka

Prizor iz središča Somborja. Nevsakdanji pomnik, posvečen srbskemu književniku Lazi Kostiću (1877-1934) v tem mestu. Njegova pesem Santa Maria della Salute, posvečena trideset let mlajši Lenki, je med ljubzenskimi pesmimi.

sem bil pozoren že med svojo vožnjo proti mestu. Iz avtomobila sem opazil katoliško cerkev hrvaškega svetnika sv. Nikole Tavelića in številne Rome ob cesti. Srečal sem celo konjsko vprego. V mestu, ki ima podobno število prebivalcev kot Celje, me je nato presenetilo zelo urejeno mestno jedro. Tam je bil ravno takrat cvetlični sejem. V njegovi bližini sem bil pozoren na kip velikega srbskega ekspresionističnega slikarja Milana Konjovića, legende Somborja. Pred približno tremi desetletji, ko sem bil nazadnje v tem takrat jugoslovanskem mestu, sem ga obiskal in o njem napisal

članek za Naše razglede. Na slikarjevo bogato ustvarjanje spominja somborska Galerija Milana Konjovića.

V mestu izstopajo lepi starinski dvorci, med njimi stavba županije, ki premore toliko sob, kot je dni v letu. V njej je največja slika Srbije, 28 kvadratnih metrov velika Bitka pri Senti. Za razliko od Celja, kjer ulice zvečer opustijo, so somborske polne življenja vsaj do polnoči. Trgovine so odprte do desetih zvečer. Iz gledališča, kjer so igrali Sumljivo osebo komediografa Branislava Nušića, je odhajala mala množica gledalcev, staro in mlado. In še to: v motelu v predmestju me je stala nočitev v sobi s kopalnico le štirinajst evrov.

Mestno središče Vukovarja je tik ob Donavi. Onkraj reke je Srbija.

Tramvaji v Osijeku

Zelo lepo mesto je Osijek, prestolnica slavonske ravnice. Četrto največje hrvaško mesto z več kot sto tisoč prebivalci se je razvilo tik ob reki Dravi. Zato se ponaša tudi s tem, da je pristaniško mesto. Ob Dravi so lepo urejena sprehajališča in kolesarske steze, na vsaki strani reke jih je po več kot tri kilometre. Po mestu še vedno vozi dobri stari tramvaj.

Zgodovinsko jedro Osijeka predstavlja območje Tvrde, to je Trdnjave, kjer so predvsem različne lepe baročne stavbe. Sodobno središče Osijeka, to je Gornji Grad, je precej oddaljeno. Zgrajeno je bilo šele v 19. stoletju. Gornji Grad je v znamenju trikotnega Trga Anteja Starčevića in ogromne neogotske cerkve sv. Petra in Pavla z opečnim pročeljem. Na Evropski avneniji so ohranjene številne čudovite secesijske stavbe.

Med zadnjo vojno je bil Osijek mesto hudega topniškega obstreljevanja. Najbolj znan prizor iz vojne je tisti, ko je tank jugoslovanske vojske prevozil rdečega »fička«, ki je služil kot ena od barikad. Na prizor, ki so ga predvajale številne televizijske postaje po svetu, spominja danes na licu mesta njegova umetniška inštalacija.

Nov Vukovar

Vukovar, ki je simbol strahotnih grozot zadnje vojne na tem območju, je komaj trideset kilometrov od Osijeka. Po statistiki je na vsak kvadratni kilometer Vukovarja padlo približno pet tisoč bomb, raket, granat in drugih eksplozivnih sredstev. Med hojo po mestu sem videl precej moških srednjih let, ki so pohabljeni. Njihovo življenje je bolj ali manj uničeno. S parkirišča pri Lidlovi trgovini se spomnim voznika, ki ima samo eno roko, in še bi lahko našteval. Tistih ran, ki so ostale v človeških dušah, seveda nisem mogel videti. Med hojo po obnovljenem mestu sem si komaj predstavljal, da so po teh ulicah pred približno dvema desetletjema ležali med ruševinami ranjenci in trupla umrlih. Da je bilo človekovo življenje ničvredno.

Današnji Vukovar je veliko sledi vojnega opustošenja že odpravil, saj si mesto prizadeva, da bi živelo čim bolj običajno, podobno kot druga po svetu. Videl sem dve desetletji stare fotografije ulic s hišami, katerih pročelja so bila preresetana

Ena zadnjih poškodovanih mestnih hiš Vukovarja, kjer so sledi vojnega gorja.

V obnovljenem baročnem Vukovarju. Si predstavljate, da so po teh ulicah pred dvema desetletjema ležali trupla in ranjenci?

(1941 - 1910), ki je pokopan med najlepšimi srbskimi

od streljanja. Danes dajejo te ulice čisto drugačno podobo, saj je veliko obnovljenega. Po kulturni plati je v Vukovarju najbolj zanimiv muzej najdišča znamenite neolitske vučedolske kulture iz obdobja 3000 do 2200 let pred našim štetjem. Vučedolski Orion, ki je bil najden na tem najdišču, in sicer pet kilometrov iz mesta, je najstarejši evropski koledar. Med mestnimi znamenitostmi so najbolj cenjeni baročno središče mesta, rojstna hiša Nobelovega nagrajenca za kemijo Lavoslava Ružičke, dvo-rec Eltz, kjer je mestni muzej, vodni stolp nad mestom ... Znamenit vodni stolp nad mestom je trenutno opažen z gradbenimi odri. Številne sledi njegovega obstreljevanja bodo po arhitektovi zamisli ostale, na vrhu pa bo ponovno razgledišče, ki bo dosegljivo z dvigalom. Turiste seveda najbolj zanimajo spomini na vojne grozote, ki smo jih pred leti večer za večerom spremljali po televiziji. V kletih nesrečne vuko-

varske bolnice, kjer so trpeli bolniki med obleganjem mesta, je danes spominski muzej z multimedijско predstavitevjo. Med obveznimi cilji je tudi Ovčara, kjer je bilo mučenih in pobitih več kot dvesto ranjencev in zdravstvenih delavcev vukovarske bolnišnice. Med njimi sta bila tudi rosn mlad francoski prostovoljec Jean Michel Nicolier, ki se je boril na hrvaški strani, in vojni poročevalec iz Vukovarja, novinar Siniša Glavašević. Po Francozu je poimenovan v središču Vukovarja most za pešce čez Vuko, ob njem je tudi njegov doprni kip.

Tudi v tem mestu sem naletel med raziskovanjem na cvetlični sejem. Verjetno bo nekaj tega cvetja namenjenega za grobove ljudi, ki bi lahko še danes živeli, če ne bi bilo vojnega gorja.

BRANE JERANKO

Vukovarski Vodotoranj, vodni stolp, obnavljajo. Na njem bo razgledišče, ki bo dosegljivo z dvigalom. Arhitekt si je zamislil, da bodo sledi močnega obstreljevanja na stolpu ostale.

Šank Rock ima nov videospot

Skupina Šank Rock je predstavila videospot za že 5. skladbo s svojega lani izdanega albuma Nekaj več, s katerim tudi najavlja poletno turnejo Nekaj več 2018. Posebnost videospota je, da je v celoti posnet s pametnima telefonoma. S takšnim pristopom snemanja Šank Rock dokazuje, da lahko s tehnologijo, ki jo ima skoraj vsak pri sebi, posnamemo zelo kakovosten videospot ob minimalnem finančnem vložku. Vsem mladim izvajalcem, ki se ob snemanju videospotov srečujejo s finančnim vprašanjem, iz teh izkušenj Šank Rock sporoča, da se tudi z minimalnim vložkom da narediti zelo dober izdelek.

Poleg članov zasedbe Šank Rock v videospotu nastopa tudi mlad plesni par – Lia Zuljan, hči kitarista Bora Zuljana, in Jan Marolt, član skupine Artifex.

Eva in Dejan v Jutranjem ritmu še vedno v goste vabita znana imena. Tokrat sta povabila skupino Šank Rock, ki je predstavila novo pesem, novega člana, nove načrte in obudila spomin na nekatere stare uspešnice.

Whitney Houston

»Biografija slavne pevke.« Dokumentarec Whitney Houston vsebuje veliko govorečih glav in ciljanja na čustveni odziv gledalcev. Je predvsem »osnovni« filmski komentar, ki vsaj načeloma ne skuša z uporabo glasbe posebej oziroma ponovno dokazati pevkinih sposobnosti (filmariji pustijo osebe v filmu trditi, namesto da bi »kazali« in dali priložnost gledalcu, da je začaran). Zdi se, da je film narejen s spoštovanjem, toda spoštovanje ne more nadomestiti več brskanja po različnih dejstvih, predvsem pa več intelektualne stimulacije. Zanimivo bi bilo videti več posnetkov ali celo vse iz osebne perspektive; ta premore vsaj dve osebi, ki bi bili vredni poslušanja – prijateljico Robin ali nekdanjega telesnega stražarja.

OCENA: 6 / 10

Legenda o konkubini

»Kaj hoče demonska mačka, ki je pravkar ubila cesarja?« V pomanjkanju filmov z drugih celin je tudi ta, ki smo ga dobili ravno dovolj »za okus«, boljši kot nič. Gre za bogato produkcijo, polno referenc iz zgodovine, ki nenazadnje slavi odprtost (tudi s pomočjo upodabljanja ene najbolj odprtih dinastij Kitajske.) Toda nemogoče je spregledati, da gre za skoraj bolezensko pretirano barvito in nikoli realistično tehnično razkošje. Scenarij nenehno ponavlja že uvedeno ali dirja od poant, časovno nizanje informacij je razstreljeno vsepovsod, magija nima pravil, koreografija gibanja je najmanj čudna in ne ustreza besedam ali čustvom likov, igralci so slabo izbrani (recimo »prečudovita« Sandrine Pinna). Film se v drugem delu prevesi v zares dolgočasno dramo, ki ohranja le najbolj zaljubljene v naključne kostume ali lokacije.

OCENA: 5 / 10

PETER ZUPANC

Vse, kar vredno je

Sabrina Zavšek, 22-letna pevka, je avtorica nove skladbe Vse, kar vredno je. Aranžma in produkcija sta delo Damjana Pančurja. Pesem ponuja razmišljanje o življenju in rečeh, ki v njem resnično štejejo, a jih pogosto prezremo ali zatremo. Sabrina je s svojim ustvarjanjem pustila vtis avtorice, ki se v besedah dotika najbolj človeškega v nas, ob čemer sporočilo prenese na neposreden, a mehek način. Obenem kot pevka poskrbi za doživeto interpretacijo.

Pevka lastno glasbo snema že od otroških let, sodeluje s priznanimi domačimi in tujimi ustvarjalci, glasbeniki in profesorji. Je večkratna nagrajenka pevskih državnih in mednarodnih tekmovanj, dobitnica nagrad za izjemne pevske dosežke in mednarodnih plaket za avtorsko glasbo.

Foto: Ida Glušič

Lazaro vabi na kopanje

Svojo prvo pesem z naslovom Gremo se kopat te dni predstavlja Lazaro Zumeta, ki prihaja z vroče Kube in je svoj nov dom našel prav v Sloveniji. Lazaro Zumeta je pevec in violinist, ki je slovenskemu občinstvu zelo dobro znan, saj že vrsto let sodeluje s Tanjo Žagar. Je član njene stalne glasbene ekipe. Njegova prva samostojna pesem Gremo se kopat, ki jo je ustvaril skupaj z DJ Hanoi Garcio, vas bo v svojem vročem electro marengue ritmu vse poletje vabila na plažo in nore »žurek«. Pesem že ima tudi svoj videospot, ki je bil posnet v Marini Portorož, saj je Lazara ta kotiček slovenske obale v trenutku očaral.

**GREMO SE
KOPAT!**

Ant Man in osa (Ant Man and the Wasp)

Medtem ko Scott Lang skuša uravnovežiti vlogi superheroja in vzornega očeta, njegov mentor Hank potrebuje njegovo pomoč v izjemni misiji. Kjer bo pomagala tudi ... osa. Pomembno: v Marvelovi akcijski komediji igrajo Paul Rudd, Evangeline Lilly ter starosti Michael Douglas in Michelle Pfeiffer.

Izgubljena med valovi (Adrift)

Tami in Richard se odpravljata na romantično potovanje z jadrnico. Niti najmanj ne slutita, da ju bo pot zanesla v največji orkan zabeležene zgodovine. Pomembno: v filmu, posnetem po resnični zgodbi, igra Shailene Woodley in Sam Claflin.

Prvo očiščenje (The First Purge)

Novi očetje Amerike preizkusijo psihološko teorijo o množicah in nasilju. Enkrat na leto za dvanajst ur lahko kdorkoli v Ameriki sprostijo svojo jezo in frustracije in naredi karkoli s komerkoli: ga tudi ubije. Pomembno: v tretjem delu grozljive serije se vračamo na začetek zgodbe; v filmu ne nastopa noben lik iz prejšnjih delov.

PZ

Uredništvo objavlja pisma bralcev po svoji presoji v skladu z uredniško politiko, razen ko gre za odgovore in popravke v skladu z Zakonom o medijih. Dolžina naj ne presega 40 vrstic (pisava 14) oziroma približno 3 tisoč znakov. Daljše prispevke krajšamo v uredništvu oziroma jih avtomatično zavrnamo. Da bi se izognili nesporazumom, morajo biti pisma podpisana in opremljena s celotnim imenom, naslovom ter s telefonsko številko avtorja, na katero lahko preverimo njegovo identiteto. V časopisu pismo podpisemo z imenom in s priimkom avtorja ter krajem, od koder je doma. Pisma nam lahko pošljete na naslov Novi tednik, Prešernova ulica 19, Celje ali na elektronski naslov nt-rc.si ali ga oddate na spletni strani www.novitednik.com (Pisma bralcev).
UREDNIŠTVO

Prejemi smo

Konec šolskega leta

Sedim na klopi ob sprehaljšču Savinjskega nabrežja. Listi v razkošnih krošnjah platan se poigravajo s soncem in mečejo na senčno pot svetle lise. Poletni dan, za katelega bi si želela, da bi trajal. Pred sabo uzrem večjo skupino razigranih deklet. Vse so urejene, gladko počesane, nekatere imajo dolge lase spete v rep, športno so oblečene. Potem se nekoliko razvrstijo in podajo na sprehod. Čez čas na klopi, na kateri sedim, profesorica odloži zvezek in pisalo. Ogovorim jo in izvem, da je dijakinjam prvega letnika gimnazije ob koncu šolskega leta dovolila daljši sprehod kot nagrado za pridnost.

Radovedna sem bila, ali ve, kako mladina zdaj preživlja prosti čas. In slišala sem, seveda ne prvič, da večina deklet na začetku šolskega leta ni znala ujeti žoge, je podati, zaigrati odbojke, žoge vreči v koš, da je trajalo zelo dolgo, da so se tega priučila. Kako nerazumljivo za nas, ki smo zdaj že v odmaknejnih letih, saj smo bili na igriščih in v telovadnici več kot doma. Kjerkoli smo bili na počitnicah, smo se lahko brez obotavljanja priključili neznani skupini, ki je igrala odbojko ali košarko, plavalimo hitro kot za stavo.

Profesorica je bila mlada, zato me je čudilo, da je tudi ona za svojo generacijo ugotavljala podobno preživljanje prostega časa. Torej ta lenobnost in nezainteresiranost za gibanje, hojo, tek, igre nista nekaj, kar velja daljše obdobje. Gibanje, ki edino da mlademu človeku občutek popolnega zadovoljstva, so brez dvoma izpodrinili telefoni.

Dekleta so se dobre volje vrnila. Profesorica jim je rekla, naj stopijo bliže. In ko je bila v krogu dijakinj, jim je v slovo povedala nekaj pristržnih prijateljskih besed, tudi hudomušnih, takšnih pač, da naj med počitnicami ne pozabijo na razgibanje.

Zasmejale so se in zaploskale. In potem je nastala tišina, sledil je hiter posvet. Dijakinja je stopila do profesorice, ji podala roko in se ji zahvalila za njen trud med šolskim letom.

Šle so vsaka svojim načrtom naproti, zdaj še brez večjih skrbi in brez razmišljanja o ovirah, ki jih bo treba v življenju premagovati. In prav v tem je čar mladosti.

ZORA HUDALES

Modri telefon

Kaj je botrovalo prerazporeditvam delavk?

Poslušalec nas je obvestil, da naj bi podjetje Montecristo SL, ki pod svojim okriljem združuje več prodajalnih modnega tekstila, ob prenovi svoje trgovine Modiana v enem od večjih nakupovalnih središč starejše prodajke premestilo na drugo prodajno mesto. V prenovljeni prodajalni naj bi bile zaželenne le mlajše trgovke. V podjetju odgovarjajo, da je prerazporeditvam botrovalo zmanjšanje trgovine in ne starost zaposlenih.

Iz podjetja Montecristo SL so nam sporočili, da so poslovni Modiana v znanem nakupovalnem središču pred kratkim obnovili, obenem pa jo zmanjšali za dve tretjini, kar botruje manjšemu številu prodajalcev. Prodajno ekipo so sestavili na podlagi dosežanih prodajnih rezultatov, ne glede na starost. Ker se je velikost prodajne ekipe na obnovljenem prodajnem mestu zmanjšala, so, kolikor je bilo to mogoče, preostali del ekipe prerazporedili na druga prodajna mesta. V podjetju še poudarjajo, da njihova politika zaposlovanja ni pogojena s starostjo ali z drugim kriterijem, ki bi iskalce zaposlitve ali obstoječe sodelavce postavil v neenakopraven položaj. Prednost imajo delovne izkušnje in ocenjeni potencial za doseganje prodajnih rezultatov ter nadaljnji razvoj podjetja, dodajajo.

Delo letos dobilo 639 starejših

Kako je s starostno diskriminacijo zaposlenih pri nas nasploh? Diskriminacija glede na starost je prepovedana, a je dejstvo, da se mladi hitreje zaposlijo kot starejši, pravi direktorica celjske območne enote zavoda za zaposlovanje **mag. Alenka Rumbak**. Starejši brezposelni in starejši delavci imajo namreč kombinirane težave, na primer težave z zdravjem, nižjo izobrazbo. Ker imajo tudi mladi svoje pomanjkljivosti, je posploševanje nevhvaležno, pravi sogovornica. »Deloda-

jalci iščejo optimalne kadre. V sedanjih razmerah iščejo tiste, ki so najboljši v določenem trenutku, ki izkažejo marljivost, pripravljenost za delo in učenje. Kljub višji starosti tudi brezposelni nad 50 let še vedno najdejo delo. V prvih petih mesecih letos je delo dobilo 639 starejših, ki so bili prijavljeni v celjski območni enoti zavoda. Vedno več starejših delo najde tudi zato, saj je mladih na trgu dela vsako leto manj.«

Letos je na zavodu približno 3.500 starejših od 50 let, kar je 40 odstotkov vseh brezposelnih. Skoraj 700 je takšnih, ki so stari 60 let ali več, med njimi ima vsak tretji status invalida. »To so osebe, ki jih ne moremo spodbujati, da bi na primer opravljale fizično zahtevna dela, na primer v gradbeništvu. Dokler imajo delodajalci izbiro, bodo izbrali optimalnega kandidata in to je njihova pravica.« Starejši prav tako ne smejo opravljati nočnega dela, pri tem jih ščiti zakonodaja.

Več diskriminacije v gostinstvu in trgovini

Svetovalci za zaposlitev se pri svojem delu srečujejo z različnimi zgodbami. Iskalci zaposlitve opozorijo, da so njih delodajalci zavrnili, ker naj bi bili prestari, mladi pa povedo, da niso bili izbrani, saj so premladi in brez delovnih izkušenj. Direktorica zavoda meni, da smo ljudje velikokrat premalo samokritični. Vzrok za odklonilno držo delodajalca vidimo le v svoji starosti, čeprav je za negativen odgovor morda krivo to, da nismo pokazali dovolj pripravljenosti za delo ali učenje, morda nismo bili dovolj prilagodljivi. »Diskriminatorsna obravnava se pojavlja sploh pri poklicih, kjer je delo povezano z mladostjo, urejenostjo, na primer v trgovini in gostinstvu. A pomanjkanje delovne sile, s katerim se letos soočamo v državi, delodajalce sile v to, da zaposlitev nudijo tudi tistim, ki bi jih še pred nekaj leti odklonili.«

Delavcev bo vse manj

Podatkov o tem, ali se z višjo starostjo viša nespoštljiv odnos ali delež mobinga nad zaposlenimi, na zavodu ne spremljajo, o tem pa povedo tisti, ki se vračajo na zavod. Rumbakova je izpostavila, da je na srečo javnost vse bolj pozorna na tovrstne nepravilnosti. Poleg tega se dobri delodajalci po njenem pričanju vedno bolj zavedajo tega, da so zaposleni vrednoti, da so enako ali celo bolj pomembni kot kapital in da je treba z njimi ravnati spoštljivo. Že samo demografsko gibanje nas opozarja, da ljudi za delo v prihodnje ne bo na pretek, še dodaja direktorica celjske območne enote zavoda za zaposlovanje.

TINA STRMČNIK

V spomin

Franci Zeme

... Tam na tujem, sinko, sreča ne cvete,
saj domuje sredi rodne le zemlje,
sinko zlati, žuljave ti dam roke,
v njih je sreča, v njih drhti srce ...

V četrtek, 14. junija, je prenehalo biti plemenito srce glasbenega mojstra Francija Zemeta iz Vojnika.

Njegova velika ljubezen do domače zemlje, domovine, družine in vsega lepega odseva v teh verzih, ki jih je v svojih otroških letih zapel njegov sin Bojan, zdaj jih poje že vnuk Dominik.

Pred skoraj sedemdesetimi leti je prijel v to solzno dolino na nekoč plemiških Teharjah. Harmonika je bila glasbilo, ki ga je sicer spremljalo od rane mladosti, pri čemer si je srčno želel vsaj malo zaigrati nanj, a zaradi pomanjkanja denarja mu to ni uspelo. Kljub temu da je znal delati, in to tudi z žuljavimi rokami, je moral na ljubljeno harmoniko dolgo čakati. Z zbiranjem starega železa in s tako prislužnim denarjem si je končno lahko kupil prvo ljubljeno. Tega trenutka ni nikoli pozabil.

Življenjska pot ga je zanesla na hrib svetega Tomaža nad Vojnikom, kjer sta si z ženo Faniko ustvarila prijeten dom. Lahko bi rekli, da v čudovitem delu Vojnika, čeprav je imel zelo slab dostop in sta morala narediti marsikaj, da sta se lahko končno dokaj normalno pripeljala do doma. Harmonika, glasba, dom ... Zanj je vse to predstavljalo neizmerno srečo. Sreča se je podvojila s sinovoma Bojanom in Andrejem. Zelo ju je imel rad in jima je že v zibel položil ljubezen do domače glasbe. Skupaj so peli in kmalu jima je omogočil glasbeno izobrazbo. Tako je zanj postalo glasbeno udejstvovanje velika ljubezen in poklic.

Na hribčku nad Vojnikom je Franci ustvarjal glasbo, ki je z njegovim ansambлом, ki ga je kmalu ustanovil, razveseljevala ljudi. Poleg instrumentalistov je imel vedno zanimive pevske sestave, ki so peli melodije, med katerimi jih je nekaj postalo zimezelenih. Zapisano je, da je ustvaril sedemdeset skladb, med

njimi mnoge tudi za druge ansamble, s čimer jim je pomagal rasti na narodnozabavnem področju.

Bil je zaposlen, saj se samo z glasbo ni mogel preživljati, kar seveda ni čudno, saj je na svoji glasbeni poti imel nešteto nastopov, ne da bi zahteval plačilo - v dobrodelne namene. Nastopal je za društvo invalidov, gasilska in kulturna društva, Rdeči križ, sodeloval je na mnogih dobrodelnih prireditvah in koncertih, ki jih je ozvočeval. Za obred ob 1. novembru je ozvočeval tudi to pokopališče.

Sodeloval je na različnih festivalih, najraje na Ptujskem, kjer je bil rekorder s svojimi 24 udeležbami. Osvojil je različne nagrade. Največ sta mu pomenila dva zlata orfeja. Tudi na festivalu v Števerjanu - festivalu med borovci - so naši tam živeči rojaki leta 1987 prav Ansambel Francija Zemeta razglasili za najboljšo glasbeno skupino. Bil je pobudnik in vodja skupine Stari prijatelji petih harmonik in klarinetov. Kot član gasilskega društva Vojnik je bil duhovni vodja in začetnik revije z naslovom Ostanimo prijatelji, ki je bila celo desetletje na dvorišču Gasilskega doma Vojnik, sčasoma pa se je preselila na Frankolovo. Velikokrat je s svojim ansambлом spremljali gasilske prireditve.

V občini Vojnik so se zavedali njegovega pomembnega dela na področju kulture, zato so mu leta 2001 v zahvalo podelili zlati vojniški grb.

Francijeva značilnost je bila skromnost, pri glasbi sta bili to doslednost in natančnost. Bil je zahteven najprej do sebe, nato še do drugih. Zelo dobro in predvsem vztrajno je sodeloval z različnimi ansambli, vokalnimi skupinami in velikokrat je vedno znova znal sestaviti ansambel, četudi je bilo treba repertoar vaditi spet od začetka do konca ... Ob vsem tem je navezoval in ohranjal

nova in stara prijateljstva. V zadnjem času je s svojim ansambлом še posebej sodeloval z Arclinskimi fanti in na ta način obudil svoje prve melodije.

Fanta Andrej in Bojan sta bila in bosta ponosna na svojega »ateja« zato sta z največjim veseljem večkrat skupaj zaigrala z njim kot ansambel ali kot družina, ki se je lepo glasbeno razširila z Bojanovo ženo Danijelo ter vnuki Matjažem, Laro, Dominikom in Katarino. Nadaljevali bodo to glasbeno poslanstvo, ki ga je Franci s takšno strastjo posredoval vsakemu posebej in tudi številnim učencem, ki so se pri njem naučili igrati in spoštovati slovensko glasbo.

Bil je človek, ki je pomagal vsakemu, ki je pomoč potreboval. Lani je bil ob požaru deležen pomoči tudi on. Najprej pomoči gasilcev, čez nekaj časa tudi pomoči glasbenih prijateljev, ki so bili pobudniki dobrodelnega koncerta ob sodelovanju Rdečega križa in karitas. Na žalost je kmalu po tem dogodku prišla vest, kako resna bolezen se ga je lotila. Bolezen, ki ne daje slutiti nič dobrega. Bili so ljudje, ki so mu pomagali in lajšali bolečine.

Nekaj časa je preživel na paliativnem in negovalnemu oddelku Splošne bolnišnice Slovenj Gradec, kjer ga je paliativno oskrbovala dr. Simona Šipek, ki je svoje poslanstvo opravljala z najvišjo mero sočutja in človeškega čuta do umirajočega in bližnjih ter bila pripravljena nasvete posredovati kadarkoli. Poslednji čas je preživel doma v oskrbi žene Fanike in ostalih domačih. Izpolnili so mu željo, da do konca živi doma, kjer mu je bilo vedno najlepše. Prepričani smo, da dokler bo ostajala lepa slovenska glasba, dokler bo naša domovina Slovenija, dokler bodo živeli njegovi potomci, bo živel z njimi, predvsem pa v glasbi, ki jo je ustvaril in jo pustil nam.

MILENA JURGEČ

Vaš zakaj naš zato.

Vsak ponedeljek
radio celje ob 12.15.

Iščemo odgovore na vprašanja poslušalcev.

03 4225 148

radio@nt-rc.si

Prešernova 19
3000 Celje

Če imate težave in ne veste, kam bi se obrnili, lahko pokličete številko našega Modrega telefona 031/569-581, vsak dan med 10. in 17. uro. Svoja vprašanja za Modri telefon lahko med ponedeljkom in petkom zastavite tudi po telefonu 42-25-158.

ZGODBE IZ DOMOZNANSKE KAMRE

www.kamra.si

ALBUM S CELJSKEGA

1. julija 1848 so začele izhajati Celske slovenske novine, prvi slovenski časnik v mestu ob Savinji

Člani ustanovnega občnega zbora Slovenske požarne brambe

Skromen mož velikih dejanj: Janez Hausenbichler (4)

Taborite!

Uvedba dualistične ureditve leta 1867 je terjala ustavno preureditev, ob kateri se je slovenska politika razcepila. Liberalni mladostenci, ki so bili najmočnejši na Štajerskem, so začeli sklicovati množične shode na prostem, ki so jih po češkem zgledu poimenovali kot tabore. Tabori so potekali na območjih, ki so lahko sprejela ogromno ljudi.

V Žalcu so bili kot nalašč za množična zbiranja ljudi na voljo polja in travniki, ki so se vili od Žalca proti Grižam, kar je lepo vidno tudi na razglednici. Na razglednici so upodobljeni glavni govorniki na taboru: dr. Josip Vošnjak, dr. Valentin Zarnik, dr. Jakob Ploj, dr. Radoslav Razlag in Ivan Žuža.

Tako se je v nedeljo, 6. septembra 1868, množica slovenskih rodoljubov z vlakom pripeljala v Celje, od koder so se nato v okrašenih kmečkih vozovih pripeljali v Žalec. Na čelu okrašenih vozov, ki so ljudi pripeljali iz Celja, je jezdilo 12 konjenikov. Med njimi sta bila tudi Josip Širca, poznejši dolgoletni župan, in Rudolf Senica, poznejši žalski posestnik in gostilničar. Ob treh popoldne so se zbrali na travniku posestnika Žuže, ki je navzoče pozdravil

s: »Taborite!« Zavzemali so se predvsem za Zedinjeno Slovenijo in uveljavitev slovenskega jezika na vseh področjih. Za žalski tabor so slovenski rodoljubi natisnili oklic, ki je izšel avgusta tudi v Kmetijskih in rokodelskih novicah. Oklic se je končal z besedami: »Pridite iz vseh hiš in iz vseh vasi, posebno celjskega, gornjegrajskega, vranskega, šoštanjanskega, laškega, konjiškega in šmarskega okrožja. Pridite na dan 6. septembra 1868. leta ob treh popoldne v žalski trg k slovenskemu taboru!« Oklic so podpisali Ivan, Franc in Karel Žuža, Jože Žigan, Janez Hausenbichler in Vincenc Janič iz Žalca ter še mnogi drugi iz celjske okolice. Mesto zborovanja je bilo dostopno z vseh strani. Za petnajst tisoč ljudi je bilo prostora več kot dovolj.

Prva čitalnica

Leta po taboru so Žalčanom dala zalet, tako da so svoje razgibano trško življenje povežali v številna društva. Že leto po žalskem taboru je v Hausenbichlerjevi gostilni pod vodstvom Janeza Hausenbichlerja začela delovati prva čitalnica v Savinjski dolini, za katero je Janez Hau-

senbichler sam kupoval slovenske časopise. Kmetom je časopise posojal, jih naročal na slovenske liste in sam poravnal naročnino, samo da so brali in se izobraževali. Glavni namen čitalnice je bil krepiti bralno kulturo in družabno življenje v trgu. Ves čas je pomagal ustanovljati razna društva. Leta 1876 je ustanovil trško sirotišnico na Grabnu in leta 1880 žalsko požarno brambo, pri čemer je bil dolga leta njen načelnik. Leta 1881 so svoje društvo ustanovili gasilci, isto leto je bila ustanovljena tudi Savinjska posojilnica. Leta 1891 je bila odprta železniška proga Celje-elenje, s katero je Žalec veliko pridobil. Svojo pevsko zadrugo so leta 1883 ustanovili pevci, leta 1885 pa je bilo ustanovljeno Pevsko društvo Naprej. To leto je bila v Žalcu odigrana tudi prva slovenska gledališka predstava. Leta 1895 so ustanovili tamburaški klub, leta 1902 je bila obnovljena narodna čitalnica, v letih 1897-1918 je bil v Žalcu sedež požarne brambe na Štajerskem. Leta 1903 je bil ustanovljen žalski odsek celjskega Sokola in leta 1906 Žalski Sokol.

Janez Hausenbichler je bil velik prijatelj šole in otrok.

Njegova zasluga je, da se je šola razširila v štirirazrednico. Kot načelnik tamkajšnjega šolskega sveta je bil vedno prisoten ob koncu šolskega leta, ko je s seboj vedno prinesel košarico pomaranč, peres, svinčnikov in podobnega ter obdaroval najprijadnejše otroke. Ko je bil tepežni dan, je imel vedno polne žepe krajcarjev, petic in desetic. Vsak otrok je bil obdarovan, a tisti, ki je »slovenski tepežkal«, je bil bolj. Če so mu hoteli braniti, jim je odgovoril: »Danes imajo otroci svojo pravico.« Revni otroci so pri njem večkrat dobili kosilo.

Se nadaljuje ...

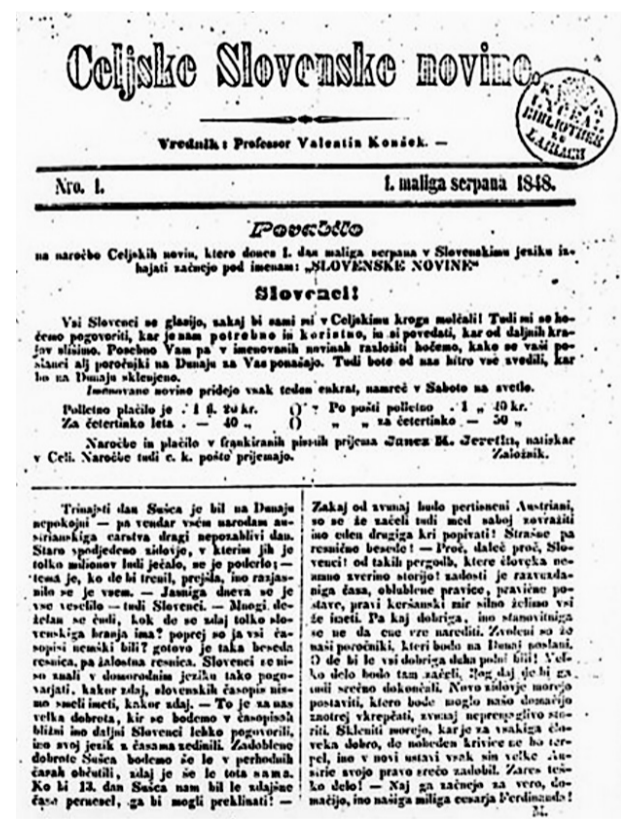
KARMEN KREŽE
Medobčinska splošna
knjižnica Žalec

Začetke slovenskega časnikarstva na Štajerskem lahko postavimo v leto 1848, ko je mirno življenje tudi v Savinjski dolini prekinila vest o revolucionarnih dogodkih na Dunaju. V Celju je že 1. julija isto leto gimnazijski profesor Valentin Konšek začel izdajati prvi slovenski politični list Celske slovenske novine. Osnovni uredniški koncept je bil predvsem obveščati Slovence v Celju in okolici o aktualnih političnih dogodkih, kar je bilo zapisano tudi v uvodniku prve številke. Takole pravi: »Vsi Slovenci se glasijo, zakaj bi sami mi v Celjskemu krogu molčali! Tudi mi se hočemo pogovoriti, kar je nam potrebno in koristno, in si povedati, kar od daljnih krajev slišimo. Posebno Vam pa v imenovanih novinah razložiti hočemo, kako se vaši poslanci alj poročniki na Dunaju za Vas ponašajo. Tudi bote od nas hitro vse zvedeli, kar bo na Dunaju sklenjeno.« V Celskih slovenskih novinah so sodelovali skoraj vsi najpomembnejši slovenski intelektualci tistega časa, tudi prva slovenska pesnica Fany Hausmann, sicer po rodu Nemka. Zanimivost prvega slovenskega časnika na Štajerskem je tudi bila, da je zagovarjal sožitje med Slovenci in Nemci. Podobno usmeritev je imel tudi vsebinsko soroden v nemščini pisan Cillier Wochenblatt, ki je začel izhajati že aprila 1848. Več kot očitno je, da je imela pisana beseda v nepismenosti v tej dobi še preveč močno sovražnico, da bi lahko močnejše in dolgotrajneje zaživela, saj so Celske slovenske novine zaradi pomanjkanja naročnikov že konec leta 1849 prenehale izhajati, isto usodo je doživel tudi nemški časnik, vendar že leto pred tem (konec leta 1848).

Avtor besedila je pokojni mag. Branko Goropevšek, nekdanji direktor Osrednje knjižnice Celje.

Vira: <http://ook.knjiznica-celje.si/zgodilo/julij.htm>
<http://www.slovenska-biografija.si/oseba/sbi286705/>

Rubriko pripravlja: Domoznanski oddelek Osrednje knjižnice Celje, medijski pokrovitelj: Novi tednik, vir: www.kamra.si

Sprejem 63 najuspešnejših

Župan Mestne občine Celje Bojan Šrot je 12. junija v Narodnem domu sprejel 63 najuspešnejših osnovnošolcev in učencev Glasbene šole Celje.

To so mladi, ki so na področju znanja, kulturnega poustvarjanja, raziskovalnih dejavnosti in športa dosegli

izjemne uspehe. Podelil jim je priznanja in spominsko darilo, knjigo Duša slovenska.

Župan je pohvalil njihova prizadevanja, vnelo po raz-

skovanju in trud, ki so ga vložili v šolanje in prostocasne dejavnosti. V nagovoru jih je spodbudil, da sanjajo, raziskujejo, občudujejo, opazuje-

jo naravo in hodijo po svetu z odprtimi očmi ter pomagajo, kadar kdo potrebuje pomoč. »Ves svet, vse življenje imate na dlani, s svojimi odločitvami lahko usmerjate svojo življenjsko pot, zato izbirajte modro in bodite samozavestni,« je mlade, njihove starše, ravnate-

lje ter učitelje, ki so učencem z veliko odgovornostjo predajali znanja, nagovoril župan.

Program sprejema najuspešnejših osnovnošolcev vsako leto pripravi druga osnovna šola. Letos ga je oblikovala I. osnovna šola Celje.

GG, foto: GrupA

Najboljši učenci pri županu

V prostorih Občine Štore je župan Miran Jurkošek 12. junija gostil devetošolce, ki so v šolskem letu 2017/18 dosegli najboljši učni rezultat. Učenci so prišli skupaj z razredničarkama Barbaro Štimulak in Tonjo Vrbovšek ter ravnateljico Mojco Rožman. Šolsko leto so z odličnim uspehom zaključili Anja Lečnik, Eva Šelih, Jože Rezar, Maj Juršinič, Žan Resnik, Vid Šafranko in Matevž Žula. Župan jim je za dosežen učni uspeh čestital in zaželel veliko uspehov pri nadaljnjem izobraževanju. V znak spoštovanja njihovega truda za učne dosežke je vsak od njih prejel knjigo.

NK

Sladkanja za najboljše

Župan Občine Šoštanj Darko Menih je v Vili Mayer priredil sprejem za učence zaključnih razredov Osnovne šole Karla Destovnika - Kajuha Šoštanj, ki so se z učnim uspehom v vseh devetih letih šolanja najbolj izkazali, in za učence, ki so na državnih tekmovanjih iz znanja ter na državnem srečanju mladih raziskovalcev osvojili zlato priznanje.

Letos je župan čestital 13 učencem, ki so se izkazali z odličnim uspehom v devetih letih šolanja ter prejemnikom zlatih priznanj na tekmovanju iz znanj. Art Špegel je prejel zlato priznanje na državnem tekmovanju v znanju

angleščine, Ambrož Sovič pa v računalniškem tekmovanju Bober. Dve raziskovalni nalogi sta dobili zlato priznanje, in sicer Tomaža in Sebastjana Turineka ter Tjaša Paradiža.

Najboljšim učencem je župan podaril USB-ključek, knjižno nagrado in Napotnikove praline - promocijsko darilo Občine Šoštanj. Napotnikove praline je podaril tudi razredničarkam in mentorjem. Ob koncu je poudaril, da so dosežki in uspehi rezultat celega kolektiva, ki deluje dobro in homogeno ter na ta način dosega izjemne rezultate in ponese ime Kajuheve šole in tudi Občine Šoštanj širom po Sloveniji. TR

Podžupan sprejel odlične učence in dijake

Podžupan Mestne občine Velenje Peter Dermol je 18. junija v Domu kulture Velenje sprejel najboljše devetošolce in dijake, ki so vsa leta šolanja dosegli odličen učni uspeh. Takšnih je letos v velenjskih osnovnih in srednjih šolah skupaj 88.

Podžupan je čestital učenecem in dijakom in se zahvalil tudi njihovim staršem, ker so

verjeli v svoje otroke in jim stali ob strani v času šolanja. Zahvalil se je tudi učiteljem in profesorjem, ki so mladim posredovali znanje in izkušnje ter jih spodbujali, ko je bilo to potrebno. Podžupan je dejal, da morajo biti mladi slišani in uslišani. V Mestni občini Velenje si prizadevamo, da je tako. Omogočamo dobre pogoje za izobraževanje in tudi za izvajanje raz-

ličnih interesnih dejavnosti ter kakovostno preživljanje prostega časa. Tako bo tudi v prihodnje.

V šolskem letu 2017/18 je v šestih matičnih osnovnih šolah v Mestni občini Velenje skupno 256 učencev v dvanajstih oddelkih devetega razreda, na Centru za vzgojo in izobraževanje Velenje pa še devetnajst devetošolcev. Med njimi je 50 tistih, ki so

imeli v letih šolanja povprečno oceno od 4,5 do 5.

V šolah Šolskega centra Velenje je letos 38 dijakov zaključnih letnikov, ki so v vseh letih srednješolskega izobraževanja dosegli odličen uspeh.

Za glasbeni program na županovem sprejemu za odlične učence in dijake je poskrbel Trobilni ansambel Glasbene šole Frana Koruna Koželjskega Velenje.

MK

Foto: Roman Bor

Sprejem za odlične učence državnih priznanj

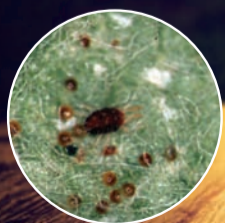

CC CINKARNA

www.cinkarna.si

Pepelin WG

Sredstvo **Pepelin WG** se uporablja kot preventivni kontaktni fungicid na vinski trti, pečkarjih, koščičarjih, ozimnih in jarih žitih, bučnicah, plodovkah, hmelju, vrtnicah, grahu in na okrasnih rastlinah.

Rdeča sadna pršica
(Panonychus ulmi)

Hmeljeva pepelovka
(Sphaerotheca humuli)

Oidij vinske trte
(Uncinula necator)

Pepelasta plesen jablan
(Podosphaera leucotricha)

AGRO NASVETI

051 367 008 (Vili Kurnik)

031 504 512 (Nande Osojnik)

Župan obdaril najboljše

V četrtek, 14. junija, je Branko Kidrič, župan Občine Rogaška Slatina, sprejel najboljše učenke in učence osnovnih šol in glasbene šole v šolskem letu 2017/18.

Župan je 27 mladim, ki so na področju znanja in kulturnega poustvarjanja dosegli izjemne uspehe, izrekel dobrodoščilo. Ta dan je zanj nekaj posebnega, saj so pred njim tisti, ki so z delom, s trudom in požrtvovalnostjo dosegli nekaj več in pustili svojo sled. S takšnim pristopom uspeh ne more izostati niti v prihodnje. Namreč dokazali so, da znajo in zmorejo, da zanje ni dovolj le osnovno znanje, temveč je to le temelj, ki ga je treba nadgrajevati. Da takšno razmišljanje prinaša sadove, so dokazali z doseženim, za kar jim je župan iskreno čestital.

Povabljenim učencem je izročil spominska darila in jim zaželel, da se v polni meri predajo prihajajočim brezskrbnim počitniškim dnevom. PGK

novi tednik

radio celje

in dobitnike

V Domu II. slovenskega tabora Žalec je župan Občine Žalec Janko Kos pripravil 11. junija sprejem za odlične učenke in učence ter dobitnike državnih priznanj v minulem šolskem letu.

Preden jim je podelil priznanja in nagrade, je vsem čestital za doseženo in jim zaželel, da bi bili v življenju uspešni. Čestital je tudi staršem in učiteljem, saj brez njihovega truda ne bi bilo tako lepih učnih uspehov. V kulturnem programu so nastopili učenci Osnovne šole Griže z muzikalom Ko Drejček sreča Marsovčke.

Letos je bilo skupaj 49 odličnjakov (lani 42) iz petih osnovnih šol v Občini Žalec. Odličnjaki so za odličen uspeh prejeli priznanje Občine Žalec in knjigo. 91 učencev, ki so prejeli srebrna ali zlata priznanja iz znanja na državnih tekmovanjih, je dobilo županova darila.

TT

novi tednik

Vedno z menoj!

90,6 95,1 95,9 100,3

radio celje

Vedno z menoj!

Obiščite nas na spletu!

Novi tednik in Radio Celje

www.novitednik.com

www.radiocelje.com

Najpomembnejše informacije iz regije za vas!

CC CINKARNA

www.cinkarna.si

Cuprablau Z 35 WP

Cuprablau Z 35 WP se uporablja kot preventivni kontaktni fungicid za zatiranje glivičnih in bakterijskih bolezni.

AGRO NASVETI

051 367 008 (Vili Kurnik)

031 504 512 (Nande Osojnik)

Redno zalivanje, gnojenje in pregledovanje rastlin

Tako bosta naš balkon ali okenska polica še naprej razveseljevala nas in mimoidoče

Balkonske okrasne zasaditve, izpostavljene vročemu soncu, zalivamo s postano vodo, segreto na temperaturo okolja.

Že ko smo izbirali rastline za zasaditev cvetličnih korit ali loncev, smo najbrž dobro premislili, katere poletne lepoticke glede na potrebe po svetlobi in vlagi spadajo skupaj in katere ne. V skladu z njihovimi potrebami je pametno zanje skrbeti tudi v muhastem poletju, kot je letošnje.

Prvi splošni preventivni ukrep za zdravje balkonskih očarljivk je primerna higiena cvetličnih posod. To velja zlasti takrat, ko rastline leto za letom sadimo v ista korita ali lončke. Posode po uporabi operemo in razkužimo. Če za to ne poskrbimo, se lahko zgodi, da na robu ostanejo trosi glivičnih obolenj, ki se kmalu po zasaditvi nove cvetlične kombinacije prenesejo na novo rastlino in jo okužijo. Drug povsem preprost preventivni ukrep je pravilno zalivanje. Nujno je treba poznati zahteve balkonskih lepotic po vodi, pri čemer je treba upoštevati še vsaj dve zlati pravili zalivanja, ki so ju upoštevale že naše babice. Prvo je, da zalivamo rastline, potem ko so ohlajene (to je lahko zgodaj zjutraj ali pozno zvečer) in ne v vročem soncu, ker je takrat izhlapevanje vode večje. Drugo je, da nikoli ne zalivamo po listih rastlin, saj na ta način povzročamo gnilobe in plesni. Če bi rastline na vroč dan zalivali z vodo iz pipe, bi rastline doživele prehud šok, rečemo tudi, da jih zadene kap in odmrejo.

Pri koritih z vodno rezervo bodimo previdni, da je korito nameščeno res v vodoravni položaj in da ni niti malo nagnjeno. Če se to zgodi, plovec ne prikazuje resničnega stanja vode, zato se lahko zgodi, da se korenine izsušijo ali zaradi preveč vlage zgrijejo.

Gnojenje

Redno tedensko dognovanje začnemo šele mesec po sajenju, medtem ko poleti dognujemo dvakrat na mesec. Uporabljamo gnojilo, primer-

no za rastline. Najbolje se je o tem posvetovati v vrtnariji. Običajno sta primerna tako gnojilo za pelargonije kot navadno tekoče gnojilo za cvetoče rastline, s katerim gnojimo vse cvetoče in okrasne rastline. Vedno pogosteje vrtnarji uporabljajo tudi gnojilne palčke za balkonske rastline, ki delujejo šest tednov, nekateri uporabljajo založna gnojila v različnih oblikah, ki jih dodajo že ob sajenju in so zadostna za celotno sezono cvetenja. Njihova prednost je, da hranila sproščajo postopno, zaradi česar rastlin ne pognojimo preveč. Vsebnost kalija in fosforja skrbi za bujno in dolgotrajno cvetenje ter odpornost rastlin. Preprosta je tudi uporaba teh gnojil.

Obtrgovanje in redni pregledi

Če želimo, da okrasne rastline naš balkon ali okno krasijo do pozne jeseni,

Pravilno dognovanje je pomembno za razraščanje korenin ter bujno rast in veliko cvetnih nastavkov.

seni, moramo zanje poskrbeti tudi z obtrgovanjem. Redno odstranjujemo odcvetele cvetove in odmrle dele rastlin, nekaterim moramo cvetove obtrgati tudi zato, ker sicer semenijo in prenehajo cveteti. Spet druge se

Različne oblike dolgotopnih gnojil, ki jih dodamo že ob sajenju.

Če želimo gojiti balkonske rastline na bolj ekološki način in uporabljati čim manj pripravkov proti škodljivcem, vrtnarski mojstri svetujejo, naj si omislimo mešane zasaditve. Te naj imajo tudi žametnice, ognjič ali lepi slak. Naštete rastline privabljajo trepetavke, ki odlagajo jajčeca med uši. Ta jajčeca se prehranjujejo z ušmi in namesto nas poskrbijo za stanje brez uši.

preveč razrastejo in z bujno rastjo omejujejo prostor drugim rastlinam v koritu.

Če rastlin sproti ne čistimo, povečamo tudi možnost razvoja boleznih ali zareditve škodljivcev. Vr-

tnarski strokovnjaki svetujejo, naj redno pregledujemo mlade poganjke, ki jih rade napadejo uši. Poleg koreninske gnilobe in uši balkonsko cvetje rade napadejo tudi pršice, pepelasta plesen in listni zavrtači. Medtem ko pršice prepoznamo po pajčevinasti pre-

vleki na spodnji strani listov, po bledih in izsušenih listih ter skopih poganjkih, listnega zavrtača prepoznamo po vijugastih rovih pod povrhnjico lista. Ko na rastlini opazimo škodljivce, ustrezno ukrepamo.

MRL, foto: arhiv NT (GrupA)

Izjemno lepo negovane rastline v koritu nam je poslala bralka Jožica Vengust za naš nagradni natečaj pred tremi leti.

Setveni koledar

Čas za presajanje je od 12. ob 15. uri do 25. julija ob 22. uri.

5. ČE	cvet do 16. ure, od 17. ure list
6. PE	list
7. SO	list do 14. ure, od 15. ure plod
8. NE	cvet
9. PO	----
10. TO	-----, od 16. ure korenina
11. SR	korenina do 19. ure, -----

Podatki so vzeti z dovoljenjem avtorjev iz Setvenega priročnika Marije Thun za leto 2018, ki ga v Sloveniji izdaja v neskrajšani obliki Založba AJDA, Vrzdenc, tel. 01/7540743.

Nekateri psi obožujejo vodo, a morska voda za dlako in kožo ni najboljša, zato je treba psa po vsakem kopanju sprati z navadno vodo. Priporočljive so tudi pasje kreme za sončenje, da jih sonce ne opeče, posebej to velja za pse bele barve ali za kratkodlake pse.

S svojim ljubljjenčkom tudi na dopust

Za odhod v tujino je treba imeti ustrezne dokumente

Poleti vzame marsikdo hišnega ljubljjenčka tudi s sabo na dopust. Na to se mora ustrezno pripraviti. Že v avtu mora poskrbeti za prostor za žival med vožnjo, pravočasno mora urediti dokumente zanjo, če gre v tujino, sicer pa mora biti pripravljen tudi na morebitne zdravstvene težave.

Kot pravi veterinarica **Nataša Horvat Leskovar** iz Veterinarske bolnice Šentjur, ki je enota šmarske veterine, ljudje najpogosteje vzamejo s seboj na počitnice psa. Ta mora biti zaradi varnosti med potovanjem v avtu ločen od lastnika, in sicer v posebnem transportnem boksu v prtljažniku, manjši psi so lahko tudi na zadnjem sedežu. Obstajajo posebni pasovi, ki omogočajo pripe-

njanje psa na zadnjem sedežu. »Vedno je treba imeti s seboj vodo in posodo zanjo, ker lahko obstanemo v zastoju. S seboj je dobro vzeti tudi hrano za nekaj dni, sploh ko gre za razne diete pri psu,« svetuje. V pasji potovalni torbi naj ne manjkajo odeja, ležišče, igrače, pinceta za klope, mazilo za blazinice in zaščito pred soncem, povoji za prvo pomoč ... Zadnje čase je mogoče slišati tudi o primerih pikov kač, zato previdnost ni odveč.

»Tudi kakšne probiotične dodatke lahko vzame lastnik s seboj, saj lahko pride pri psu do prebavnih težav zaradi stresa in spremembe okolja,« svetuje veterinarica. Med vožnjo se je treba večkrat ustaviti in psu omogočiti, da pije in se malo razgiba. »Psa ne puščamo samega v

»Mačke niso navajene na velike spremembe, zato je zanje bolje, da ostanejo v domačem okolju, saj tako ne doživijo prehudega stresa. Dobro je, da poznajo tistega, ki jih hodi oskrbovat,« svetuje veterinarica Nataša Horvat Leskovar.

avtu, sploh ko je pregret, saj je to lahko za psa usodno,« opozarja.

Potni list in cepljenja

Pri prestopu meje v okviru Evropske unije mora biti žival označena z mikročipom in mora imeti potni list, v katerem je zapisana identifikacijska številka, pri čemer mora biti v njem zabeleženo tudi cepljenje proti steklini. Ti pogoji veljajo za hišne ži-

vali, med katere spadajo psi, mačke in beli dihurji.

Potni list dobi pes pri veterinarju ob mikročipiranju oziroma prvem cepljenju. Veljavno cepljenje proti steklini je tisto, ki je bilo opravljeno pred 21 dnevi, če gre za prvo cepljenje oziroma če je bila žival cepljena v predpisanih časovnih razmakih, je pojasnila dr. **Urška Kos** iz Sektorja za zdravje in dobrobit živali Uprave RS za varno hrano, veterinarstvo in varstvo rastlin. Nekatere članice Evropske unije imajo še druge zdravstvene pogoje glede parazitov. Podrobne informacije je najbolje poiskati na spletni strani uprave ali poklicati na upravo, zlasti ko gre za države, ki niso navedene na seznamu v pravilniku o netrgovskih premikih hišnih živali. »Če nekdo želi potovati v Srbijo, ki spada med te države, mora poleg osnovnih pogojev imeti opravljen tudi test uspešnosti cepljenja proti steklini, ki se imenuje titer protitiles,« je povedala Urška Kos. Gre za odvzem vzorca krvi za preverjanje stekline, kar opravi veterinar, v potni list pa vpiše potrdilo, ki velja tudi ob vrnitvi psa v Slovenijo. Test velja doživljenjsko, če je žival redno cepljena.

V upravi priporočajo tudi preventivo proti okužbi s

Pomembna je tudi varna pot na počitnice. Psa je zato treba v avtu voziti v posebnem boksu ali ga na zadnjem sedežu pripeti z varnostnim pasom. (Foto: GrupA)

srčno glisto, ki jo prenašajo komarji. Odveč ni niti zaščita ljubljjenčkov pred drugimi boleznimi, ki jih pri nas ni ali niso tako razširjene. »Določene bolezni se širijo tudi zaradi nepremišljenih vnosov živali z Balkana in iz Sredozemlja,« je povedala Urška Kos. Na splošno svetuje, naj psa zaščitimo pred kužnimi boleznimi. »Za to zaščito je dobro vprašati tudi veterinarja. Najbolje že na začetku načrtovanja potovanja ali vsaj mesec ali dva prej,« je še dodala Kosova.

Določena pravila sobivanja

V okolju, kamor gremo s psom na počitnice, ne smemo biti moteči. Treba je vedeti, ali mora biti pes na povodcu, ali mora imeti nagobčnik, kje je lahko spuščen in kje se lahko kopa, saj psi ne smejo na vsako plažo ... Na primer na Hrva-

škem imajo pravila glede nevarnih pasem, kot sta pitbull ali stafordski terier: »Če imate mešančka, ki je podoben pitbullu, z njim ne morete na Hrvaško,« je povedala Kosova. Ni pa to edina država s takšnimi pravili.

Dobro je preveriti tudi posebnosti prevoza. Na trajektih na primer pes ne sme motiti potnikov, imeti mora povodec in nagobčnik. Izjema so psi pomočniki slepih in invalidov, ki so lahko na javnih mestih brez nagobčnika. Zlasti stresna so lahko potovanja z letalom, saj mora večji pes potovati v boksu stran od lastnika, medtem ko je pri majhnih ponekod dovoljeno, da gredo v kabino kot ročna prtljaga. Zato se nekateri raje odločijo za pasji hotel, kjer žival počaka na vrnitev lastnikov.

KLARA PODERGAJS, TC
Foto: Pixabay

V tujih krajih prežijo na pse drugačne nevarnosti kot doma, zato je dobro pred odhodom preveriti tamkajšnje razmere.

Ste slišali kako dobro šalo? Pošljite nam jo na Novi tednik, Prešernova 19, 3000 Celje in če se bo tudi nam zdela smešna, jo bomo objavili.

Šale nam je poslal Nande Jakopič iz Laškega.

Prenočišče

Štefan pride v hotel in zaprosi za prenočišče. Receptor ga odpelje do sobe, jo odpre in mu izroči ključ.

Štefan: »Koliko pa stane tale svinjak?«

Receptor: »50 evrov za sobo in svinjo.«

V lekarni

Štefan pride v lekarno po kapljice za oči, ki mu jih je predpisal zdravnik. Na polici opazi kapljice, na katerih nič ne piše in zato vpraša farmacevtko: »Zakaj imate pa kapljice, na katerih na steklenički nič ne piše?«

»Te damo tistim, ki prinesejo recept, ki ga ne znamo prebrati.«

Alkoholik

Jože stopi v gostilno in zagleda Štefana, kako prazni kozarce vina.

»A nisi bil ti na zdravljenju zaradi alkoholizma? Kako to, da še vedno piješ?« ga vpraša.

»Nekaj so me zašuštrali,« odgovori Štefan.

Papagaj

Jože vpraša soseda: »Včeraj nam je ušel papagaj. Ste ga mogoče kje videli?«

Sosed: »Ne, nisem ga videl, se mi pa zdi čudno, da zna naš maček od včeraj govoriti.«

Zaskrbljen

Mož kliče zdravnika: »Gospod doktor, ženo zelo boli grlo in je izgubila glas. Kaj naj naredim?«

»Nič, veselite se.«

Počasen

Sin pride pozno domov in oče ga vpraša:

»Kje pa si bil tako dolgo?«

»Na policijski postaji.«

»Zakaj so te pa prijeli?«

»Ker sem vozil prepočasi.«

»Misliš prehitro.«

»Ne, če bi vozil prehitro, me ne bi ujeli.«

Pri zdravniku

»Gospod doktor, ne vem, kaj mi je. Ves čas kašljam in težko diham.«

»Ima kdo v družini TBC?«

»Ne, samo bratranec je

imel BMW.«

Kajenje

Oče se jezi na Janezka: »Ne smeš kaditi, si šele v petem razredu.«

Janezek protestira: »Saj si tudi ti kadil, ko si bil v petem razredu!«

Oče: »Da, ampak takrat sem bil star 18 let.«

Alpe

Janezek vpraša očeta: »Ati, kje so Alpe?«

Oče: »Pojma nimam, vprašaj mamo, ona je pospravljala stanovanje.«

Površinske

Niso vse ženske le površinske. Nekatere gledajo tudi na notranjo lepoto.

Kot na primer: klimo, prevleke, avdio opremo ...

Kar se tiče letošnjega dopusta, mi glava pravi Italija, srce mi svetuje Grčijo, medtem ko mi denarnica narekuje kad in morsko sol.

Če že ni po moje, naj bo vsaj tako, kot jaz hočem!

Kako se imenuje moški, ki razume žensko? Psihiater.

Vprašanje

Sin: »Ati, zakaj je tako malo ženskih nogometnih ekip?«
Oče: »Ker je skoraj nemogoče najti enajst žensk, ki bi hotele nositi enaka oblačila!«

»Kaj piše draga?«

»Meni sporoča, da me zapušča, tebi pa, da je Nemčija izpadla z nogometnega prvenstva.«

O, Bog, daj mi znak!

Oven

Postavite si novo strategijo in zlahka boste osvojili nov cilj. Čaka vas prijetno čustveno doživetje. Pred vami je novo obdobje, polno izzivov in novih priložnosti, le ena od njih bo prava. Reševali boste zadeve, ki so vezane na preteklost. Razpoloženje bo spremenljivo, občutljiv bo vaš živčni sistem, zato naredite vse, da se boste trdno držali načel.

Bik

Ugotavljali boste, da je vaše delovanje v tem obdobju prepleteno z novo dinamiko, zato boste uspešni in prodorni. Nadaljujte svoje nove podvige, rezultati bodo vidni prej, kot si predstavljate. Čustveno življenje bo izpostavljeno v vsej svoji pozitivni obliki. Vaša vladarica še vedno biva v znamenju leva, zato boste naredili korak naprej, slednje velja še posebej v ljubezni in pri finančah.

Dvojčka

Pogumno se boste soočili z novimi izzivi in znali tudi počakati na to, kaj vam prinašajo prihodnji dnevi. Čas za končno odločitev še ni napočil, zato se prepustite dogodkom. Pred vami je pomembnejša odločitev, ki vam bo korenito spremenila življenje. Prenehali boste razdajati svojo energijo in se ukvarjati z zadevami, ki ne vodijo nikamor. Osvojili boste novo lekcijo in odprla se vam bodo nova vrata.

Rak

Upoštovati morate tudi tisto, kar se ne vidi in ne občuti. Pazljivi bodite predvsem pri odnosih, kajti mimogrede lahko naredite napako, ki bi jo lahko kasneje obžalovali. Življenje se vam bo pokazalo v čisto novi luči, v določenih trenutkih boste izgubljeno tavalili in iskali pravo pot. Bližata se dva mrka, ki bosta korenito spremenila marsikaj. Pripravite se na spremembe.

Lev

V tem času ste lahko preveč kritični do sebe in drugih. Naredite si življenje bolj enostavno in zaustavljajte energijo pri zadevah, ki jih ne morete spreminjati. Vaš vladar v raku vam bo dajal veliko intuitivne zaznave in vas usmerjal na poteh, ki jih boste prehodili. Sprejemali boste večjo odločitev in se pri tem ozirali samo na svoje potrebe. Zaradi tega boste ohranili energijo in napredovali.

Devica

Enoličnost vas počasi uničuje, zato boste v teh dneh vnesli v svoje delovanje spremembe, ki bodo popestrile vaše življenje. S temi dejanji boste marsikoga presenetili, v nekaterih dejanjih tudi sami sebe. Dinamika dni bo usmerjena v napredovanje in iskanje tistih pravih trenutkov, ki vas delajo srečne. Vpliv preteklosti bo nekoliko močnejši, ozrite se na napake, ki jih lahko tokrat popravite.

Tehtnica

S svojim vedenjem boste marsikomu za zgled, vendar vas to ne bo notranje izpolnjevalo. Praznino, ki jo že nekaj časa čutite, boste napolnili s prisotnostjo neke prav posebne osebe. Vaša vladarica še vedno biva v znamenju leva in vam prinaša potrebo, da bi ušli pred težavami, ki so se nakopičile v zadnjem obdobju. Potrebovali boste mnenje nekoga. Ne ozirajte se na poti, ki so se že zaprle.

Škorpion

Lotite se svojih opravih postopoma, korak za korakom, le tako boste uspeli narediti vse. Prihaja čas, ko boste uredili vse zadeve, ki vam ležijo na duši. Zadeve na čustvenem področju bodo tokrat v ospredju. Na vaše življenje vplivajo nekatere stvari, ki jih ne morete spreminjati, zato se prepustite toku in plavajte tam, kjer je najbolj deroča voda. Izvedeli boste presenetljivo novico, ki vas bo vznemirila.

Strelec

V sebi lahko občutite nihanja razpoloženja, vaša samozavest je lahko v tem času majava. Postavite si točno določene cilje in napredovali boste veliko hitreje, kot si predstavljate. Vpliv Saturna v preteklosti vam je pustil pečat, točno ste si zastavili cilj in nikar se ne oddaljajte od njega. Obeta se vam kar nekaj korenitih sprememb, veselili se boste trenutkov, ki prihajajo.

Kozorog

Znali se boste odlično prilagajati in boste zadovoljno zrlji v dni, ki prihajajo. Premislite dobro, kdo je tisti, ki napolnjuje praznino in vas dela srečne. Izkoristite to energijo tudi na poslovnem področju, več lahko daste od sebe, več ustvarite. Na čustvenem področju se vam obeta kar nekaj težav, ki so vezane na preteklost. Čas zaceli vse rane, pravijo, vam se bo pa zdelo, da prepočasi mineva.

Vodnar

Tudi če boste želeli, se ne boste mogli strinjati z nekom iz svojega okolja. Svoje mnenje povejte jasno in glasno, da ne bo kasneje kakšnih nepredvidljivih situacij. Pred vami so dinamični dnevi, ki jih bo nekdo še posebej lepo popestril. Čustveno življenje je v ospredju, moč ljubezni bo zelo vplivala na vas v trenutku, ko boste to najmanj pričakovali.

Ribi

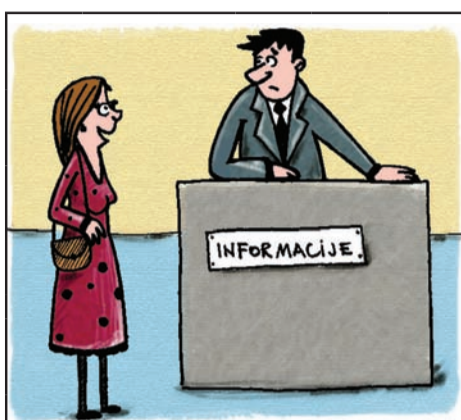
Pazite, da ne pride do napačnega razumevanja, kajti povsem jasno in glasno morate vztrajati pri svojih stališčih in jasno izražati svoja pričakovanja. Odločili se boste za pomembne korake, zato nikar ne oklevajte, ampak pojdite z vso odločnostjo naprej. Kritike v tem času ne boste sprejemali, zato se lahko zamerite nekemu, ki vam želi samo dobro. Svoje glavi ste lahko tudi na poslovnem področju.

HOROSKOP JE PRIPRAVILA ASTROLOGINJA GORDANA.

Astrologinja **DOLORES** je dosegljiva na **090 64 30** in na Facebookovi strani **Dolores Astro**.

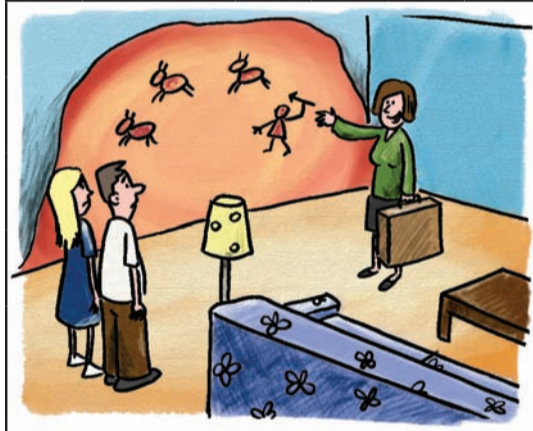
Astrologinja **GORDANA** je dosegljiva na **041 404 935** in na Facebookovi strani **Astrologinja Gordana**.

Nagradna križanka

Oprostite, ali ...

3K		EDINI IZVOD	SIBIRSKA NOMADSKA LJUDSTVA	OTO PESTNER	VRELEC V ROGAŠKI SLATINI	VZDEVEK ALEŠA KERSNIKA	Povsod z vami	DIHALNI ORGANI	KONEC POLOTOKA	NOVICA	NESPAMETNA ZENSKA	
POTEK ČLOVEKOVEGA ŽIVLJENJA					1		LES ZA KURJAVO POMOTA	15				
NALITJE VODE V STEKLENIČO												
IVANKA MEZAN				AMERIŠKI IGRALEC WYLE	16				STANISLAV ŠKRABEC			
ČRTNA, PIN ...	2				9		SNOV ZA LOŠČENJE ORGANSKE KEMIČNE SPOJINE		PLJUČNA BOLEZEN			
AMERIŠKA IGRALKA (SUSAN)												
										PREBIVALKE AKRE	URAVNO-TEŽENJE PRORACUNA	
						KDOR ŽIVI V SKALNATEM SVETU DEL OČESA						
									GRŠKA ČRKA LJUDSTVO V LAOSU			
								13		EISEN-HOWERJEV VZDEVEK PROSTOR ZA ŽIVINO		
LOVEC NA KAČE	18							14		BRIGA NESVOBODNIK (REDKO)		
JAPONSKA NABIRALKA BISEROV		20		NAJMANJŠE NARAVNO ŠTEVILO NESTROKOVNAK		SLOVENSKI ALPINIST GROŠELJ	STANJE BREZ UMAZANJE NOGOMETAS (ALEKSANDER)				19	
ZGOLJ										PLEMIČ V FEVDALIZMU IZBRANOST	7	
RAZDALJA MED TOČKAMA NA KROŽNICI	3					NAJPOGOSTEJŠI VEZNIK JUDOVSKI KRALJ			NASELJE V BRDIH FRANCOŠKI AVTO		8	
AMERIŠKI JEZIKOSLOVEC CHOMSKY					12					DREVO Z BELIMI CVETVI		
PODEŽELSKO NASELJE												
ITALIJANSKI FIZIK (ALES-SANDRO)	10					SIVA BARVA KOPRIVNICA				MOČNA JEZA, SRD PREBIVALEC EDIRNA		
VZDRŽNA ZENSKA							ANGLŠKI SKLADATELJ (RICHARD)	5			AVIATIK	OTROŠKA GLAVA
STAR MOŠKI						PETER HANDKE	ITALIJANSKA LUKA IN LETOVIŠČE				NEPO-RAVNANA OBVEZNOST NUŠA TOME	9
										LIVADA		
										VODNE RASTLINE		
EKSPLOZIVNO TELO					11							MORALA ZDRUŽENI NARODI (ANG.)
IVAN TAVČAR					6	VIR UMETNE SVETLOBE					4	LITU
NEUGNAN OTROK (EKSPR.)						UROŠ ROIJKO						NIKEJ
RIBJA JAJČECA												FRANCOSKO LETOVIŠČE OB AZURNI OBALI

To je še ...

SUDOKU 316

	6			3		8			
				9		5			
8	4	2							
	8	5							6
				8	1				9
					7				4
3	2			8					1
4				7					2
				9					7

SUDOKU 7

7									
4		6					5		3
9			3	7	2				
			4		5				
							2	1	9
	9	8							7
	5	3			8				
							1	8	2
				2	4				

REŠITEV SUDOKU 315

5	1	7	6	2	9	3	4	8
3	2	4	8	1	5	7	9	6
8	9	6	4	3	7	5	1	2
6	8	3	2	9	4	1	7	5
2	5	1	7	6	3	9	8	4
7	4	9	1	5	8	6	2	3
4	6	2	5	7	1	8	3	9
9	7	5	3	8	2	4	6	1
1	3	8	9	4	6	2	5	7

REŠITEV SUDOKU 6

6	8	2	9	7	3	5	4	1
5	9	3	1	6	4	8	2	7
7	1	4	8	2	5	6	9	3
9	3	1	4	8	7	2	5	6
2	6	7	5	3	9	4	1	8
8	4	5	2	1	6	7	3	9
4	7	9	3	5	8	1	6	2
3	2	6	7	4	1	9	8	5
1	5	8	6	9	2	3	7	4

novi tednik

Vedno z menoj!

Nagradni razpis

1. nagrada: prašek in mehčalec ter majica NT&RC
2. nagrada: knjiga Celjske Mohorjeve družbe
3. nagrada: kuhinjski krpi NT&RC

Pri žrebanju bomo upoštevali kupone s pravilnim geslom, ki ga dobite iz oštevilčenih polj. Rešitve nam pošljite na naslov: NT&RC, Prešernova ulica 19, 3000 Celje, do torka, 10. julija.

Geslo iz številke 26: Kupite slovensko zelenjavo!

Izid žrebanja

1. nagrado, prašek in mehčalec ter majico NT&RC, prejme **Anja Zajc iz Petrovč**.
2. nagrado, knjigo Celjske Mohorjeve družbe, prejme **Ana Golec iz Laškega**.
3. nagrado, kuhinjski krpi NT&RC, prejme **Albina Jošt iz Celja**.

Nagrajencem čestitamo. Nagrade bodo prejeli po pošti.

KUPON

1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20				

Ime: _____

Preimek: _____

Naslov: _____

Kontaktna telefonska številka: _____

Obkrožite: a) sem naročnik b) občasni bralec Novega tednika

Podpis: _____

S podpisom tega kupona dovoljujem, da upravljalec podatkov, podjetje NT&RC, uporablja in shranjuje posredovane osebne podatke v skladu z veljavnim zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, in s splošno uredbo EU o varstvu osebnih podatkov. Sodelujoči dovoljuje, da NT&RC navedene podatke obdeluje v svojih zbirkah za namen pridobivanja novih naročnikov. Sodelujoči v primeru, da je izžreban, dovoljuje objavo svojega imena, priimka in kraja bivanja v Novem tedniku. Navedene osebne podatke lahko NT&RC hrani in obdeluje do pisnega preklica privolitve sodelujočega. Na podlagi veljavne uredbe lahko posameznik kadarkoli preklicije soglasje za obdelavo podatkov, zahteva popravek ali izbris podatkov, in sicer pisno na naslov: NT&RC, Prešernova 19, 3000 Celje ali na tednik@nt-rc.si.

www.nt-rc.si

Vzemite nas s seboj

NOVO

TEMATSKE KRIZANKE
ZEPNE KRIZANI
VELIKI SUDOKU

www.trik.si

Z novo pomembno infrastrukturno pridobitvijo, za katero so morali seči v občinski proračun, so bili seveda zadovoljni tudi Stane Rozman, županov pooblaščenec, ki je tokrat namesto Bojana Šrota skupaj z laškim županom Francem Zdolškom slavnostno prerezal trak, direktorica občinske uprave Ingrid Mastnak inčasna vodja oddelka za splošne zadeve v MOC Katja Sentočnik.

Težko pričakovana cesta, ki je že doživela pravi preizkus

Po dolgih letih čakanja, najbrž tudi ne-godovanja in nejevolje, a tudi želja in pričakovanj smo jo naposled dočakali, novo asfaltirano cesto od Svetine do Celjske koč. Gre za veliko pridobitev tako za Mestno občino Celje kot Občino Laško, ki sta tudi skupno financirali ta projekt, ki so ga delavci Voca Celje spravili v življenje v rekordnem času. Če bi tako hitro gradili ceste še drugod, potem z njimi res ne bi imeli več nobenih težav. Mali zlobneži bi rekli, da še dobro, da je bila ta cesta uvrščena v etapo kolesarske Dirke po Sloveniji, saj sicer ta makadamski odsek še dolgo ne bi bil asfaltiran. Še večji zlobneži bi dejali, da še dobro, da so jeseni lokalne volitve, saj sicer tudi dirke ne bi bilo in tako tudi ceste ne. Kakorkoli, cesto zdaj imamo in zaradi nje so lahko veseli ne le obiskovalci Svetine in Celjske koč, priljubljenih turističnih točk in ljubitelji kolesarstva, marveč tudi okoliški prebivalci, ki bodo zdaj imeli bolj udobno pot. Da je cesta sposobna za največje preizkušnje, so že dokazali kolesarji ob nedavnem spektakularnem laško-celjskem zaključku tretje, najbolj zanimive od vseh etap Dirke po Sloveniji.

Foto: SHERPA

Dobre volje je lahko bila tudi Tina Rosina Košir, direktorica občinske uprave v Laškem, saj bodo s to cesto tudi v Laškem lahko še bolj razvijali kolesarski turizem.

Marko Cvikel, direktor podjetja Vo-ka Celje, in Aleksander Mirt, direktor Energetike Celje, kot da sta bila na hitri hoji: ali zato, ker sta nemara zamujala na odprtje, ali pa ju je nova cesta tako prevzela, da sta z vnemo pospešila korak.

Nostalglični Toper

Minuli petek je marsikdo na celjskih ulicah opazil privlačna dekleta v Toprovih bundah iz 80. let. Mladenke, ki se v manekenskih vodah preizkušajo pod okriljem Vladimire Skale, niso pokukale v omare svojih babic, ampak so si oblačila nadele ob odprtju trgovine Toper na Glavnem trgu. Navdušene so dejale, da bi bili takšni retro modeli pravzaprav dobrodošli kosi garderobe tudi danes.

Foto: SHERPA

Pohvalno o Žalčanih

Žalčani so na letošnjo proslavo ob dnevu državnosti poleg Akademskega pevskega zbora Rista Savina povabili priljubljeno mezzosopranistko **Manco Izmajlovo**, ki je v programu, pripravljenem posebej za to priložnost, predstavila nov izbor slovenskih ljubzenskih in domoljubnih pesmi. V spored je z možem, violinistom Benjaminom Izmajlovom, in s pianistko Olgo Ulokino uvrstila Ipavčeve samospeve in slovenske narodne pesmi, za konec pa še priljubljene napeve velikansov slovenske popevke. Očitno so jo Žalčani lepo sprejeli, zato je naslednji dan na svoji FB-strani objavila to fotografijo z **Lidijo Koceli**, ki je povezovala dogodek, in zapisala, da je bil koncert super ter da je lepo delati s tako pozitivnimi ljudmi.

»Plinski muzikant«

Primož Posinek se službeno sicer spozna na zemeljski plin, v prostem času pa je predsednik sveta celjske KS Dečkovo naselje. V soseski Novi trg je tudi po njegovi zaslugi pred kratkim zrasel sodoben »pump track«, prvi celjski asfaltni poligon za kolesarje, rolerje, »skejterje« in kotalkarje. Ob vsem najde čas še za igranje kitare v zasedbi Rolling Train, ki je pred dnevi z dobrimi starimi rok, blues, country in še kakšnimi uspešnicami razveseljevala zbrane pred Metropolitom. Da se občasno prileže osvežitev, je razumljivo.

Foto: GrupA